óc trắng đục của tội hồn trông giống hệt như nước sữa trong hạt lúa non vậy.

Dưỡng Sinh : Hiện thời tôi sợ quá, nhìn cảnh này lòng bàng hoàng, chân tay bủn rủn muốn ngất xỉu.

Tế Phật : Chớ kinh hải, mình dạo âm phủ để viết sách, vốn phụng chỉ mã tới, có ta bên cạnh, hãy can đảm lên.

Ngục Quan : Xin hai vị hãy đợi một chút, tôi sẽ kêu thêm vài tên tội hồn nữa ra đây để chúng thuật lại những bằng chứng xác thực của các tội đã phạm.

Dưỡng Sinh : Đa tạ Ngục Quan, nhưng trên thân tội hồn đỉa đói lại bám đầy khiến tôi sợ hãi quá.

Ngục Quan : Đúng đúng, những hai loại trùng này đã bị trừ sạch, Dưỡng Thiện Sinh chớ sợ hãi. Tôi ra lệnh cho hai tội hồn cung khai những tội ác đã làm lúc sinh tiền khiến sau khi chết phải tới đây thọ hình. Phật Sống Tế Công cũng Dưỡng Thiện Sinh đến âm phủ cốt để tìm hiểu, vậy các tội hồn hãy thành thực cung khai hầu khuyến hóa thế nhân.

Tội Hồn : Lúc sống tôi là quan tòa chuyên xử những vụ kiện tụng, mỗi khi được bị cáo lo lót tiền bạc tôi đều xử một cách bất công. Do đó đã xử oan nhiều người cùng phá huỷ công lý của luật pháp đi. Tôi đã kiếm được quá nhiều tiền trong lúc sống, tuy rằng tôi vẫn thường nghe nói làm quan tòa mà tham tiền không ngay thẳng, thì sau khi chết sẽ bị báo ứng. Cũng có lúc tôi nghĩ đời này chỉ cần vinh hoa, phú quí, quyền cao chức trọng nhưng rồi đời sau sẽ ra sao đây? Sau khi chết, tôi tới đứng trước đài gương soi ác nghiệp, những hành vi nhận tiền hối lộ, những lời kết án bất chính đều hiện hiện rõ ràng như trên màn ảnh vậy. Tội lỗi đã rõ ràng nên tôi phải lãnh hình

phạt giam tại ngục Bùn Phân Nước Tiểu, sau đó lại bị giải giao qua Lục Điện. Biện Thành Vương mắng tôi là làm quan tòa biết luật pháp, nắm giữ cán cân công lý mà còn bất công. Vì phạm vào tội đại ác cho nên tôi đã bị xử đày tại ngục Lưỡi Thép Gai để cho sâu bọ đục khoét mà chịu khổ. Hàng ngày phải bò để lưỡi thép gai phía trên đâm nát thân, bị địa đới sâu bọ hút máu mủ, tuỷ óc. Toàn thân nhức nhối đau buốt, nguyên khí trong người bị hút hết, thật là đau khổ không thể nào tả xiết.

Ngục Quan : Đã hiểu pháp luật lại còn phạm pháp, thật là không còn pháp luật, không còn trời. Mong kẻ nắm giữ pháp luật ở thế gian phải học tác phong nghiêm minh công chính của Bao Công, hành xử đạt mức không quá đáng, không bất cập, vì xã hội trừ gian dẹp tệ, thế thiên hành đạo, công đức vô lượng. Nếu như không theo đúng qui luật của công lý, vì tư lợi mà thất tiết, tham lam mưu cầu hối lộ, sau khi chết xuống địa ngục ắt bị nghiêm hình sửa trị, ngoài ra còn liên lụy đến cả con cháu đời sau bị đày ải điêu linh không dứt. Gương sáng ngàn xưa, báo ứng đều rất chí công. Hai tội hồn hãy mau thuật lại những hành vi bất chính lúc còn tại thế.

Tội Hồn : Tôi lúc sống thân thể cường tráng khỏe mạnh, thường bảo vệ các sòng bài cũng chốn ăn chơi, chiếm cứ một khu đất trống lấy huê lợi để sống. Cuộc đời trải qua những ngày sung sướng, tự sự ăn nhậu những của ngon vật lạ cùng các thú vui chơi không thứ gì là không từng được hưởng. Cớ ngờ đâu sau khi chết bị Diêm Vương phán đày tại ngục này, hiện thời quá đau đớn khổ sở không gì sánh nổi, thực muôn phần thê thảm!

Tế Phật : Phàm những kẻ không dũng nghề nghiệp chính để sinh nhai lại đi thâu lợi tức là hút máu huyết của kẻ khác thì sau khi chết đều phải tới đây để chịu tội, mong người đời mau tỉnh ngộ. Thời giờ đã trễ, Dưỡng Sinh chuẩn bị trở

lại Hiển Đường.

Dưỡng Sinh : Cảm tạ Ngục Quan cũng chư vị Tướng Quân đã tiếp đãi quá nồng hậu, vì đã tới giờ chúng tôi xin cáo từ.

Ngục Quan : Lệnh các Tướng Quân hãng ngũ chỉnh tề tiễn khách.

Dưỡng Sinh : Thưa con đã chuẩn bị xong, xin ân sư trở lại Hiển Đường.

Tế Phật : Đã tới Thánh Hiển Đường, Dưỡng Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

HỒI BỐN MƯỜI MỐT

DẠO MIẾU THÀNH HOÀNG XEM NGƯỜI CHẾT QUA ĐỜI

Phật Sống Tế Công

Giảng ngày 29 tháng 10 năm Đinh Tỵ (1977)

Thơ

Thế sự phân phân chúc ảnh vi
Hãn lưu tối phạ vũ phi phi
Thân tình nhất đán trường tương biệt
Mộng lý tần hô bất đắc qui.

Dịch

Sự đời hư ảo tựa đèn lòa
Đã hãi lạnh trăn lại sợ mưa
Một sớm người thân chia mấy ngả
Trong mơ réo gọi chẳng quay về.

Tế Phật : Nhân Hoằng Văn Đạt chồng năng Lai Sanh Khoan là tín hữu của quí đường vừa thác trưa hôm nay đã khiến ta động lòng thương cảm cho cuộc sống của con người thật là quá ngắn ngủi. Mọi việc ở đời há cần phải sử dụng mưu chước? Ba tấc khí hít thở Trời ban cho để dùng, một sớm đổi thay mọi sự chấm dứt. Tiền bạc, con cháu có còn không? Nhà của phồng ốc chỉ là muộn đỗ của con cháu tạm trú ít ngày, rồi sau khi thác chúng đem chôn nơi sườn núi hay bãi hoang động vắng, khi tới đó thì thử hỏi còn được những gì?

Dường Sinh : Bạch ân sư, sau khi thác thì Hoằng tiền sinh sẽ vãng sinh cõi nào?

Tế Phật : Đường đi mờ mịt, năm tháng âm u, đó là chỗ mà người đời ai ai cũng phải đi tới. Mình nay viết sách Địa Ngục Du Ký chính là làm cái công việc tiết lộ những bí mật sau khi chết vậy.

Dường Sinh : Thật quá hay, đó là một vấn đề lớn, người đời chỉ biết là sau khi chết thì phải xuống địa ngục, còn không rõ cái cảnh tượng đó ra sao, kính xin ân sư giảng giải rõ ràng rành mạch cho.

Tế Phật : Có thể được, con hãy lên đài sen, ta sẽ chỉ dẫn cho con được tỏ tường.

Dường Sinh : Con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư lên đường.....

Tế Phật : Đã tới nơi, mau xuống đài sen.

Dường Sinh : Chốn này con đã từng qua lại.

Tế Phật : Đúng đấy, con hãy nhìn thi hài Hoằng Văn Đạt đặt nằm trên linh sàng, phía trước là ban tụng niệm của Thánh Hiền Đường, đang chuẩn bị tụng kinh cầu hồn. Con cái Hoằng Văn Đạt đều lộ vẻ đau khổ khôn cùng.

Dưỡng Sinh : Thưa tại sao chỉ nhìn thấy nhục thể, không nhìn thấy linh hồn?

Tế Phật : Con hãy mau lên đài sen, ta sẽ đem con tới miếu Thành Hoàng để xem kết quả.

Dưỡng Sinh : Thưa con đã sửa soạn xong, mời ân sư lên đường.....

Tế Phật : Đã tới.

Dưỡng Sinh : Miếu Thành Hoàng người tụ tập rất đông, binh mã đi đi lại lại, cảnh này người phàm chẳng thể nhìn thấy được.

Tế Phật : Mình hãy vào trong lế ra mắt Thành Hoàng.

Thành Hoàng : Hoan nghênh Phật Sống Tế Công cùng Dưỡng Thiện Sinh, có điều chi cần chỉ giáo khiến Phật Sống phải lao nhọc thân hành tới đây?

Tế Phật : Nhân đấng phu quân của vị nữ phó chủ Thánh Hiền Đường qua đời, lại nhân bản đường phụng chỉ viết sách Địa Ngục Du Ký để giải bày tình cảnh sau khi người ta chết ra sao? Do đó chúng tôi mới đặc biệt tới đây tìm hiểu.

Thành Hoàng : Hoan nghênh, hoan nghênh, mời hai vị hãy ngồi nghỉ mệt, Tướng Quân đâu hãy mau dâng trà.

Tướng Quân : Xin tuân lệnh..... Mời hai vị dùng trà.

Dưỡng Sinh : Đa tạ, xin hỏi Thành Hoàng, quí điện chuyên lo phần vụ gì?

Thành Hoàng : Bản điện là Đài Trung Thành Hoàng, cai quản phàm nhân ở Trung Thị, phụ trách kiểm soát các nghiệp vụ. Người đời phần lớn không rõ chức vụ của Thành Hoàng, Thành Hoàng

giống như cảnh sát cuộc trên dương gian, chuyên môn phụ trách cảnh cáo ngăn ngừa cùng theo dõi quan sát những hành động của thế nhân. Phúc Đức Chính Thần Miếu cũng phụ trách một công tác nhưng Thành Hoàng chủ quản, chia trên dưới phụ trách. Phàm người đời tới lúc tuổi thọ hết thì âm binh cõi âm được lệnh tới họp tại bản điện, sau đó cùng tới chỗ Phúc Đức Chính Thần nơi bản đường rồi hội đồng mới tới nhà phàm nhân dẫn người đi.

Dưỡng Sinh : Tôi còn nhiều nghi vấn muốn được Thành Hoàng chỉ dạy, như việc âm binh đối xử với người thiện kẻ ác khi tới dẫn họ đi thì cách thức ra sao?

Thành Hoàng : Như âm sai tướng quân Ngưu Mã hay quỉ sứ vô thường Hắc Bạch, mỗi khi tới nhà người thiện chỉ cần vỗ một cái vào mình người phàm, khiến họ thất thần hồn mê rồi dẫn đi. Còn đối với kẻ ác thì dùng tay tra khảo đánh đập hoặc cột trói giống như trên dương gian khi bắt kẻ phạm tội vậy. Sau đó dẫn giải tới miếu Thành Hoàng để khai báo tên tuổi cùng lý lịch để ghi vào sổ bộ quỉ.

Dưỡng Sinh : Còn người lương thiện cùng tu đạo không được ưu đãi gì sao?

Thành Hoàng : Có chứ, nếu tại thế mà làm nhiều việc thiện, tích được nhiều công nơi âm phủ thì âm binh chỉ tới miếu Thành Hoàng cho biết lệnh triệu người, sau đó Phúc Thần sẽ đích thân dẫn về âm phủ. Nếu như người có công lao lớn đối với đạo, được nhiều tín hữu tôn làm ân sư, xuống địa ngục được lo liệu các việc hoặc tới Tiêu Dương Quan để khảo nghiệm. Còn người đã chứng đạo được dẫn thẳng lên trời.

Dưỡng Sinh : Thừa tín ngưỡng tôn giáo khác nhau thì phương thức về trời có khác không?

Thành Hoàng : Tôn giáo tuy có bất đồng nhưng

cái lý đạo thì là một, muốn siêu thăng thượng giới ắt tại thế phải thực hành được trung đạo, bất thiên bất chấp. Còn không hành trình thăng thiên của họ sẽ gặp trở ngại, chẳng thể thực hiện được tự do.

Tế Phật : Thành Hoàng nói rất đúng, thế nhân tu đạo tối kỵ cố chấp, bài xích công kích và tự cao. Nếu như phạm vào những điều đó thì tâm trở thành động loạn, hiếu thắng mất quân bình sẽ bị đày xuống địa ngục để rèn luyện lại.

Dương Sinh : Xin hỏi Thành Hoàng hồn Hoàng tiên sinh hiện giờ ở đâu?

Thành Hoàng : Để tôi dẫn vô trong sẽ thấy.

Dương Sinh : Hoàng tiên sinh đang ngồi trong một căn nhà thiết trí giống như một giáo đường, chỉ có năm sáu người ở trong. Tiên sinh ngồi trên ghế hướng về Dương Sinh gật đầu chào, không rõ tôi có thể đàm đạo với tiên sinh được không?

Thành Hoàng : Được lắm.

Dương Sinh : Hoàng tiên sinh, ông khỏe chứ?

Hồn Hoàng : Cảm ơn bạn đã có lòng nhớ tới tôi, ối chao ôi! ối chao ôi!.....

Dương Sinh : Hoàng tiên sinh lúc này chỉ còn biết nhỏ lệ ngơ ngẩn nhìn tôi, chẳng nói được lời nào.

Tế Phật : Văn Đạt! người chó bi thương, con cái đã trưởng thành, lại đều có vợ hiền con thảo, cớ sao còn quá lo lắng như vậy?

Dương Sinh : Hoàng tiên sinh nghe xong khóc càng dữ hơn.

Tế Phật : Hãy nhìn lại xem, đời người như

khách qua đường, chỉ dạo qua coi cho biết, chớ sao lại quyến luyến quá đỗi như vậy?

Hồn Hoàng : Đa tạ Phật Sống Tế Công đã khuyên giải, tôi hy vọng ngài có thể thay thế tôi mà dạy dỗ con cháu tôi để chúng ngoan ngoãn tu đạo, luôn tới Thánh Hiền Đường công quả. Còn tôi nay đã lìa đời, nhân được vợ tôi tên Khoan có nhiều âm đức, cho nên Phúc Thần cũng Thành Hoàng mới lấy lẽ mà đối xử với tôi, song lòng tôi vẫn còn sầu tủi.....

Dưỡng Sinh : Xin Hoàng tiền sinh hãy bình tĩnh lại đi, Tế Phật cũng đã nói nhiều rồi. Đường trần tuy hết song thánh đạo vẫn còn có thể hành , chớ quá buồn rầu.

Hồn Hoàng : Chỉ tiếc lúc sinh tiền không tới Thánh Hiền Đường công quả cho thật nhiều. Ôi! Đa tạ Dưỡng Sinh cũng các tín hữu nhân đức của Thánh Hiền Đường đã có lòng nhớ tới tôi.....

Tế Phật : Vì thời giờ có hạn, chẳng được nói nhiều, chúng tôi còn phải tới Biện Công Sảnh, để hỏi han thêm.

Thành Hoàng : Mời hai vị tới Biện Công Sảnh phía trước đăm đạo.....mời ngồi, Dưỡng Thiện Sinh còn có nghi vấn não không?

Dưỡng Sinh : Đối với tình cảnh của người chết, người ta từng hỏi tôi nhiều câu hỏi mà tôi chưa trả lời được, vậy mong Thành Hoàng chỉ giáo cho tôi.

Thành Hoàng : Chớ khách sáo, có những nghi vấn gì cứ việc hỏi, lại có cả Tế Phật ở đây, nếu như có điều chi không rõ, ngài cũng có thể giải thích cho.

Dưỡng Sinh : Kẻ chết sau khi hồn phách rồi bỏ xác thân thì sẽ ra sao?

Thành Hoàng : Đa số người chết đều có triệu chứng báo trước, sau đó mới ngã bệnh. Nếu như số đã tới lúc chết thì chẳng khác nào cây sắp đổ, trước tiên lá úa vàng rồi rụng, thân khô mục gặp trận gió lớn đổ xuống. Người ta lúc sinh âm phủ đã ghi vào sổ bộ, sổ bộ của người cũng giống như một cái cây, nên luôn luôn hiện rõ ở chốn âm phủ, nếu như khi cái cây đó có biến đổi tức là sinh mệnh của người đời sắp hết, quan viên ở âm phủ cứ việc mở sổ bộ sinh tử ra coi. Khi tới giờ thì quỉ Vô Thường sẽ lên đường thế triệu kẻ đó đi. Lúc quỉ Vô Thường tới ắt cây khô mục đổ và được gọi là tử vong. Hồn phách nhập vào thân xác người ta ít chục năm như cây tiếp cành, nay rồi bỏ thể xác thì như cành cây lột vỏ, như con rùa lột xác, cảm thấy rất đau khổ. Xem tình cảnh lúc chết chẳng ai giống ai, có người nghiến răng cắn lợi, phùng má trợn mắt, vẻ mặt hoàn toàn đổi khác, đó là tình trạng của kẻ gian truân khổ hận, nguyên nhân đều do nghiệp chướng quá nặng, cho nên giờ phút lâm chung mới ngang trái như vậy. Còn nếu vẻ mặt bình thản giống như khi nằm ngủ thì sống cũng như chết hồn phách đều được an lành. Lúc chết mà vẻ mặt thản nhiên tức là cái tâm thiện đức được biểu lộ ra.

Tế Phật : Người ta có khi ngừng hô hấp chưa hẳn là đã chết. Cứ lấy bình điện làm tỷ dụ, nếu đốt đèn mà đèn không cháy thì chưa hẳn là điện năng trong bình hết sạch, mà chỉ vì quá yếu cho nên không thể phát quang được. Con người khi đình chỉ hô hấp nếu ở trạng thái ngừng nghỉ hạn chế thì hồn phách hay thần thức lúc đó chưa hoàn toàn thoát ra, hòi thở lúc đó mong manh như dây tơ. Vì chấp trước cái ngã tướng của mình cho nên bị ràng buộc níu kéo. Người chết mà tâm chưa chết, như ảo như mộng tri giác đều tỏ tường, có điều cơ miệng mà không nói được. Trong giờ khắc đó, con cháu nên khuyên bảo, an ủy, nói nhỏ nhẹ bên tai người chết là: "nên buông bỏ phăm tâm đi, bỏ hết tất cả mọi dây tình trần thế, chỉ nghĩ tới việc thiện ngoài ra không nên nghĩ gì khác nữa".

Có như vậy mới mong giúp đỡ được cho kẻ đó yên tâm trên đoạn đường xuống suối vàng, tránh được sự lưu luyến, thoát được sự khổ đau. Nếu người tin Phật thì niệm Nam Mô A Di Đà Phật, tin đạo thì niệm Thánh hiệu Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn. Cứ tùy theo tín ngưỡng mà niệm, vì Tiên Phật Thánh đều ở trên trời cả, nếu tụng niệm như vậy thì đều khiến cho linh hồn kẻ quá vãng được phiêu diêu an lạc, không còn sợ hãi con đường xuống suối vàng, bởi vì người chết lúc này tâm thần hoảng hốt như người đi đêm vậy, nếu lấy Tiên Phật Thánh hiệu mà hô to kêu lớn thì có thể giúp kẻ chết thêm đảm lược, khi nguyên linh đã được ổn định thì linh hồn hẳn là bớt đau khổ. Trong thời gian cư tang thì con trai con gái trên dương thế nên trai giới, giữ mình cho thanh tịnh sạch sẽ, cấm rượu thịt, dâm dục để có thể nhờ Thành Hoàng tâu với Minh Vương thì sẽ được giảm khinh những tội phạm lúc sinh tiền. Điểm này con cháu không thể coi thường được, đó cũng là phương cách để báo đền ơn đức cho cha mẹ. Bữa nay đã tối giờ, chúng tôi phải sửa soạn để trở lại Hiển Đường.

Dương Sinh : Xin ân sư hãy khoan một chút. Không rõ Hoàng tiên sinh sẽ tới đâu?

Thành Hoàng : Vì thụ lãnh lời tâu quí giá của Văn Hoành Thánh Đế thuộc Thánh Hiền Đường nên hồn nhập âm phủ, bữa sau sẽ căn cứ theo công trạng và lỗi lầm mà xét xử.

Tế Phật : Đối với việc này Dương Sinh chớ hỏi nhiều, tình trạng vẫn còn trong vòng giữ kín. Hãy chuẩn bị trở lại Hiển Đường.

Thành Hoàng : Ra lệnh cho các vị Tướng Quân hãng ngũ chỉnh tề để đưa tiễn khách.

Dương Sinh : Xin đa tạ Thành Hoàng. Kính mời ân sư trở lại Hiển Đường.

Tế Phật : Đã tới Thánh Hiển Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

HỒI BỐN MƯỜI HAI

DẠO ĐIỆN THỨ BẢY
GẶP GỠ THÁI SƠN VƯƠNG
THĂM NGỤC NÓNG BỎNG NÃO NỀ

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 16 tháng 11 năm Đinh Tỵ (1977)

Thơ

Ngọc Lịch bửu sao khuyến thế nhân
Kỳ thư phụng mệnh tái phiến tân
Nhân duyên tảo chủng thành kim nhật
Thuyết pháp tùy cơ tối bức chân.

Dịch

Kinh qui chép ghi dạy đời người
Sách hay vâng soạn mới tinh khôi
Nhân duyên gieo giống nay thành quả
Chân lý tùy cơ hướng dẫn đời.

Tế Phật : Ngày xưa ở Đông Thổ có lưu truyền rằng sách Ngọc Lịch là một công trình sao chép qui giá, một áng văn tải đạo cốt để răn đời. Trong đó có nói về vị đạo sĩ Đạm Si Tôn Giả phụng mệnh Thiên Đế xuất hồn dạo thăm các điện ở địa ngục, thấy tận mắt cảnh Diêm Vương trừng phạt các tội hồn, sau khi trở lại trần gian đã viết lại vào sách đó một cách hết sức trung thực, lưu truyền khắp chốn. Đọc xong những người bỏ ác theo thiện, ấn tống sách ấy rất nhiều; kẻ nào tâm cảm ứng được, sự chứng nghiệm lại càng hết sức rõ ràng. Tùy theo tình thế thay đổi ở dương gian mà hình phạt ở địa ngục đổi mới để thích nghi với mọi hoàn cảnh mà khuyến hóa bến mê. Thiên Đế

đặc tuyển Dưỡng Thiện Sinh thuộc Thánh Hiền Đường Đài Trung ở Đài Loan nằm dưới quyền cai quản của Nam Thiêm Bộ Châu dạo thăm địa ngục để thâu lượm những bằng chứng mới, dũng phương thức xuất hồn, dũng sa bàn truyền hình ảnh tử âm phủ về dương gian, rất là tân kỳ đáng tin. Sách Địa Ngục Du Ký đã vận dụng sự cảm ứng mà sáng tác dũng để thay thế sách Ngọc Lịch là một áng văn khuyên đời vô cũng quí giá, một cuốn sách đã làm thay đổi được thế gian, chính vì nhân duyên ngàn năm đã nhuần nhuyễn, cho nên chúng sinh trong thiên hạ rất ít người quí chuộng sách này, nơ như bức tường lớn vì vậy nếu ấn tống quảng bá rộng rãi thì sẽ được hưởng hồng ân tai qua nạn khỏi, chuyển kiếp thăng trầm, đường đời sẽ bước thong dong. Sách này không chỉ tiết lộ guồng máy ở địa ngục mà còn khai mở những bí mật của sự tu đạo. Phàm những ai chăm chỉ đọc đi đọc lại có thể giác ngộ hay thành đạo. Ai ấn tống để khuyên đời thì cầu nguyện điều gì cũng được như ý, lại còn miễn giảm được tội lỗi đã phạm, quả là một bản phúc âm để sám hối quá khứ, tu sửa tương lai. Bữa nay chuẩn bị dạo địa ngục, Dưỡng Sinh mau lên đài sen.

Dưỡng Sinh : Xin tuân lệnh, con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư lên đường.....

Tế Phật : Đã tới nơi, mau xuống đài sen.

Dưỡng Sinh : Thưa, bữa nay tới đâu đây?

Tế Phật : Con hãy nhìn phía trước là Đệ Thất Điện, Thái Sơn Vương đã đứng dậy, mau tới trước làm lễ ra mắt.

Minh Vương : Cung kính đón chào Phật Sống Tế Công cũng Dưỡng Thiện Sinh thuộc Thánh Hiền Đường tới thăm. Xin mời vô trong nghỉ ngơi.

Dưỡng Sinh : Đa tạ Thái Sơn Vương, bữa nay tới viếng thăm Đệ Thất Điện được thấy bá quan văn võ hàng ngũ chỉnh tề tiếp đón, chúng tôi cảm thấy

thật quá vinh hạnh. Trước điện tội hồn bị âm binh áp giải tới khá đông, hiện thời Minh Vương mải tiếp chúng tôi nên đình chỉ việc xử án.

Minh Vương : Hai vị không quản gian lao, thân hành xuống thăm âm phủ để viết sách thực quá khổ cực. Mời ngồi, lệnh Tướng Quân mau dâng trà tiên.

Tướng Quân : Xin tuân lệnh..... kính mời hai vị Tiên Trưởng dùng trà.

Đường Sinh : Minh Vương hậu đãi chúng tôi thật quá cảm kích.

Minh Vương : Không có chi. Đương lúc thế đạo suy đồi, may mắn thánh giáo phục hưng ở Đài Loan, Tiên Phật hiển linh thuyết pháp răn đời, tránh được cơn sóng dữ, công đó quá cao sâu. Việc phụng chỉ soạn sách Địa Ngục Du Ký là mệnh trời sắp đặt, thiên duyên thật quá lạ lùng. Bữa nay hai vị mới tới kể cũng hơi trễ.

Tế Phật : Xin đa tạ những điều Thái Sơn Vương vừa chỉ giáo. Vì cùng một lòng cứu đời nên bữa nay chúng tôi mới tới qui điện, xin rộng lòng giúp đỡ, mong được chỉ dạy cặn kẽ về nghĩa đạo cao sâu chân chính.

Minh Vương : Hay lắm, người đời sau khi chết được 49 ngày, thân quyến đều lo cúng lễ, đọc kinh siêu độ để cầu cho vong linh siêu thăng, bởi lẽ tới ngày thứ bảy thì hồn người chết tới điện số I, ngày thứ 14 hồn tới điện số II, ngày thứ 21 hồn tới điện số III, ngày thứ 28 hồn tới điện số IV, ngày thứ 35 hồn tới điện số V, ngày thứ 42 hồn tới điện số VI, ngày thứ 49 hồn tới điện số VII. Người đời cơ thới quen lấy 7 ngày làm một tuần lễ để cúng bái mà thôi, còn chẳng rõ các vong hồn phần lớn lúc sống chuốc lấy tội lỗi đầy mình cho nên phải mất tới 49 ngày mới có thể đi qua hết 7 điện. Rồi sau đó lại còn trải qua thêm

các điện số 8, số 9, và số 10 xong mới đầu thai cõi khác. Cho nên việc cúng bái sau khi chết không thể giống như việc làm lành lúc còn sống. Lúc sống nếu như biết tu nhân tích đức, sau khi chết ắt được Phúc Thần dẫn đường, chẳng cần cúng bái vẫn có thể đi đây đi đó tự do. Trái lại, dù cho có mời thầy pháp tài giỏi tới cúng bái linh đình cũng chẳng thể thoát khỏi cửa địa ngục, điểm này mong mỏi người đời nhớ cho.

Dương Sinh : Người đời nói 49 ngày mà không nói 56 ngày, 63 ngày hoặc 70 ngày là tại sao?

Ngục Quan : Từ điện thứ I tới điện thứ VII là các điện chủ yếu ở âm phủ, còn từ điện thứ VIII trở đi chỉ là xử phạt các tội còn lại của những tội hồn vì phạm quá nhiều tội lỗi. Do đó, có những trường hợp đã qua khỏi các cửa ngục thuộc 49 mà vẫn còn phải chịu thêm các tội khác ở các địa ngục kế tiếp. Người đời vì có lòng nghĩ tới tổ tiên cho nên mới dựng đàn trăng cầu siêu để cho vong hồn thoát khỏi các cửa ngục ở các điện. Lòng hiếu thảo đó thật là khả kính, tuy nhiên nếu lúc còn sống mà biết chăm lo vun bồi lòng nhân từ mới thiết thực hơn.

Tế Phật : Người ta sau khi chết trong thời gian còn đang chờ phán xét các tội đã phạm hoặc trước lúc được phép đầu thai, đạo Nho gọi là linh hồn hay quỉ hồn. Trong lúc chờ đầu thai chuyển kiếp thì cái thân ở âm phủ mà Phật gọi là thân ở cõi âm. Muốn độ linh hồn ra khỏi chốn khổ đau, đời sau ắt phải chăm lo thực hành điều thiện đức khiến Minh Vương cũng phải động lòng mà xá miễn, đây là con đường tốt nhất để đi. Đến như rước mời được thầy pháp tuy tài giỏi nhưng thiếu đức thì cũng là làm cho cơ mà thôi chứ chưa chắc đã ổn ích. Gởi lời nhắn với thế nhân hãy kịp thời thi hành đạo hiếu ngay lúc song thân hãy còn tại thế, bởi vì một hạt cơm khi sống còn hơn cả hồ rượu dâng cúng lúc đã qua đời. Song thân đã quá cố rồi thì cũng phải tu hành đạo đức, ấn tống

nhiều kinh sách quí để khuyến đời. Nghĩa cử này vừa để dàng khiến Tiên Phật và quan viên ở âm phủ cảm kích, lại vừa báo đáp được ơn sâu của song thân. Đó là một phương pháp vượt thoát bể khổ, hãy tận tâm tận lực thi hành.

Dương Sinh : Lời dạy của ân sư chỉ thẳng vào lòng người, rất bổ ích cho chúng sinh. Lúc sống ngỗ nguộc oán hờn cha mẹ, sau khi cha mẹ chết mới nghĩ tới báo hiếu thì hẳn là *"Thụ dục tĩnh nhi phong bất tức, tử dục hiếu nhi thân bất tại."* (Cây muốn lặng gió chẳng muốn ngừng, con muốn hiếu cha mẹ chẳng còn). Xin hỏi lại ân sư, quỉ ở địa ngục hình dáng giống hệt người ở dương gian, xác thịt đã rửa nát tại sao còn thấy thân thể này?

Tế Phật : Đây là ảo thân, giả thân, ảnh thân tức thân ở cõi âm cũng còn gọi là hoá thân. Vì thời giờ có hạn, xin Thái Sơn Vương giới thiệu một lượt các phần vụ của quỉ điện.

Minh Vương : Bản điện cai quản địa ngục lớn nóng bỏng não nề cùng mười sáu địa ngục nhỏ, phàm các tội hồn chuyển giao tới bản điện, tôi chiếu theo công lý phán xét không thiên vị tình riêng, để thấu tỏ vấn đề tới hướng dẫn hai vị tới trước tham quan.

Dương Sinh : Hay lắm, hay lắm. Xin đa tạ sự chỉ giáo của Minh Vương.

Minh Vương : Văn võ bá quan hộ giá đưa Dương Thiện Sinh đi tham quan địa ngục lớn nóng bỏng não nề.

Văn Võ Bá Quan : Xin tuân lệnh. Mời hai vị cùng đi với Chúa Công.

Dương Sinh : Theo chân Minh Vương đùng sá âm phủ cảm thấy thê lương, Vương pháp vô thân, chỉ có đại diện cho đạo nghĩa mới thi hành được thôi.

Tế Phật : Nầy Dương Sinh, con cảm cảnh thương tình nhủng địa ngục không thể nương tựa bạn bè, mà hoàn toàn tùy thuộc ở hành động thiện ác lúc sinh tiền, kẻ ác thì ác quỷ gần, người thiện thì thiện quan thân. Khuyên người đời kết giao cũng bạn tốt, quảng bá đạo lành để sau nầy khỏi bị đày ải ở địa ngục.

Dương Sinh : Đã cảm thấy khí nóng thiêu đốt, phía trước lửa cháy rực trời, chỉ thấy một khối đỏ rực, trên cửa ngục có hàng chữ "Nhiệt Não Đại Địa Ngục" (Địa ngục lớn nóng bỏng não nề), chung quanh ngục tường xây bằng gạch.

Tế Phật : Loại gạch nầy chịu nóng rất giỏi, lửa càng cháy gạch càng rắn chắc.

Ngục Quan : Hoan nghinh Chứa Công đã tới.

Minh Vương : Ta hướng dẫn Tế Phật cùng Dương Sinh thuộc Thánh Hiền Đường ở dương gian tới đây tham quan, mau hàng ngũ chỉnh tề tiếp rước.

Ngục Quan : Xin tuân lệnh.

Minh Vương : Phía trước là địa ngục lớn nóng bỏng não nề.

Dương Sinh : Vô cùng nóng bỏng, phiến đá lớn như cánh phản đặt trên đất, phía dưới lửa đỏ luồn qua, tội hồn bước lên đều lăn quay ra đất quằn quại kêu la. Tội hồn từ ngoài áp giải vào nhìn thấy cảnh tượng đó trước mắt sợ hãi khóc rống như cha mẹ chết, chân bước không nổi, âm binh từ sau đẩy tới, chân tội hồn lại đạp lên đá lửa lập tức ngã lăn ra đất kêu gào thảm thiết, càng lăn lộn thân thể càng bị thiêu đốt. Không rõ họ đã phạm phải những tội lỗi gì?

Minh Vương : Bản ngục mang danh là ngục nóng bỏng não nề, phàm ở đời quá tham lam danh lợi, chuyên hại người để làm lợi cho mình, đối với kẻ

khác phái thì chiu chuộng hết mình, đối với người cũng phái thì lãnh đạm coi khinh; chuyên môn hại kẻ khác lúc họ gặp nguy khốn, tính tình nóng nảy uất khí ngút trời, thoá mạ thiên địa, chuyên lo việc đầu cơ cướp thời vận, đi ngõ sau để cầu lợi lộc, thích xu thời nịnh thế, xa lánh kẻ nghèo hèn, khi gặp việc không giữ đạo trung dung, thiên lệch cố chấp, phản bội đạo đức. Tất cả những kẻ trên đều phải tới đây thụ hình. Hình phạt của bản ngục vô cùng đơn giản, tội hồn chỉ cần đi hết con đường gạch nung đỏ dài ba trăm dặm là tiêu tan hết tội lỗi. Muốn vượt qua con đường gạch đá đỏ hồng này có kẻ mất năm ba năm mới xong, bởi lẽ hình phạt đều căn cứ vào tội ác lúc sinh tiền nhiều hay ít. Kẻ tội ít chân đạp lên gạch đá đỏ, độ nóng phía dưới tự nhiên giảm bớt đi qua dễ dàng, kẻ tội nặng thì lửa trái lại bốc lớn, tuỳ theo ác nghiệp nặng hay nhẹ mà bị lửa thiêu nhiều hay ít. Ngục này đá nóng lại ôi khiến người ta ảo não muôn phần. Kẻ tới thụ hình ở ngục thứ 16 phải vượt qua con đường nhỏ phía bên, cũng gạch nung đỏ cũng lửa cháy nhưng độ nóng rất giới hạn, khiến tội hồn kinh hãi nhưng không nguy hiểm, chỉ cốt cho nếm thử mùi vị khổ đau, tới ngục thứ 16 mới bị gia tăng hình phạt nghiêm khắc.

Tế Phật : Vì thời giờ ep hẹp, lần sau chúng tôi xin tới phỏng vấn tiếp, trân trọng cáo từ.

Minh Vương : Đã cận giờ, chúng tôi không dám giữ, lệnh cho các Tướng Quân hãng ngự chỉnh tề đưa tiễn.

Dưỡng Sinh : Cảm tạ Thái Sơn Vương đã nhiệt thành tiếp đãi, chúng tôi xin cáo biệt, tạm từ giã.

Tế Phật : Dưỡng Sinh mau lên đài sen.

Dưỡng Sinh : Bạch ân sư, con đã sửa soạn xong, mời ân sư trở lại Hiển Đường.....

Tế Phật : Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

HỒI BỐN MƯƠI BA

DẠO ĐỊA NGỤC NƯỚNG TAY

Phật Sống Tế Công

Giáng ngày 26 tháng 11 năm Đinh Tỵ (1977)

Thơ

Lẫnh thượng tân phân tuyết áp mai
Vô tình tuế nguyệt cấp tương thôi
Đồ đao phóng hạ thanh song thủ
Tính địa khuyến tu ác ngọc bôi.

Dịch

Đỉnh núi tơi bởi tuyết phủ mai
Vô tình năm tháng cứ trôi hoài
Ném dao đồ tể hai tay sạch
Hốn đất khuyên tu chén ngọc mời.

Tế Phật : Trên đỉnh núi lạnh hoa tuyết bay phất phới, năm cũng tháng tận đã tới, khuyến môn sinh hãy quăng dao đồ tể, chớ tạo thêm ác nghiệp mới. Bữa nay chuẩn bị dạo âm ti, Dương Sinh lên đài sen.

Dương Sinh : Khí trời quá lạnh, con sợ chịu không thấu xin ân sư ban thuốc tiên, thưa có được chăng?

Tế Phật : Chẳng qua do ảnh hưởng tâm lý, tinh linh do Trời phú há lại sợ lạnh sao? Con đã cầu xin thuốc, tánh thầy lại vốn rộng lượng, vậy cho con viên thuốc nầy uống mau đi rồi lên đường.

Dưỡng Sinh : Đa tạ ân sư đã ban thuốc cũng tha tội mê chấp của con. Con đã sẵn sàng, mời ân sư lên đường.....

Tế Phật : Đã tới nơi, mau xuống đài sen.

Dưỡng Sinh : Thưa bữa nay tới thăm ngục nào? tại sao chưa thấy Ngục Quan ra đón, chỉ thấy âm binh ấp giải tội hồn đi đi lại lại.

Tế Phật : Chúng ta gắng đi thêm một đoạn đường nữa sẽ rõ.

Dưỡng Sinh : À thì ra phía trước là Địa Ngục Nóng Bỏng Não Nề, lần trước đã thăm qua bữa nay lại tới thăm tiếp?

Tế Phật : Không phải, hôm nay chúng ta tới thăm ngục nướng tay, muốn tới ngục nầy phải băng qua con đường nhỏ nằm bên cạnh ngục nóng bỏng ảo não.

Dưỡng Sinh : Phía trước hơi nóng luộc người, lăm sao băng qua nổi? Vả lại tưng nghe đường đó là đường nóng bỏng, chân con lại lã chân phàm đi qua tránh sao khỏi bị phỏng?

Tế Phật : Con đừng sợ, có ta đi bên cạnh đất nóng sẽ hóa thành đất mát.

Dưỡng Sinh : Kính xin thầy hóa phép kẻo không qua nổi, vì đường nhỏ phía trước màu gạch đỏ rực như bị lửa nung.

Tế Phật : Hãy nhìn ta hóa phép, quạt Phật quạt một quạt khiến đường lửa đỏ hóa thành đường mát mẻ yên lành để dàng vượt qua.

Dương Sinh : Quả là phép Phật vô biên, con đường đỏ rực đột nhiên biến thành con đường mát mẻ. Có một số tội hồn băng qua mà thân thể chẳng hề hấn gì, khiến mọi người kinh ngạc bội phần, ngơ ngác nhìn bốn phía, các tội hồn bèn ùn ùn kéo qua.

Tế Phật : Mau theo ta băng qua kẻo tới lúc pháp hết hiệu nghiệm con khó đi qua.....

Dương Sinh : Băng mình theo ân sư đã tới nơi tới chốn, phía bên trái con đường thấy có Ngục Quan cùng Tướng Quân xếp hàng chờ đón.

Tế Phật : Đây là Ngục Quan cùng Tướng Quân của ngục nướng tay, mau tới chào ra mắt.

Dương Sinh : Kính chào Ngục Quan cùng chư vị Tướng Quân, tôi là Dương Thiện Sinh thuộc Thánh Hiền Đường Đài Trung phụng mệnh theo thầy Tế Phật tới quí ngục thâu lượm những bằng chứng để viết sách khuyên răn giáo hóa người đời làm điều phước thiện, bữa nay tới đây xin được lãnh giáo nhiều điều ơn ích.

Ngục Quan : Hoan nghênh hai vị tới thăm bản ngục, Địa Ngục Du Ký sẽ đăng tải những ấn chứng của bản ngục thực quả là vinh hạnh. Kính mời hai vị vào trong ngục tham quan.

Dương Sinh : Xin đa tạ Ngục Quan đã quá lưu tâm. Hàng chữ Địa Ngục Nướng Tay thấy xuất hiện trên cửa ngục, hai bên có quân lính cầm khí giới canh giữ rất là nghiêm ngặt.

Ngục Quan : Mời hai vị vô trong.

Dương Sinh : Đã nghe thấy tiếng khóc than buồn thảm vang rền.

Tế Phật : Các ngục đều than khóc thê lương, nghe như tiếng người dương gian rên xiết lúc lâm

bệnh, sầu thảm trông mong được cứu rỗi.

Dương Sinh : Cửa ngục trang bị cực kỳ tối tân khoa học. Hai tay tội hồn bị cột chặt vào trục xe bằng sắt nóng đỏ có lửa cháy luồn qua, hai tay tội hồn bị cháy bỏng, muốn giựt ra mà chẳng được. Trục xe bằng sắt sức nóng quá mãnh liệt, thiếu sức co giãn nên truyền nhiệt rất lẹ, tội hồn mong thoát nạn nhưng chẳng thể giảm được sức nóng của lửa nên té lăn ra, đôi tay như hai cục than lửa muốn quăng đi mà chẳng được, mặt mũi mồ hôi nước mắt đầm đìa, hai tay cháy trụi đau đớn khóc ngất.

Ngục Quan : Bản ngục tên gọi là Ngục Nướng Tay, trước đây dùng bàn ủi nóng ủi tay, sau này nhờ phối hợp được thủ đoạn cao minh của người đời nên mới cải tiến hình phạt này. Để tôi sai áp giải thêm vài tội hồn nữa ra đây để chúng thuật rõ lại những hành động phi pháp của chúng lúc còn tại thế.

Dương Sinh : Âm dương cũng một lẽ, quả là cao nhân tất hữu cao nhân trị.

Ngục Quan : Tội hồn hãy nghe ta bảo: Bữa nay Phật Sống Tế Công cùng Dương Thiện Sinh thuộc Thánh Hiền Đường ở Đài Trung trên dương gian xuống bản ngục thu thập những bằng chứng để khuyên răn người đời, các ngươi hãy thuật hết những hành động phi pháp để giáo hóa thế nhân.

Tội Hồn : Tôi lúc sống quen thói chơi bời phóng đãng, thường núp trong bóng tối chọc ghẹo làm nhục đàn bà con gái qua đường, đời tôi đã phạm tội này có tới mười mấy lần, sau khi chết bị xử đày tại ngục này để chịu tội.

Ngục Quan : Vung tay động loạn phải chịu tội ma chướng này.

Tội Hồn : Tôi lúc sống chuyên môn xúi người

này kẻ nọ kiện cáo lẫn nhau rồi viết đơn kiện cho họ để ở giữa thủ lợi, cả đời tôi toàn phạm tội này, sau khi chết Minh Vương giận quá phán rằng lúc sống tôi ham viết đơn kiện cáo, đôi tay hại người nên phải đốt nó đi do đó tôi bị đày tại ngục này chịu tội. Đau đớn cũng cực mã chẳng một ai biết tới, kính xin Phật Sống Tế Công cứu mạng.

Tế Phật : Người đã rành về sở trường chuyên môn cớ sao không viết đơn kiện Diêm Vương để xin tha tội.

Tội Hồn : Diêm Vương mặt sắt vô tư, tôi chẳng dám tự chuốc phiền.

Tế Phật : Dĩ nhiên là thế nhưng cầu cứu ta cũng chẳng khác hơn.

Ngục Quan : Không được tự tiện van xin. Tội hồn thứ ba mau mau cung khai.

Tội Hồn : Tôi lúc sống mở sòng bài, thường bày trò cờ gian bạc lận nên kiếm được rất nhiều tiền, lúc sống vì có tiền một cách quá dễ dãng như vậy nên đời sống khá giả do đó thường hành động bất chính lắm hại xã hội. Sau khi chết mới hay Diêm Vương quá giận phán đày tôi 30 năm tại ngục nướng tay, hãng ngay khổ đau không chịu thấu.

Tế Phật : Đã mở sòng bài còn tổ chức cờ gian bạc lận, tội người quá tàn ác, nếu như mãn hạn tù tái sanh lắm người, hai tay chắc hẳn bị tàn phế đúng là ác nghiệp quả báo, hy vọng người đời mau tỉnh ngộ bỏ đánh bài đánh bạc. Tội hồn thứ tư mau khai rõ những tội đã lắm.

Tội Hồn : Tôi lúc sống thường dùng chi phiếu không tiền bảo chứng để lừa gạt kẻ khác lấy tiền, sau khi chết bị đày tại ngục này. Lúc sống chỉ nghĩ cao bay xa chạy lấ chủ nợ chẳng biết đâu mà

đòi, ngờ đâu chết xuống âm phủ, Diêm Vương bắt tới đây chịu hình phạt.

Ngục Quan : Thiếu nợ người đáng lý mi phải trả sống phẳng, trái lại mi cố tình lường gạt cho nên sau khi chết mi mới bị hình phạt nghiêm ngặt trừng trị, thật chẳng oan uổng chút nào.

Tế Phật : Hiện thời người đời dùng chi phiếu không tiền bảo chứng rất nhiều. Xuất chi phiếu ra rồi trốn biệt tăm như vậy là kẻ lường gạt, sau khi chết tất nhiên sẽ bị hình phạt nghiêm khắc. Kiếp lai sinh sẽ phải làm trâu làm ngựa để trả nghiệp, cổ kim trong ngoài chẳng một ai có may mắn thoát khỏi. Nhân quả báo ứng một mảy lông, một sợi tơ cũng không thể trốn thoát, người đời nên thận trọng.

Ngục Quan : Tội hồn thứ năm, sao mi lại mất hết cả thần khí vậy? Hãy mau khai rõ những tội đã phạm lúc mi còn sống.

Tội Hồn : Xin Ngục Quan chớ mỉa mai tôi, tôi lúc sống cơ chân trong một đảng bất lương, thường hay sinh sự, phá rối an ninh ngoài xã hội, hễ gặp việc trái mắt hay bất chợt thấy kẻ nào nhìn chăm chú mình, tôi liền giở tay đánh liền, hành hung người như vậy mà chẳng cho là quan trọng gì. Sau khi chết Minh Vương sai quỉ đầu trâu mặt ngựa hành hạ tôi rồi hỏi tôi có chịu khuất phục không? Khiến tôi nhớ lại hành vi mà tôi đã làm lúc còn sống thì không thể nào ứng đối được.

Ngục Quan : Mi lúc còn là thanh niên, hỏa khí mạnh mẽ chuyên môn đánh đập người, phá hoại an ninh xã hội, nắm tay của mi đã quá cứng, hiện tại tốt hơn kêu mi đấm vào trục xe gang thép để cho nó tiêu hết hỏa khí của mi đi.

Tế Phật : Thời giờ đã tới, Dương Sinh mau trở lại Hiền Đường.

Dương Sinh : Cáo từ Ngục Quan cùng chư vị Tướng Quân, xin đa tạ sự tiếp đãi cũng chỉ giáo nồng hậu.

Ngục Quan : Không có chi đó chỉ là lễ mọn. Lệnh chư Tướng Quân hãng ngũ chỉnh tề đưa tiễn.

Tế Phật : Dương Sinh mau lên đài sen.

Dương Sinh : Thưa con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư trở lại Hiển Đường.....

Tế Phật : Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

HỒI BỐN MƯỜI BỐN

DẠO ĐỊA NGỤC RÚT RUỘT

Phật Sống Tế Công

Giảng ngày 29 tháng 11 năm Đinh Tỵ (1977)

Thơ

Loan bút ma thành cửu chuyển đan
Hồi sinh hữu thuật phục chi an
Thiên thư vạn quyển khai nhân trí
Ngọc Đế hồng ân báo bất hoàn.

Dịch

Bút thánh giáng cơ thông đạo huyền
Hồi sinh có thuật giúp tâm yên
Sách Trời vạn quyển khai phàm trí
Ngọc Đế hồng ân báo chẳng tròn.

Tế Phật : Hồn người đời đu địa ngục chẳng phải là chuyện thần thoại hay hoang đường, từ xưa tới nay đã có nhiều kẻ chết đi còn sống lại. Hắn là những kẻ đều lãnh hội tường tận âm thanh cũng hình ảnh ở địa ngục nên có thể tả lại những cảnh tượng đó dễ dàng, đủ chứng tỏ những điều tả trong kinh sách không phải là không có thực. Người đời chỉ vì chưa đích thân nhìn thấy mà do đó chẳng tin, cho nên những điều nói ra thì là biết mà lại bị nghi là mê. Điều này làm sao giải tỏ được đây? Lục phủ ngũ tạng trong cơ thể chúng ta cũng còn là một vật nhìn chẳng thấy gì mà vẫn yên ổn vô sự. Nhưng nếu một sớm ta khám phá ra hoặc cảm giác đã đến giờ thì chắc là thảm lắm. Chẳng phải chỗ này đau thì cũng chỗ khác đau, cần phải chiếu quang tuyến X rồi giải phẫu. Người đời lúc thường không nhìn rõ lục phủ ngũ tạng cơ thể nói là nó không có không? Địa ngục bình thường nhìn chẳng thấy nhưng nó vẫn tồn tại, trừ một số ít người lúc sống có thể nhìn thấy, kẻ khác một sớm nhìn thấy địa ngục ắt là đã tới phút gần đất xa trời. Sở dĩ ta khuyên người đời giác ngộ, xác nhận những cái không nhìn thấy nhưng lại vẫn tồn tại như tư tưởng, hít thở, cảm tình v..v...đều là nhìn chẳng thấy, chỉ có thể dùng cảm giác để lãnh hội, và chẳng những cái không nhìn thấy đó chính là cái duy trì mạng sống, là nguyên tố chủ thể xác thân.

Dưỡng Sinh : Lời giảng của ân sư thật đúng đạo lý, tiếc rằng người đời phần đông không thấu tỏ sự tình, chẳng khác gì kẻ mù tự mình nhìn không thấy cho nên mới phủ nhận. Thế gian đắm chìm trong chốn hình hình sắc sắc, chỉ nhờ vào cây gậy mà muốn đi xa hãng ngăn vạn dặm, điều này đã chứng tỏ cặp mắt thịt của chúng ta bị chắn bởi nhiều vật chướng ngại, chỉ có mắt huệ mới thông mọi lẽ. Nhưng tiếc rằng chúng ta đã đóng mắt huệ cam chịu sống mù lòa để mặc cho dục tình lôi cuốn mà đắm chìm trong các kiếp luân hồi khổ đau.

Tế Phật : Con nói đúng, người đời đều hiểu rõ

điều tai hại của sự phạm pháp, giống như giếng trước mặt biết là có thể lọt xuống nhưng vẫn không chịu mở mắt ra nhìn, quả là còn thua kẻ mù loà vì họ còn biết dùng gậy dò dẫm đường đi. Tới lúc bị tế xuống hang địa ngục sâu vạn trượng, muốn vươn mình thoát ra nhưng không rồ phải đợi tới mấy mươi kiếp sau. Thời giờ đã muộn, Dương Sinh chuẩn bị dạo âm ti, mau lên đài sen.

Dương Sinh : Bạch ân sư, con đã chuẩn bị xong xuôi.

Tế Phật : Nhìn quần áo của con bám đầy bụi đất, lại không khô ráo sạch sẽ, như vậy lúc tới Minh Phủ hẳn là thất lễ.

Dương Sinh : Thưa ân sư y phục bị bụi sa bẩn lấm dơ bẩn, con lại vô tình không lưu ý, xin ân sư tha tội.

Tế Phật : Người trần tới Minh Phủ, chẳng thể không giữ sạch sẽ nên quần áo phải thơm tho để còn được đặc biệt chú ý, mau lên đài sen.

Dương Sinh : Con đã sửa soạn xong, xin ân sư khởi hành.....

Tế Phật : Đã tới nơi, Dương Sinh mau xuống đài sen, đến lấm lễ ra mắt Ngục Quan.

Dương Sinh : Xin vâng lệnh. Kính lạy Ngục Quan cũng chư vị Tướng Quân.

Ngục Quan : Miễn lễ, hoan nghênh Phật Sống Tế Công cũng Dương Thiện Sinh tới thăm. Bản ngục đã sớm nhận được thư của Dương Thiện Sinh thuộc Thánh Hiền Đường xin tới phỏng vấn để viết sách khuyên răn người đời, công đức thật quả là vô lượng. Bản ngục là ngục rút ruột, kính mời hai vị vào trong tham quan.

Dương Sinh : Xin đa tạ Ngục Quan đã tiếp đãi

nồng hậu, nguyên trong nãy lã ngục rút ruột, âm binh tới tới lui lui, áp giải tội hồn đi ra, đã bắt đầu nghe thấy tiếng kêu gào.

Tế Phật : Ta hãy mau theo chân họ vào trong.

Dương Sinh : Đã thấy rõ cảnh tượng ở trong ngục, thân tội hồn máu me nhuộm đỏ, bị trói vào các cây cột, âm binh, quỉ binh dùng dao rạch bụng tội hồn, da bụng rách toang, ruột vã bao tử lòi ra rớt xuống đất, bên cạnh cả bầy chó đen giành nhau cắn xé. Ruột vã dạ dày tuy đã rớt ra nhưng vẫn còn liền với tim vì tim chưa rời thân thể nên khi bị chó cắn nhai giằng xé thì tội hồn đau đớn kêu rống lên rồi ngất xỉu, khiến lúc nãy mắt chẳng dám nhìn. Xin hỏi Ngục Quan bọn họ đã phạm phải tội gì mà tới nỗi bị đày ải ở ngục này?

Ngục Quan : Các tội hồn này khi còn sống đều lã bọn tham quan ô lại, hoặc là những kẻ lòng lang dạ sói, cho nên sau khi chết tới bản ngục thụ hình, như muốn thấu tỏ sự tình, để tôi sai áp giải vài tội hồn ra đây tra hỏi.

Dương Sinh : Như vậy hay lắm, phải có bằng chứng xác thực người đời mới chịu tin lã đúng.

Ngục Quan : Tôi đã đem tội hồn ra, mời Dương Thiện Sinh tra hỏi họ.

Dương Sinh : Xin hỏi tội hồn, cớ sao người lại tới chốn này?

Tội Hồn : Tôi lúc sống lãm quan, thường lợi dụng phương tiện quan tước sang đoạt của cải, đất đai, cướp không lợi lộc. Bất cứ phương diện nào có lợi, tôi đều tận dụng mọi phương cách cưỡng đoạt cho bằng được để lãm của riêng. Chẳng ngờ sau khi chết bị đưa lên đài gương soi ác nghiệp để cho lộ rõ chân tướng. Tất cả những hành động tham lam cưỡng đoạt tiền tài của cải đều hiện rõ mồn một, khiến tôi vô cùng kinh dị. Trải qua các

diện phán xử, cuối cùng tôi bị giải giao tới Đệ Thất Điện rồi bị Thái Sơn Vương phán đày tôi tại ngục moi ruột, hằng ngày bao tử và ruột bị mổ ra cho đàn chó giành nhau ăn, sự thống khổ khó mã hình dung nổi.

Ngục Quan : Người là kẻ có chức vụ trong chính quyền, chẳng chăm lo phúc lợi cho trăm họ lại cõn lột da lóc thịt muôn người, miễn là nuốt trôi được là nuốt, ruột và bao tử người lúc này thực quá nhỏ bẩn! Khuyên những kẻ làm quan ở chốn thế gian nên vì trách nhiệm phục vụ nhân quần, luôn luôn phải vì dân thương dân, trung trịnh với nước, ắt công đức vô lường. Nếu như chỉ vì mục tiêu thủ lợi, sau khi chết chắc chắn sẽ bị đày đọa tại chốn địa ngục.

Dương Sinh : Xin hỏi lại bà lão, bà già như thế này cớ sao cõn bị xử loại hình phạt này, phải chăng lúc sinh tiền có làm điều chi thất thố chăng?

Tội Hồn : Nhớ lại lúc sống giờ hối hận thì đã quá trễ rồi. Lúc tôi 48 tuổi vì buôn bán thua lỗ, bèn đứng ra làm chủ hụi, nhân một chốc mất lý trí đã quyết định giật tiền hụi của người rồi dời đi xứ khác. Tới 54 tuổi ngã bệnh thác, bị giải giao tới Đệ Thất Điện, Diêm Vương phán đày tôi tại đây để thụ hình.

Ngục Quan : Giật hụi của người, nuốt vào rồi ói ra chẳng được bây giờ chỉ cõn cách ói ruột và bao tử ra ngoài, ăn bao nhiêu trả bấy nhiêu, luật pháp ở cõi âm rất công bằng, người tự làm tự lãnh, ngày sau mãn hạn tù, lại tái sinh để trả nợ.

Dương Sinh : Xin hỏi lão ông thời gian thụ hình tại ngục này là bao lâu?

Tội Hồn : Mất ba năm. Lúc sinh tiền gia đình tôi sống bằng nghề nông, chuyên trồng rau để sinh

nhai, chẳng hiểu sao tới tuổi trung niên, rau đậu thường bị côn trùng phá hại cho nên phải dùng thuốc trừ sâu bọ để tiêu diệt chúng, tới lúc thấy giá rau tăng vọt, liền hái rau mới phun thuốc được một hai ngày đem bán. Chỉ có vậy mà sau khi chết liền bị Minh Vương phán đày tại ngục rút ruột vì tội vô tình gây tai hại.

Ngục Quan : Người chỉ lo kiếm tiền nên đã đem rau đậu còn dính độc dược bán ra hại người không ít, rất nhiều người ăn rau đậu của người trúng độc, hoặc độc tố tích thiểu thành đa mà thành bệnh gan, bệnh ung thư, lòng dạ người quá độc cho nên phải thụ lãnh hình phạt này.

Dương Sinh : Xin hỏi bà lão tại sao bà lại phải vào đây?

Tội Hồn : Chao ôi! Trời đất ơi! ở trong này khổ sở quá, kính xin thầy cứu sống tôi.

Tế Phật : Hiện tại ta rất thương nhà người, nhưng hãy nhớ lại tại sao ngày trước nhà người không thương xót kẻ khác? hãy mau nói rõ nguyên do tội ác của nhà người.

Tội Hồn : Đúng, tôi có một đứa con gái nuôi, từ lúc bé tôi đã không thương nó lại còn hay đánh đập. Tới lúc lớn vì nó có nhan sắc nên tôi đã cưỡng bách bán nó cho động mãi dâm để lấy tiền. Sau khi chết tôi bị Diêm Vương phán đày tại đây.

Ngục Quan : Lòng dạ ác độc, coi con gái nuôi là vật kiếm tiền, phá hoại luân thường đạo lý, tiêu huỷ lẽ trời, lòng sắt dạ thép thật mi đáng tội.

Tế Phật : Thời giờ eo hẹp, Dương Sinh chuẩn bị trở lại Hiền Đường.

Dương Sinh : Con còn có vấn đề thỉnh giáo ân sư. Trong lúc thụ hình có một số tội hồn đã bị

hồn mê bất tỉnh thì làm cách nào cho họ sống lại để xử phạt tiếp?

Tế Phật : Con từng mơ thấy con bị kẻ khác giết chưa? Nếu có hẳn là thân thể lúc đó cảm thấy đau đớn vô cùng nhưng khi tỉnh lại chỉ còn mồ hôi lạnh chảy đầm đìa, không hề chết chăng? Đêm mai lại nằm mê nữa, sau khi tỉnh dậy lại thấy mình như trước, thân thể vẫn còn nguyên vẹn không có chỗ nào mang thương tích cả. Sở dĩ sau lúc người ta chết, hồn phách họ cũng giống như khi mộng du vậy, thân tuy bị hình tội thống khổ, bị âm binh dùng nước hoàn hồn xối, sau khi tỉnh lại chẳng thấy thương tích gì cả, làm như vậy chỉ cốt để cho họ nhớ lại cái cảm giác kinh hãi của sự thống khổ vậy. Thảm hình ở âm phủ chẳng qua chỉ là để cho tinh linh của người ta thức giác mà thôi do đó mới ví sự chết là giấc mộng lớn, vậy thì người ta lúc chết hẳn là đi vào một giấc mộng dài để nếm mùi đau khổ. Thêm một ví dụ khác như trong lúc nằm mộng lượm được vàng, vui sướng điên cuồng, tới khi tỉnh dậy không lại hoàn không, đã cho thấy mộng ảo chẳng thể có thực mà do kẻ mê lầm tưởng. Thế nhân tu đạo nếu như không giác ngộ điểm này mà cứ cố chấp vào hình danh sắc tướng, hẳn là cuối cùng sẽ rơi vào trường mộng ảo.

Dương Sinh : À thì ra là thế! Thưa ân sư, con đã sửa soạn xong, xin tới từ giã Ngục Quan cùng chư vị Tướng Quân.

Ngục Quan : Lệnh cho các Tướng Quân hãng ngũ chỉnh tề đưa tiễn.....

Tế Phật : Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

HỒI BỐN MƯỜI LĂM

DẠO ĐỊA NGỤC OẰN LƯNG ĐỘI ĐÁ

Phật Sống Tế Công
Giảng ngày 9 tháng 12 năm Đinh Tỵ (1977)

Thơ

Trọng đạo tôn sư đức nghiệp tuân
Điêu hoa lạc diệp tổng qui căn
Tư nguyên niệm bản thông chân tính
Bội nghĩa vong ân hà túc luân.

Dịch

Trọng đạo tôn sư nghiệp đức nên
Hoa rơi lá rụng thấy qui nguồn
Nhớ mong gốc gác thông chân tính
Bội nghĩa vong ân há lạm bàn.

Tế Phật : Năm Rắn sắp hết, mọi người đều nghĩ năm Ngựa tới sẽ thành công, đó chẳng qua chỉ vì muốn thành công nên cho rằng ngựa không dừng vó gắng gỏi tiến lên. Ta hy vọng người đời qua năm mới thúc ngựa gia roi, nếu không ngựa chẳng ra ngựa cọp chẳng ra cọp, tiếng hô sẽ giống như gió xuân qua tai ngựa, tu đạo nên học cái tính của con ngựa luôn luôn hướng về tinh thần vô địch không hề sợ sự trở ngại gian nan, còn như nếu buông bỏ, tới đâu hay tới đấy, một sớm thấy mình già nua hẳn là có bốn ngựa cũng khó đuổi kịp. Bữa nay chuẩn bị dạo âm ti, Dương Sinh mau lên đài sen.

Dương Sinh : Con đã sẵn sàng, mời ân sư lên đường, không rõ bữa nay mình dạo thăm ngục nào

Tế Phật : Sẽ tới ngục oản lùng đội đá trực thuộc sự cai quản của Đệ Thất Điện. Chuẩn bị khởi hành..... đã tới địa ngục oản lủng đội đá, Dương Thiện Sinh mau xuống đài sen.

Dương Sinh : Quả nhiên chỉ sau một sát na đã tới, khi ngồi trên đài sen ở trước Hiền Đường, nhắm chặt hai mắt giống như ngồi trên máy bay phản lực, chỉ nghe tiếng "vù" bên tai đã tới địa ngục.

Tế Phật : Người cũng giống như phi cơ ở giữa không trung, phải không có chướng ngại vật còn không nguy hiểm vô cùng, vì nếu sơ sẩy thì chỉ trong nháy mắt là rớt xuống vực sâu muôn ngàn trượng. Cơ thể nói chỉ cần một chút sơ ý xuống thịt lập tức tan thành tro bụi vô phương tìm kiếm. Càng định được thần càng tăng thêm sự nhẹ nhõm, càng nhẹ nhõm càng dễ cất cánh, do đó người ta lên hay xuống đều phải căn cứ vào sự quyết tâm, có quyết tâm mới đạt tới trạng thái ổn định lớn lao. Người đã tu tâm dưỡng tính, dù có lâm cảnh trận mạc cũng chẳng dễ dàng hốt hoảng. Còn nếu không tu, sự đọa lạc địa ngục xảy đến cũng chỉ trong một thoáng phút giây. Do đó khuyên người đời cần phải ổn định tâm trí, nhìn rõ phương hướng, dù cho có bị lạc vào chốn khói sương mê hồn trận cũng vẫn còn có tâm là kim chỉ nam. Nếu nắm vững được tâm, tự nhiên thành công trong mọi việc, ngồi trên tòa sen ở giữa chốn bụi bẩn nước nhơ được hẳn là phải có công phu về định thần tĩnh tâm mới có thể ngồi nổi, còn không chỉ cần một chút sơ sẩy sẽ bị mất hút nơi chốn vực sâu không đáy. Con có phúc khí mới có thể ngồi nổi, cho nên phải cố giữ gìn. Mau tới trước mặt Ngục Quan làm lễ ra mắt.

Dương Sinh : Xin tuân lệnh. Kính chào Ngục Quan cùng chư vị Tướng Quân, tôi là Dương Sinh thuộc Thánh Hiền Đường, bữa nay thầy trò chúng tôi phụng chỉ tới quí ngục thăm hỏi sự tình, kính xin Ngục Quan giúp đỡ phương tiện.

Ngục Quan : Hoan nghênh Tế Phật cũng Dương Sinh tới thăm, việc phụng chỉ viết sách là việc làm vô cùng quang vinh, mời hai vị vào trong ngục tham quan.

Dương Sinh : Cảm tạ Ngục Quan..... phía trong các tội hồn đang làm việc, người lớn kẻ nhỏ đều đang khuân những tảng đá, phải chăng quí ngục đang xây thêm phòng mới?

Ngục Quan : Trong này không xây thêm phòng mới, các tội hồn phải đội đá vì đó là một thứ hình phạt.

Dương Sinh : Các tội hồn khi khuân đá, miệng lớn tiếng kêu than, cũng chẳng lấy làm lạ vì họ phải đội những tảng đá quá lớn, hai tay giữ chặt, mình khom khom giống như là đã kiệt sức, mỗi bước đi chỉ nhích được chừng một tấc. Có kẻ sức không chịu nổi, tảng đá rớt xuống đè nát mình hoặc dập xương chân, nằm chết ngất, âm binh múc nước xối liền tỉnh dậy, lại bê đá đội lên đầu tiếp tục đi. Hình phạt này đã có từ xưa, nay lại dùng phạt tội hồn kể cũng khá hữu dụng!

Ngục Quan : Những tội hồn này đang luyện "thiết đầu công" (công lực đầu sắt) vì họ là những kẻ lúc sống cứng đầu, cao ngạo, thích làm thầy đời, không yêu sự thanh cao, không tôn sư trọng đạo cho nên sau khi chết đều phải tới đây tu luyện.

Dương Sinh : Xin Ngục Quan cho gọi mấy tội hồn tới đây để tôi hỏi họ xem lúc sống họ đã phạm phải tội gì?

Ngục Quan : Hay lắm, để tôi truyền lệnh gọi mấy tội hồn tới đây để nó khai rõ những lỗi lầm lúc còn sống để làm bài học răn đời.....các tội hồn đã tới, mời Dương Sinh tra hỏi.

Dương Sinh : Xin hỏi vì cớ gì lại phải tới đây đội đá?

Tội Hồn : Nói ra xấu hổ muôn phần, tôi lúc sống là giáo sư, liền lợi dụng uy tín sẵn có của mình mà dụ dỗ những nữ sinh có nhan sắc vào đường dâm ô. Lúc sống tuy chuyện xấu xa không bại lộ, nhưng sau khi chết lại khó trốn thoát khỏi con mắt thứ ba của Diêm Vương mắt sắt. Khi tới địa ngục âm binh cùng Diêm Vương các điện ra lệnh đánh tôi bằng roi, sau đó giao qua Đệ Thất Điện, Thái Sơn Vương thấy tôi khí giận bốc, tóc dựng đứng, mắng tôi là quân súc sinh, làm thầy dạy người mà không giữ thân trong sạch, mà lại đi làm nhục nữ sinh, phán đày tôi tại ngục cùng lưng đối đá, cật đầu chẳng nổi.

Ngục Quan : Mi là thầy dạy học mà không biết liêm sỉ lại đi gian dâm với nữ sinh, tội mi quá ác. Giờ đây bắt mi đội đá cho đầu mi gẫy gập, khí mi tiêu tan chẳng còn mặt mũi nào nhìn thấy ai nữa để cho hết còn xấu hổ. Khuyên những kẻ làm thầy ở thế gian, bất luận là đạo sư, giáo sư hay bách nghệ sư, sĩ nông công thương không có thầy truyền dạy ắt nghề chẳng tinh. Thầy trò như cha với con, nên lấy lễ mà đối xử, không được vượt ra ngoài khuôn phép mới mong tránh khỏi luật trời trừng trị. Mời Dương Thiện Sinh tiếp tục tra hỏi.

Dương Sinh : Xin hỏi tội hồn, nhìn diện mạo nhã người thấy cũng có vẻ tu hành, đầu lại húi trọc, cớ sao còn phải vào đây "luyện công"?

Tội Hồn : Xin chớ mỉa mai tôi, đầu phải húi trọc vì đội đá mà để tóc tôi có cảm giác đau nhức không chịu nổi. Lúc sống tôi là một kẻ sĩ học đạo, sau khi vào trường, đọc được ít kinh sách liền cho là mình đã đắc "vô thượng tâm pháp" gặp lão sư sở học kém tôi từ đó tôi tự phong tôi làm thầy, lại thường phê phán thầy trước mặt bạn cùng trường. Sau khi chết vì tôi đã từ lâu khinh thầy do đó mà bị âm sai áp giải xuống địa ngục. Sau khi bị Diêm Vương phán xử, tội của tôi là *"thụ sư chi đạo, bại sư chi đức"* (học đạo của thầy mà

lại phá đức của thầy). Phàm thông hiểu kinh sách hẳn có thể đem chân lý dạy cho người chứ không được tự xưng là thầy một cách kiêu căng ngạo mạn. Nếu như không tuân theo lời khuyên này, ắt bị đày tại ngục cõng lưng đội đá, hằng ngày phải gập mình đội đá đi đường cho tiêu tan ác nghiệp.

Tế Phật : Học sĩ có tài năng hẳn là chăm lo phát huy hết khả năng của mình, tự ngàn xưa đã có nhiều trường hợp trò giỏi hơn thầy. Nhưng còn kẻ kiêu căng tự cho là mình tài giỏi hơn thầy, nếu như tôn sư trọng đạo thì không thể chê trách thầy. Các loại nghề ở thế gian đều do các bậc thầy truyền dạy mới có thể thành công. Nhưng thế nhân giờ đây có nhiều kẻ quá hiện thực, học nghề chưa giỏi đã vội bỏ thầy bỏ trường để đi kiếm tiền, đối với thầy cũ vong ân bội nghĩa. Kẻ học đạo khoe tài lập dị, ham làm thầy đời, khoe danh khoe mẽ, đại phản thầy phản đạo phải mau sám hối mới mong được miễn cái khổ cõng lưng đội đá.

Dưỡng Sinh : Xin hỏi tội hồn vì có gì lại phải tới đây chịu khổ hình?

Tội Hồn : Tôi lúc sống đã giàu có lại thêm có tài biện bác, mỗi khi ở giữa đám đông thường khinh khi kẻ nghèo, ỷ thế đè người. Mỗi khi nói ra là chửi mắng kẻ nọ kẻ kia, nói năng bừa bãi không chịu giữ mồm giữ miệng. Chỉ có phạm mỗi một tội này mà phải tới đây chịu hình phạt, lòng tôi có chút không phục, kính mong Phật Sống Tế Công hãy nhân danh là người nắm đạo công bằng biện giải dùm tôi.

Tế Phật : Hay lắm hay lắm nhưng hãy đưa tiền đây ta mới nói, không có tiền lời nói không có kí lô nào cả, chẳng ai chịu nghe, nếu như có tiền ta có thể nói nhỏ với Ngục Quan giảm bớt tội cho người.

Tội Hồn : Đa tạ sự giúp đỡ của ngài, hiện tại tôi không mang tiền theo, để lại hết ở trần gian

bị con cháu tiêu hoang phá hoại, bây giờ làm sao tôi lo nổi?

Tế Phật : Thực chẳng khác gì mộng huyễn, *"Hữu tiền hữu thế nhân đê đầu, vô tiền vô thế tự thùy đầu"* . (Có tiền có thế người cúi đầu, không tiền không thế mình tự gục đầu). Ai bảo người lúc sống kiêu ngạo, như nay tiền tài và thế lực ở đâu? lại còn phải đưa đầu đội đá để gột rửa lỗi lầm.

Ngục Quan : Mi quá ác độc, lúc này còn nghĩ dùng thế lực đè người. Diêm Vương mặt sắt có dùng tiền mua chuộc cũng chẳng được nào. Vừa rồi Tế Phật mỉa mai châm chọc mi, mi có biết không? Từ rày về sau chớ có nói xàm, trái lệnh sẽ bị tăng thêm hình phạt.

Tế Phật : Đường đời dành ba phần đường cho người đi, không thể độc chiếm một mình mình đi, người chẳng thể vĩnh viễn cao cao ở trên chỉ cần một sớm thất thế, thất lợi là người bỏ hết. Nếu như lại quá khinh người, kiêu ngạo không chịu cúi đầu hắn là sau khi chết chẳng thể tránh khỏi gục đầu dấu mặt. Đã tới giờ, xin cáo từ Ngục Quan, chúng tôi sửa soạn trở lại Hiền Đường.

Dưỡng Sinh : Đa tạ Ngục Quan. Chúng tôi đã phiền nhiễu chư vị Tướng Quân quá nhiều, xin cáo biệt.

Ngục Quan : Lệnh cho các Tuống Quân hãng ngũ chỉnh tề đưa tiễn.

Tế Phật : Dưỡng Sinh mau lên đài sen.

Dưỡng Sinh : Con đã sẵn sàng, xin ân sư trở lại Hiền Đường.....

Tế Phật : Đã tới Thánh Hiền Đường, Dưỡng Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

HỒI BỐN MƯƠI SÁU

DẠO ĐỊA NGỤC VẠC DẦU SÔI

Phật Sống Tế Công
Giảng ngày 23 tháng 1 năm Mậu Ngọ (1978)

Thơ

Hiệu đạo như đồng lạp lệ lưu
Ân cần dục đãi lạc thời hưu
Khai hoài nghinh đắc xuân phong ý
Đối nguyệt đàn cầm thạch điểm đầu.

Dịch

Học đạo cũng như lệ nến trào
Thiết tha đợi lúc nghỉ tiêu dao
Trút sầu nghênh đón mùa xuân mới
Trăng đá đàn ca ý dạt dào.

Tế Phật : Năm mới Mậu Ngọ, lần đầu tiên dạo âm phủ viết sách, ngày xuân còn trăn trề khí xuân, rất tốt cho sự mở đầu công việc. Dưỡng sinh sửa soạn dạo địa ngục.

Dưỡng Sinh : Bạch thầy con đã chuẩn bị xong, kính mời thầy lên đường.....

Tế Phật : Đã tới nơi, mau xuống đài sen.

Dưỡng Sinh : Bạch thầy con đã xuống rồi, bữa nay mình dạo thăm ngục nào?

Tế Phật : Hôm nay dạo ngục Vạc Dầu Sôi, phía trước Ngục Quan sẵn sàng nghênh đón chúng ta.

Dưỡng Sinh : Quả nhiên phía trước có một đoàn người ngựa cảm tình chan chứa. Phải mau hướng về phía Ngục Quan cũng chư vị Tướng Quân làm lễ ra mắt.

Ngục Quan : Chớ quá chấp lễ. Bữa nay Tế Phật cũng Dưỡng Thiện Sinh tới thăm chúng tôi rất hoan nghênh. Bản ngục có tên gọi là "Ngục Vạc Dầu Sôi" thuộc quyền cai quản của Đệ Thất Điện. Hai vị phụng chỉ tới đây trải bao gian lao vất vả, đó thực là công quá lớn.

Tế Phật : Ngục Quan quá khen, quí vị cũng lao khổ vì suốt ngày phải canh gác tội phạm chẳng được an nhàn thư thái chút nào.

Ngục Quan : Chúng tôi chỉ biết cố gắng hoàn thành trách nhiệm để mong cảm hóa tội hồn, cho nên rất hao tổn tinh thần. Nếu như chúng tôi được vinh hạnh cũng quí vị thực hiện công đức khuyên đời, độ người bằng cách soạn sách lập thuyết thì hẳn là thay trời giáo hóa. Xin mời hai vị theo chúng tôi vào trong.

Dưỡng Sinh : Đã tới cửa ngục, hai bên có âm binh canh gác nghiêm ngặt, chỉ có vào chứ không có ra e rằng thời gian giam giữ rất dài. Trong ngục bày biện sơ sài, nhìn không được đẹp mắt. Có một cái nồi cực lớn hình thù giống như nồi luộc heo, luộc rau ở các làng quê, phía dưới âm binh đốt lửa cháy đỏ rực, trong nồi dầu sôi sùng sục giống hệt cảnh dưỡng gian thường nói là "vạc dầu sôi". Âm binh áp giải tội hồn tới gần dùng đinh ba đâm rồi thảy vào nồi, tội hồn chỉ kịp thét lên được một tiếng sau đó chìm ngay xuống đáy nồi. Dầu sôi thì vô tình, chỉ trong chớp mắt thịt da tiêu hết, chỉ còn trơ lại bộ xương trắng toát. Xin hỏi Ngục Quan hình phạt này là loại hình phạt gì? Tội hồn phạm loại tội ác nào mới phải vào đây chịu hình phạt này?

Ngục Quan : Hình phạt quăng tội hồn vào nồi

dầu sôi là hình phạt nặng nhất của Đệ Thất Điện. Dương gian nói "thảy vạc dầu" đó là hình phạt cực nghiêm để trị yêu tinh ác quỉ, nay bản ngục cũng dùng hình phạt này để trừng trị những kẻ đã phạm tội cực ác ở thế gian, cho nên các tội hồn sau khi chết mà phải tới đây chịu cực hình thì đều là những kẻ lúc sống đại gian ác.

Dương Sinh : Phần lớn họ đã phạm vào những tội gì?

Ngục Quan : Lúc còn sống các tội hồn đó đã phạm vào các tội như là: cướp trộm, đả thương, giết người, loạn luân, tham nhũng, đánh thuốc độc, hại tính mạng người, phản bội lẽ trời. Chết đi phải chịu các hình phạt ở các ngục khác xong còn phải tới đây chịu hình phạt tối nghiêm trọng này.

Dương Sinh : Ngoài các tội phạm kể trên còn có tội phạm nào khác tới đây chịu hình phạt này không?

Ngục Quan : Nếu như lúc sống chuyên dùng pháp thuật hại người, sau khi chết các tội hồn đó cũng phải tới đây nhận lãnh hình phạt này để cho tà pháp tiêu tan.

Dương Sinh : Thưa Ngục Quan có thể ra lệnh cho âm binh áp giải vài tội hồn chưa bị ném vô nồi tới đây để tôi phỏng vấn họ được chăng?

Ngục Quan : Được lắm. Lệnh Tướng Quân dẫn mấy tội hồn tới đây để nớ cung khai.

Tướng Quân : Xin vâng lệnh..... Tội hồn đã tới, mời Dương Thiện Sinh tra hỏi.

Dương Sinh : Xin hỏi bà cụ già, cớ sao cụ phải tới đây chịu hình phạt này?

Tội Hồn : Tôi lúc sống thuộc loại tú bà ở lầu

xanh, suốt cuộc đời tôi chuyên môn dụ dỗ, dẫn mối gái tơ, kiếm tiền bằng cách buôn da bán thịt, sau khi chết bị xử đày tại ngục Bũn Phân Nước Tiểu rồi Ngục Moi Ruột và bây giờ là ngục Vạc Dầu Sôi. Minh Vương thực quả tàn nhẫn vô cùng, tôi lúc sống chỉ biết làm tiền, không tin quỉ thần, sau khi chết mới rõ khó thoát khỏi cảnh địa ngục.

Ngục Quan : Ngươi là kẻ lòng dạ quá bất nhân, chẳng hề nghĩ tới cảnh đồng bào cũng chung cốt nhục, mi dùng tiền mua bán phụ nữ, đẩy người xuống giếng. Đạo đức nhân tính của mi đâu? nếu không đẩy mi vào nồi dầu sôi mà luộc thì những mầm mống ác độc trong cơ thể mi lấm sao trừ tuyệt nổi?

Dưỡng Sinh : Xin hỏi anh kia, tuổi tác còn trẻ cớ sao lại vào đây chịu hình phạt đau đớn này, trên mình lại còn lưu dấu tích máu me, hai tay ôm khư khư vết thương, luôn mồm kêu đau nhức, đầu óc rối bời, hình dung đúng là kẻ bất lương. Chẳng rõ lúc sống đã phạm phải tội gì tới nỗi sau khi chết phải đến đây chịu hình phạt này?

Tội Hồn : Bây giờ tôi thật là hối hận, lúc sống chẳng chịu học hành, suốt ngày lập bè lập đảng với đám du côn, đánh bài bị thua quịt nợ, cuối cùng sinh ra trộm cướp chẳng may sa lưới, tòa án xử tử hình, bị hành quyết mã thác, hiện thời vết thương do đạn bắn vẫn còn đau nhức. Sau khi chết lại bị đày khắp các ngục cuối cùng còn giải giao qua Đệ Thất Điện. Diêm Vương vô tình phán đày tôi tại Ngục Vạc Dầu Sôi. Hiện thời luôn luôn kinh hoàng khủng khiếp, chẳng được một phút yên ổn, hy vọng người đời phải biết yên phận giữ mình. Vật cướp của người nuốt chẳng trôi, ăn chẳng nổi, uổng công thầy dạy dỗ, công cha mẹ sinh thành dưỡng dục, ơn nghĩa sâu dày này chẳng biết tới bao giờ mới đền đáp nổi?

Tế Phật : Phép nước chí công, tại mi đi tìm

đường chết, cuối cùng phải ăn kẹo đồng mà thác. Nếu mi còn được một chút lương tri, kiếp sau phải ráng lo tu.

Dương Sinh : Xin hỏi vị này, cớ sao người lại phải tới đây thụ hình?

Tội Hồn : Lúc sống, trong một phút quẩn trí vì say sưa tranh giành giết luôn hai người một lúc, bị tòa kết án tử hình. Sau khi chết bị hành hạ cũng khắp các điện, nay lại giải giao qua ngục này, thấy dầu sôi sùng sục trong nồi, thịt da tiêu tan, hối hận chỉ vì một phút sai lầm mà tạo thành đại tội.

Ngục Quan : Giết người thì phải đền mạng, lời nói từ xưa quả là sáng suốt, dưới tay mi đã từng coi mạng sống con người như con kiến, bây giờ bị bỏ vạc dầu sôi há mi lại sợ sao? Nếu như không quăng mi vào vạc dầu sôi thì máu của kẻ bị mi giết chẳng thể khô.

Dương Sinh : Xin hỏi ông lão này cớ sao ông phải vào đây?

Tội Hồn : Lúc sống tôi học rành về đạo pháp, đặc biệt một mình được thầy bí truyền cho, người đời thường gọi là "Phù Tử Tiên". Phàm hễ ai có tiền trả là tôi làm phù làm phép khiến cho tinh thần người ta thác loạn, gia đình bất an, phá hoại hôn nhân, không một hành vi nào bỏ sót. Lại còn dùng tà thuật làm cho phụ nữ mê mẩn tâm thần để bày trò gian dâm, lúc sống có thể nói là vô cùng sung sướng. Sau khi chết Diêm Vương cả giận phán xử tội tôi, tôi liền sử dụng tà thuật đấu phép, không ngờ âm binh ở địa ngục đoàn kết đánh lại, khiến tôi đại bại, bữa nay bị quăng vào vạc dầu sôi, tà pháp tiêu tan chẳng còn gì. Ôi! có pháp mà không sử dụng theo đường chính trực, sau khi chết thật là quá thảm.

Ngục Quan : Mi phản đạo phản trời, mượn tà

thuật hại người quả là tên ma đạo, âm phủ tối kỵ thuật sĩ làm phép hại người, phàm thuật sĩ bất chính không một kẻ trốn thoát khỏi hình phạt quăng vạc dầu sôi. Khuyên những kẻ học pháp ở thế gian, tôn kính giữ đúng lời thầy dạy cũng phát huy, đem sở học cứu người giúp đời, ắt sau khi chết được gia nhập đạo thần, đạo tiên, còn không ắt sẽ nhập vào ma đạo, không thể không thận trọng.

Dưỡng Sinh : Xin hỏi Ngục Quan tội hồn vừa bị quăng vạc dầu sôi chỉ còn bộ xương, nếu vớt ra dùng nước hoàn hồn tưới lên, xác thân trở lại nguyên hình, nếu như lại bị thụ hình lần nữa thì cảm giác của tội hồn sẽ ra sao?

Ngục Quan : Bị thẩy vào vạc dầu đau đớn vô cùng và thân không còn dính da, cảm giác giống hệt kẻ bị dìm vào nước trước tiên ngạt thở, sau đó nóng bỏng rồi ngất lịm. Phàm kẻ có ma thuật, tà pháp lúc ném vào vạc dầu sôi sẽ bị "phá công".

Tế Phật : Vì thời giờ đã trễ chúng ta chuẩn bị trở lại Hiển Đường.

Dưỡng Sinh : Đa tạ Ngục Quan cùng chư vị Tướng Quân đã tiếp đãi vô cùng nồng hậu. Xin cáo từ.

Ngục Quan : Lệnh cho các Tướng Quân hãng ngũ chỉnh tề đưa tiễn.

Tế Phật : Mau lên đài sen.

Dưỡng Sinh : Con đã sẵn sàng. Mời ân sư trở lại Hiển Đường.....

Tế Phật : Đã tới Thánh Hiển Đường, Dưỡng Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

HỒI BỐN MƯỜI BẢY

DẠO NGỤC CẤT LƯỠI RẠCH MÉP

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 3 tháng 2 năm Mậu Ngọ (1978)

Thơ

Thế sự phân phân bất luận tranh
Tâm điền miễn thuế ứng cần canh
Trường giang hậu lấng thôi tiền lấng
Chuyển nhãn hữu văn lạc diệp thanh.

Dịch

Thế sự tranh đua chán mớ đời
Ruộng lòng thuế miễn cấy đi thôi
Sóng sông lớp lớp giành nhau chảy
Chớp mắt còn nghe tiếng lá rơi.

Tế Phật : Xem xong bài thơ trên hắn có người cho ta là kẻ tiêu cực, lời ta nói là lời của thường nhân, ta cũng chẳng có cách chi biện bạch. Tích cực như lên thang lầu, nếu chỉ có tiến bước thôi thì đến khúc cuối, thang cao trăm thước mà chẳng chịu dừng, thì chắc chắn sẽ té dập xương nát thịt. Do đó người đời phải hiểu rằng một kiếp nhân sinh thật là ngắn ngủi, nhà cao của rộng ta chỉ tạm trú ít chục năm trời, chẳng ai là kẻ ở mãi được. Một sớm tứ chi buông xuôi, muôn việc đều ngưng, con cháu chỉ còn biết mời ta đi nơi khác. Sóng Trường Giang lớp sau xô lớp trước, cuộc đời thì người mới sẽ phải lên thay người cũ, nếu nhủ chẳng sớm tỉnh ngộ, đợi tối lúc toàn thây phủ bụi trần ai, không còn nhận diện được mình, khi đó hắn là đã thành người cũ của

thời xa xưa. Bữa nay chuẩn bị dạo địa ngục, Dưỡng Sinh lên đài sen.

Dưỡng Sinh : Xin tuân lệnh. Miếu phía trước tiếng tụng kinh nghe vang rần, tiếng nhạc tiễn người về Tây Phương Cực Lạc nghe hiu hắt.

Tế Phật : Tiếng tụng kinh giục người thức giác người chết chẳng trở về. Thôi chúng ta dạo âm phủ..... Đã tới nơi, Dưỡng Sinh xuống đài sen.

Ngục Quan : Hoan nghênh Tế Phật cùng Dưỡng Thiện Sinh thuộc Thánh Hiền Đường tới thăm bản ngục. Bản ngục là ngục Cắt Lưỡi Rạch Mép trực thuộc sự cai quản của Đệ Thất Điện, hai vị Tiên Trưởng phụng mệnh viết sách, công lao sâu dầy quả đáng khâm phục, khâm phục.

Dưỡng Sinh : Ngục Quan quá khen chỉ sức một mình tôi đâm đương sao nổi, việc dạo âm phủ viết sách chính là nhờ ân sư Tế Phật đưa đường dẫn lối, cùng sự chỉ giáo của chư vị Ngục Quan, lòng tôi hãn còn mãi cảm kích, bữa nay tôi qui ngục, kính mong Ngục Quan ban cho nhiều phương tiện.

Ngục Quan : Đương nhiên bao giờ chúng tôi cũng mở rộng cửa giúp đỡ. Xin mời hai vị theo tôi vào trong ngục xem xét kỹ càng.

Dưỡng Sinh : Đa tạ..... Đã tới của ngục, lính canh hai bên, hăng ngũ chỉnh tề chào đón. Trong ngục chốt có tiếng kêu than ai oán, âm binh liền dùng móc sắt nhắm miệng tội hồn thọc vào, bẩy lên rồi quặc đầu móc vào lưỡi tội hồn kéo ra, tội hồn thất thanh la lớn, sau đó âm binh dùng dao sắc cắt lưỡi tội hồn đứt lìa, máu tươi chảy đầy ngực, tới đây âm binh vẫn chưa buông tha lại còn dùng dùi đâm thủng má, lấy dây kẽm luồn qua buộc vào cây cột. Tội hồn rên rỉ lát sau ngất lịm, loại hình phạt này thật quá thê thảm và khốc liệt.

Ngục Quan : Lưỡi ăn thông với tim, lưỡi bị

cắt tim đau đớn muôn phần, kẻ nào bị hình phạt này chân tay giấy giụa, hậu môn vấi cứt, vấi đái.

Dưỡng Sinh : Âm ti chế hình phạt sửa trị tội hồn đều coi bịnh rồi mới bốc thuốc, thật quả là linh diệu. Chưa rõ những tội hồn này đã phạm phải những tội gì?

Ngục Quan : Những kẻ tới bản ngục thụ hình đều là phạm tội thuộc về: "khẩu nghiệp" hoặc "thất khẩu đức". Ta ra lệnh cho tội hồn phải tường thuật lại những hành vi thất đức lúc sinh tiền, để chép vào sách Địa Ngục Du Ký hầu khuyên răn người đời.

Dưỡng Sinh : Đa tạ Ngục Quan quá chu toàn.

Ngục Quan : Tội hồn đã tới, Dưỡng Thiện Sinh hãy tra hỏi họ cho thật kỹ càng.

Dưỡng Sinh : Xin hỏi bà lão cớ sao bà lại phải tới đây chịu tội?

Tội Hồn : Tất cả chỉ tại cái miệng của tôi không tu mà ra nông nỗi đấy thôi, còn riêng tôi có phạm tội lỗi gì đâu?

Tế Phật : Miệng lưỡi giết người mà không phải phạm tội hay sao? Người chẳng nói thật sẽ bị gia tăng hình phạt.

Tội Hồn : Thưa đúng, tôi xin khai rõ tất cả, lúc sống tôi ghen ghét mọi người, thường xúi bẩy cho người ta xa cách nhau, thường dùng lưỡi làm thương tổn kẻ khác, khiến cho gia đình họ bất hòa anh em xa cách, cha mẹ già không người phụng dưỡng, còn ngoài ra không hại ai khác.

Ngục Quan : Ngươi là kẻ từng được thế gian đặt cho tên gọi là "Mụ lưỡi dài", là phận nữ lưu mà không lo tu "khẩu đức", chuyên ăn xổng nói càn, đã phá hoại hạnh phúc gia đình kẻ khác, lại

còn rượu thuốc trầu cau ăn uống hút sách luôn miệng. Lời nói của mi thường chẳng đắn đo suy nghĩ, lúc thì gào thét, lúc thì ghé sát miệng vào tai đàn ông thầm thì tiếng nhỏ, tiếng to, những lời nói ra đều là tiếng thị phi không chính đáng. Lưỡi mi có nọc độc cho nên phải cắt đi, khiến mi giờ đây câm miệng chẳng thể nói năng, phải lo tu lại "khẩu đức".

Tế Phật : Lưỡi sắc như dao, địa ngục cắt lưỡi phụ nữ khá nhiều, vì phụ nữ "tiểu khí đa ngôn" rất dễ gây sóng gió nếu sinh lăm phụ nữ tính không nhu mì, nói năng như hét vào tai người khác, vì tiếng nói của mình mà thành đắc tội với người, nếu như không tự kiểm thảo sửa sai, sau khi chết ắt bị quỉ đầu trâu mặt ngựa dùng dao xẻo bớt lưỡi, để được nhẹ nhàng mỗi khi phát ngôn. Mong phụ nữ ở thế gian nên nói năng dịu dàng hầu tránh lăm mất hòa khí với mọi người.

Dưỡng Sinh : Xin hỏi vị, vị phạm tội gì? cớ sao lại bị vào đây chịu hình phạt này?

Tội Hồn : Tôi lúc sống tính tình nóng nảy, mỗi khi gặp chuyện bất bình hoặc lời nói không vừa lòng, liền mạnh miệng chửi bới om sòm, chẳng cứ là bậc tôn trưởng hoặc tổ tiên kẻ khác tôi đều chửi rủa chẳng sợ một ai. Ngoài ra tôi chẳng làm một điều gì bất nhơn ác đức, nhưng sau khi chết Diêm Vương đã chẳng tha thứ cho tôi, lại còn kết tội là tôi đã dùng miệng lưỡi ác độc chửi người, xấu xa chẳng thể dung thứ, phán giam ngục này, khiến tôi phải bị cắt lưỡi rạch miệng thống khổ muôn phần. Hy vọng người đời hãy nhìn tấm gương của tôi, chớ cơ chửi người bừa bãi, nếu như không sửa tính, sau khi chết, chắc chắn sẽ bị đày xuống địa ngục thống khổ chẳng thể kêu than.

Ngục Quan : Tục ngữ nói *"Tâm ác vô nhân kiến, khẩu ác hữu nhân thính"* (Tâm ác không ai thấy, miệng ác có người nghe) ác khẩu dễ đắc tội với người, hay ruốc lấy những điều thị phi thường

làm mất hòa khí, do đó mới nói *"Đao thường dị hợp, ngôn thường nan tiêu"* (Dao cắt dễ lành, lời nói khó quên). Lúc chửi mắng người thì dưới mắt mình thấy không còn ai, thô lỗ chẳng khoan dung, đối xử với người càng thậm tệ, cho nên nói "Ngũ luân bất phân" chẳng rõ năm mối cương thường vua tôi, cha con, chồng vợ, anh em, bạn bè, đó cũng là một cái tội lớn lắm. Đã là kẻ tu đạo, lời nói lại càng cần phải hợp lý hợp tình chớ nói xằm nói bậy, nếu không "khẩu đức" bại hoại, đạo quả tiêu tan hết còn hy vọng thành đạo, sau khi chết ngục cắt lưỡi rạch mép ở dưới âm phủ hẳn là đã dành chỗ sẵn.

Dưỡng Sinh : Xin hỏi vị tăng sĩ này, có phải vị xuống đây để tụng kinh không?

Tội Hồn : A Di Đà Phật "kinh khổ", "kinh khổ" nhớ lại thuở sinh tiền ham mộ Phật pháp vĩ đại, nên xuất gia thụ giới làm tăng, chăm lo nghiên cứu kinh điển nên tâm có chút sở đắc, bèn viết sách thuyết pháp, đăng đài giảng đạo, thường phê bình chê bai các tôn giáo khác, chỉ cho Đức Thế Tôn là vĩ đại, hết thảy Thần Tiên , Vương Gia, Ma Tổ đều coi là thần nhỏ, là ma trời, là ngoại đạo, không phải là đạo Phật chân chính của tôi, nên chẳng cần tin tưởng tôn kính. Vì có rất nhiều người hấp thụ sự chỉ giáo của tôi nên từ đó tôi coi thường thần thánh phỉ báng đạo khác, tôi chiếu theo kinh điển ghi chép mà nói nên chẳng biết cớ chỗ sai lầm. Sau khi chết một điểm chân linh cũng bị buộc rằng, không cách thoát thân, nguyên nhân cũng bởi tại chư vị Thiên Tiên Thần Thánh trói buộc, tội phỉ báng rất nặng, nên tôi mới bị đày xuống địa ngục, chẳng thể về được Tây Phương Cực Lạc. Kính xin Phật sống Tế Công hoan hỉ cứu độ tôi.

Tế Phật : Mi là tên đệ tử bất xứng, Phật chẳng có loại đệ tử như mi, Phật pháp bình đẳng chỉ vì niên kỷ và hoàn cảnh của các vị Thần Thánh tu thành chính quả đó khác nhau cho nên các tiếng

tôn xưng mới bất đồng. Các Ma Tổ Thần Thánh Tiên đều cứu đời độ người hoặc tu chân luyện tính, đắc đạo cao nhân, hoặc vũ hóa qui thăng Đại La, tiêu dao thánh cảnh giống hệt Phật nói về thế giới cực lạc. Nhân thời mạt pháp quá nhiều kẻ tu đạo tự cho là mình thông đạo, tụ tập tín đồ, sửa chữa kinh điển, viết sách đầy thiên kiến làm cho tôn giáo phân tranh, khiến kẻ mộ đạo nghe theo một cách mù quáng mới sinh ra nghi kỵ các tôn giáo khác, cùng người mà chẳng chung lòng (đồng nhân nhi bất đồng tâm) mi đã làm tung bụi đỏ, dậy sóng triều, tội chẳng thể tha. Mong thế gian lãm tăng dạy đạo, tu đạo, chỉ lo minh tâm kiến tánh, chớ hề gây chuyện thị phi, phầm những kẻ thuyết pháp mà ngậm máu chê bai pháp người, viết sách dấy đầy thiên kiến nếu như không sớm đốt sách, quăng bút, sức miệng giảng chính kinh, sau khi chết chắc chắn sẽ nhận lãnh hình phạt cắt lưỡi, rạch mép, bắt ngày ngày thầm niệm "khổ kinh" để thưởng thức cái mùi vị dũng miệng lưỡi hại người. Bữa nay thời giờ đã trễ, Dưỡng Sinh trở lại Hiền Đường.

Ngục Quan : Có điều chi thất thố, xin lượng thứ. Ra lệnh các Tướng Quân hãng ngũ chỉnh tề đưa tiễn.

Dưỡng Sinh : Cảm tạ Ngục Quan cùng chư vị Tướng Quân, thầy trò chúng tôi xin cáo biệt. Thưa ân sư, con đã sẵn sàng, mời thầy trở lại Hiền Đường.....

Tế Phật : Đã tới Thánh Hiền Đường, Dưỡng Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

八殿平等王
車崩地獄

七殿泰山王
油鑊地獄

HỒI BỐN MƯƠI TÁM

ĐẠO ĐỆ BÁT ĐIỆN LUẬN BÀN CŨNG BÌNH ĐẲNG VƯƠNG

Phật Sống Tế Công
Giảng ngày 16 tháng 2 năm Mậu Ngọ (1978)

Thơ

Thiền tâm ánh nguyệt ấn thâm đầm
Luyện tính tu tường ngọc bản tham
Thích thị niêm hoa truyền diệu quyết
Đạt Ma đông độ chỉ tam tam.

Dịch

Hồ sâu lòng đạo bóng trăng in
Bàn ngọc luyện tâm tới tọa thiền
Đức Phật cầm hoa truyền diệu pháp
Đạt Ma vượt biển phá mê lầm.

Tế Phật : Ánh trăng rạng ngời lóa cả mắt, đó là đặc tính của ánh sáng. Người tu hành tâm thiền sáng như ánh trăng chứng tỏ lòng không vướng bụi trong trẻo như nhau. Ánh trăng tuy vắng lặng nhưng không ảm đạm chết chóc, lấy nước hồ trong lắng làm gương thì sẽ soi tỏ được nguyên lai bổn tính. Người luyện tính, dù thân ở giữa chốn bụi trần nhưng nhờ thâu giữ được chân tánh không để nơ thoát ra ngoài. Cố trụ trì nơi phản ngọc, ngồi giữa bụi bặm cũng như ngồi trên phản ngọc vì linh khí cơ thể xuyên thấu cát bụi. Người đời đi đứng nằm ngồi tuy có phản gỗ, phản đá, giường sang đặt thân trên đó, nhưng bụi bặm chẳng thể xa rời dù cho có máy hút bụi, thuốc tẩy, bột giặt, áo quần ngày thay mấy bộ, đủ thấy

bụi bậm ở nơi biển khổ nhiều biết mấy. Thích Thế Tôn nơi núi Linh Sơn cầm bông hoa giơ lên, Ca Diếp mỉm cười, hoa này không phải là hoa phàm mà là hoa tâm Ca Diếp, cho nên mắt nhìn mà hoa tâm bừng nở. Bửa nay ta vung múa ngọn bút giáng cơ, kẻ mê nghi là ta giả bộ lông chẳng tin, nhưng kẻ trí thì lại giác ngộ, vì cơ bút chỉ là cơ tâm của chính ta, trong tĩnh dấy động, trong cát đãi vàng, kẻ biết mỉm cười dễ dàng được báu vật như trở bàn tay. Đạt Ma tổ sư vượt biển tới đây, ngài chỉ thẳng vào tâm chúng sinh mà dạy: "ba lần ba là chín" ý bảo *"dưỡng cực quí nhất"* dưỡng cùng cực quay về một, chốn nguồn cội chân tâm, đồng thời cũng còn cho biết thêm là vạn pháp đều quay về một mối. Chúng sinh si mê chẳng chịu mở to con mắt nên cho là Đạt Ma thò tay vào túi mình móc tiền, ha ha! trong túi chỉ cơ mấy miếng giấy lộn chẳng phải tiền. Nhưng liệu giữ được của cải chăng hay là sẽ bị con cái đời sau phá nát? Hắn là lời nói của tổ sư muốn khuyên nhủ rằng: hãy hăng hái cắt bỏ tâm phàm thay bằng tâm Phật.

Dưỡng Sinh : Thưa lời thầy dạy quá dài, con sợ người đời không coi trọng mà bỏ phế chăng?

Tế Phật : Vật phế thải cũng có giá trị, con chẳng thấy đám rác trên xe, cơ kẻ bới lượm được vàng sung sướng đấy ư? Kẻ vất người lượm, tuyệt đối không có hao phí, nhưng chỉ mất tuệ mới biết rõ giá trị của phẩm vật. Thí dụ ở trong một quốc gia vàng người dân sẽ coi vàng như cát đá không biết là nó quí giá. Cho nên cứ quá nhiều quá quen là đều bị bỏ quên coi rẻ. Bữa nay mình chuẩn bị dạo âm ti.

Dưỡng Sinh : Thưa con chưa rõ đi đâu?

Tế Phật : Dạo Đệ Bát Điện, mau lên đài sen chuẩn bị khởi hành.

Dưỡng Sinh : Xin tuân lệnh, con đã lên đài sen, mời ân sư khởi hành.....

Tế Phật : Đã tới nơi, mau xuống đài sen.

Dưỡng Sinh : Con đã xuống rồi.

Tế Phật : Trước mặt là Đệ Bát Điện, ngoài cửa có người bẩm vào trong thông báo.

Dưỡng Sinh : Diêm Vương cùng Tiên Quan đã xuống thềm nghênh đón, trên điện có tấm biển đề "Đệ Bát Điện Bình Đẳng Vương". Diêm Vương mình mặc lông bào vẻ mặt thật trang nghiêm, đang bước xuống thềm..... Kính chào Bình Đẳng Vương, tôi là Dưỡng Thiện Sinh thuộc Thánh Hiền Đường ở Đài Trung, bữa nay theo thầy tới quí điện, kính mong Diêm Vương giúp đỡ phương tiện.

Minh Vương : Miễn lễ, mau đứng lên, hai vị khổ cực vì việc viết sách mà phải lao nhọc thân hành tới cõi âm ti, mau theo tôi lên điện.

Dưỡng Sinh : Cảm tạ Diêm Vương. Ngoài điện người ta tụ tập đông nghẹt đang chờ đợi tới lượt mình, chợt nhìn thấy chúng tôi đến đều lộ vẻ kinh ngạc, có kẻ bị âm binh đánh đập kêu gào thảm thiết!

Diêm Vương : Mời Tế Phật cùng Dưỡng Sinh ngồi, tôi tạm đình việc xử án, rất mừng được cùng hai vị đàm đạo. Tướng Quân mang trà ra đây.

Tướng Quân : Thưa vâng..... Kính mời Phật Sống Tế Công cùng Dưỡng Thiện Sinh dùng trà, xin chớ lãm khách.

Minh Vương : Mời dùng trà, thời gian đợi đã lâu, bữa nay hai vị mới tới thăm bản điện, quả thật là vinh hạnh cho chúng tôi nhiều lắm.

Tế Phật : Mỗi lần dạo cõi âm thời giờ đều có hạn, việc viết sách Địa Ngục Du Ký lại đòi hỏi mất nhiều thời gian. May mắn nhờ các vị tín hữu ở Thánh Hiền Đường sớm hôm chăm chỉ, không quản

gian lao, việc viết sách mới có thể vượt qua được những trở ngại một cách dễ dàng. Tuy chậm mà chắc,việc lớn chẳng thể sớm xong. Cảm phiền Minh Vương.

Dương Sinh : Thầy trò chúng tôi tới âm phủ, nhờ sự chiếu cố của Minh Vương cũng chư vị Tiền Quan trong lòng rất lấy làm cảm kích, chỉ còn biết tự nguyện vượt thắng mọi trở ngại.

Minh Vương : Hành đạo không phải là việc dễ dàng, từng giây từng phút kiên trì phấn đấu, mỗi li mỗi tấc không được sai chệch. Nhất thời hành động sái quấy, muôn thuở chẳng thể cứu vãn, tâm tu còn dấy động thì ta chẳng thể gần đạo được. Không buông bỏ mới có thể sửa chữa, chịu sửa chữa mới bớt sai trái. Giữ được cái tâm tu đạo như vậy tức là đã đạt được cái đạo ở giữa cõi đời này, vã có đạt được đạo hay không lại hoàn toàn tùy thuộc ở chính chúng ta.

Dương Sinh : Xin bái lãnh lời vàng của Minh Vương, bữa nay chúng tôi tới đây kính mong Minh Vương cho biết rõ tình hình ở Đệ Bát Điện để khai sáng chúng sanh.

Minh Vương : Quí lắm, tôi cai quản Đệ Bát Điện, chuyên sửa trị những tội hồn phạm quá nhiều tội lỗi mà bảy điện trước đã xử nhưng chưa hết, do đó mới giao cho bản điện lo bổ túc thêm hình phạt. Bản điện có ngục chính là "Đại Nhiệt Não Đại Địa Ngục" (Địa ngục lớn cực nóng bỏng não nề) ngoài ra còn thiết lập 16 địa ngục nhỏ phụ thêm để trừng phạt tội phạm ở thế gian. Gởi lời nhắn nhủ người đời mau mau lo giữ mình giữ phận, tận tâm lo học đạo người, tận lực tu đạo trời hầu giác ngộ chân lý, tìm hiểu sinh từ đâu tới, chết sẽ về đâu, mới mong tránh khỏi rớt xuống địa ngục chịu luân hồi khổ đau.

Dương Sinh : Tôi có một vấn đề xin Minh Vương chỉ dạy, vì có rất nhiều người hỏi tôi tại sao

chỉ thuật lại lời khai mã không cho biết tên họ cùng địa chỉ của tội hồn. Nếu như chi tiết này được công bố để ghi vào sách Địa Ngục Du Ký thì hẳn là việc răn đời sẽ có công hiệu lớn. Bởi lẽ hầu hết người đời bây giờ đều chỉ tin vào những bằng chứng đích xác, bởi vậy không có những tài liệu thực để họ sưu tầm tra cứu thì e rằng họ sẽ bán tín bán nghi, sự tin tưởng sẽ bị giảm sút rất nhiều. Kính xin Minh Vương giải đáp sự kiện này cho thật rõ ràng để phá tan sự nghi hoặc của nhiều người.

Minh Vương : Việc người đời tìm hiểu tội hồn ở âm phủ là việc giới hạn, bởi vậy Ngọc Chỉ của Thượng Đế dặn rằng chỉ được tiết lộ hành vi phạm pháp của tội hồn còn tên họ và địa chỉ phải giữ kín. Cho nên dù biết là nếu đem tên họ và địa chỉ ghi vào sách, việc răn đời sẽ có hiệu quả hơn chúng tôi cũng không dám. Bởi lẽ làm như vậy là đem tên họ kẻ ác ra rêu rao, con cháu họ sẽ quá tủi hổn mà tâm trí sinh bất loạn, khiến việc khuyến thiện trở thành phản tác dụng, thiện chí khuyên đời hẳn là thất bại. Do đó bắt buộc chúng tôi phải rất thận trọng giữ kín tên họ và địa chỉ của các tội hồn.

Tế Phật : Quân tử vẫn mãi quân tử, tiểu nhân lại hoàn tiểu nhân, kẻ phạm tội chẳng cần biết tên họ, địa chỉ, cứ phạm pháp là bắt ngay, còn chuyện khác tính sau. Việc tin hay không tin có thiên đường địa ngục lúc còn tại thế cũng không quan trọng bởi lẽ nếu hành động bất nhân ác đức, một sớm rơi vào tay Diêm Vương rồi mới tin thì đã muộn. Thời giờ đã trễ, ngày khác chúng ta sẽ trở lại thăm các ngục, chuẩn bị trở lại Hiền Đường.

Dưỡng Sinh : Dạ dạ, vì thời giờ đã trễ, cảm tạ Minh Vương đã hết lòng chỉ dạy chúng tôi xin cáo từ.

Minh Vương : Lệnh cho văn võ bá quan hãng ngũ chỉnh tề đưa tiễn.

Dưỡng Sinh : Con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư trở lại Hiền Đường.....

Tế Phật : Đã tới Thánh Hiền Đường, Dưỡng Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

HỒI BỐN MƯỜI CHÍN

DẠO ĐỊA NGỤC XE CÁN

Tế Công Hoạt Phật

Giáng ngày 1 tháng 3 năm Mậu Ngọ (1978)

Thơ

Tu chân ngộ đạo thủ hoàng đình
Đả phá mê đoàn mạch lạc kinh
Qui hạc dưỡng thần thường lập định
Nhân vô dục niệm tự thông linh.

Dịch

Chân lý đạo màu đạt thức tâm
Khai thông kinh mạch hết mê lầm
Dưỡng thần rùa hạc thân an định
Diệt dục chúng sinh mở trí phàm.

Tế Phật : Vâng lệnh Thánh chỉ tới trung tuần tháng tám mùa thu năm nay phải hoàn tất sách Địa Ngục Du Ký, khiến giờ đây tâm ta bồn chồn vô tả. Thời hạn đã gần kề, nếu như không chăm lo dạo âm phủ để xem xét tình hình, chiếu chỉ hết hạn âm phủ không mở cửa hẳn là Dưỡng Sinh không còn cách nào vào được.

Dưỡng Sinh : Du ngoạn âm phủ chẳng có chi là hứng thú, chỉ ngại một nỗi lỡ chiếu chỉ hết hạn mà sách chưa xong thì nguy lắm. Do đó, từ nay phải hết sức thận trọng.

Tế Phật : Trả hết nợ thì thân mới mong nhẹ nhõm, trách nhiệm đối với chúng sinh nếu như trả xong hẳn là ta được thanh nhàn. Người đời chẳng thể thấu hiểu được rằng nếu như ta không độ nổi chúng sinh thì cái danh hiệu Phật Sống của ta cũng chẳng còn!

Dưỡng Sinh : Thưa vì lẽ gì?

Tế Phật : Bởi lẽ Phật chẳng rời chúng sinh, nếu rời được thì chẳng còn là Phật. Tên Phật chỉ là tên mượn, chúng sinh cũng vậy, chớ để cho hình danh sắc tướng mê hoặc. Thôi giờ đã trễ chúng ta chuẩn bị dạo âm ti, mau lên đài sen.

Dưỡng Sinh : Thưa con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư lên đường.....

Tế Phật : Đã tới, mau xuống đài sen.

Dưỡng Sinh : Con xuống rồi, không rõ bữa nay dạo thăm ngục nào?

Tế Phật : Con thấy phía trước lửa cháy rực trời, đó là "Đại Nhiệt Não Đại Địa Ngục", Địa Ngục Lớn Nóng Bỏng Não Nề.

Dưỡng Sinh : Quả đúng, vì khi sức nóng ào tới, cảm giác vô cùng bỏng cháy, thưa con muốn bỏ nơi này dạo thăm nơi khác.

Tế Phật : Được, lần trước chúng ta đã thăm Đại Địa Ngục Nóng Bỏng Não Nề, nay đem so với ngục này giống hệt nhau, chỉ khác một chút là lửa cháy mạnh hơn thôi. Con hãy theo thầy tới ngục khác.

Dương Sinh : Xin tuân lệnh. Âm binh áp giải tội hồn đi đi lại lại, dọc đường luôn miệng chửi mắng. Chố kia trông giống như chốn pháp trường, xin hỏi ân sư đám âm binh kia tại sao cớ lúc thì đầu trâu mặt ngựa, cớ lúc lại giống vẻ người thường, con không rõ lý do?

Tế Phật : Âm binh tục gọi là "Hắc bạch vô thường" (đen trắng không chừng), "Thất gia bát gia" (năm cha ba mẹ) hay "Phạm vô cứu, tạ tất an" (gặp khó thoát tránh là hay). Mỗi khi gặp đám người phạm tội, âm binh đều mặt xanh nanh vàng nạt nộ chửi bới, thật là hãi hùng. Kẻ yếu bóng vía ắt kinh hồn táng đởm, chân tay run rẩy giống như bị ma đuổi. Người vô tội nếu gặp nó mà nói được câu "ta chẳng sợ" thì không gặp trở ngại gì cả, do đó có câu *"Bất tố khuy tâm sự, tâm canh sao môn tâm bất kinh."* (trong lòng không có điều chi ấy náy thì canh ba dẫu có bị kêu cửa cũng chẳng kinh hãi). Kẻ phạm tội ở dương gian gặp cảnh sát thì giống như gặp quỉ sứ sợ đến vãi phân tế đái, cảnh sát có còng có súng, quỉ vô thường cũng có khí giới bằng sắt, bằng thép. Người yên phận giữ mình thấy họ trái lại tâm an trí vững, gặp cảnh sát có cảm giác được che chở một cách thân mật, ngược lại, kẻ bị truy nã gặp họ như gặp sát tinh, chạy trốn là hay hơn cả. Cho nên người thiện chẳng sợ âm binh, kẻ ác thấy nó lòng run rẩy. Đã tới Xa Băng Tiểu Địa Ngục (Địa ngục nhỏ xe cán), chúng ta hãy vô trong thăm.

Tướng Quân : Thần Thánh nào đây mà lại dám dẫn người phàm xâm nhập. Hãy đứng lại.

Tế Phật : Tôi là Tế Công, phụng chỉ dẫn người phàm dạo xem địa ngục để khuyến hoá thế nhân, mau vào trong thông báo, không được trái lệnh.

Tướng Quân : Nguyên lai thì ra là lão hòa thượng Phật Sống Tế Công. Xin ngài nán đợi một chút để tôi vô trong thông báo.

Dương Sinh : Họ không biết là có mình tới sao?

Tế Phật : Vì quyết định quá lẹ, do đó Tướng Quân không rõ được.

Tướng Quân : Quả đắc tội cũng hai vị, xin tha thứ cho, Ngục Quan đã dẫn đoàn tuỳ tùng ra nghinh đón hai vị.

Ngục Quan : Hoan nghênh Tế Phật cũng Dương Thiện Sinh tới thăm, chúng tôi quá thất lễ xin tha thứ cho. Vì hai vị tới thăm bất ngờ, do đó chúng tôi không được biết trước để chuẩn bị nghinh tiếp. Kính mời vô trong.

Dương Sinh : Xin đa tạ Ngục Quan. Thấy thảm cảnh xe cán nát thây tội hồn trong ngục.

Ngục Quan : Bản ngục là Địa Ngục Xe Cán (Xa Băng Địa Ngục), những tội hồn nào mà từ Đệ Nhất Điện đến Đệ Thất Điện đã xử trị rồi mà chưa hết tội thì bị giao tới bản ngục để trừng phạt thêm cho đủ số tội.

Dương Sinh : Loại xe này hai bánh khấp khểnh không đều giống như lưỡi dao thép sắc bén, trước xe có bốn con lừa kéo, tội hồn bị đặt nằm trên đất, khi lừa bị đánh, phóng tới trước, tội hồn vừa thét lên được một tiếng thì thân thể đã bấy nhầy như tương, hư hữ thật là đau đớn xót xa.

Tế Phật : Con nhìn đám xương thịt kia, chỉ một trận gió ác nghiệt thổi qua liền hiện trở lại nguyên hình để nhận lãnh hình phạt kế tiếp.

Dương Sinh : Không rõ họ đã phạm tội gì?

Ngục Quan : Những kẻ gian dâm bất hiếu, sát nhân hại mạng sống, sau khi bị trừng trị ở các điện xong phần lớn bị giải giao qua bản ngục chịu hình phạt xe cán. Vì kẻ phạm tội gian dâm bất

hiếu, giết người hại mạng sống đều là những kẻ mất nhân cách, chúng đều bị mang tới bản ngục để biến chế làm mới lại, do đó mới đem nghiền nát chúng thành tương thịt.

Tế Phật : Vì thời giờ đã trễ, lại biết rõ dụng ý của Địa Ngục Xe Cán, người đời mau sám hối trước Thần Thánh, nếu như phạm phải tội này từ nay mau thay mặt đổi đầu thành con người mới, hẳn là được miễn hình phạt xe cán nát thây. Dương Sinh trở lại Thánh Hiền Đường.

Dương Sinh : Xin đa tạ Ngục Quan cùng chư vị Tướng Quân đã tận tình hướng dẫn. Vì thời giờ eo hẹp, xin cáo biệt.

Ngục Quan : Lệnh cho các Tướng quân hãng ngũ chỉnh tề đưa tiễn.....

Dương Sinh : Con đã chuẩn bị xong, kính mời ân sư trở lại Hiền Đường.

Tế Phật : Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

HỒI NĂM MƯƠI

DẠO ĐỊA NGỤC CHẶT CHÂN CHẶT TAY

Phật Sống Tế Công

Giảng ngày 6 tháng 3 năm Mậu Ngọ (1978)

Thơ

Thổ đậu lạc hoa phưởng đắc nhân
Thần tiên diện mục hiện thiên chân
Vô tình hạ chủng nhân thành quả
Hữu ý tu thân phản bất nhân

Dịch

Đậu đất hoa tàn mới kết nhân
Thánh tiên vẻ mặt lộ thiên chân
Vô tình gieo giống nên thành quả
Sửa tánh tu tâm biến đổi thân.

Tế Phật : Nhụy hoa cuả loài đậu đất nếu không héo tàn rồi rụng ắt không kết trái, cho nên "đạo trở về nguồn cội" so ra cũng chẳng khác gì việc "rụng hoa kết trái"; còn nếu như đang sống mà bị chết ắt là cái chết vô phưởng cứu chửa. Được thêm một, lập tức mất đi một, đó là lẽ luân hồi giữa một bé trai và một bé gái tính tình hồn nhiên chơi đùa với nhau thì không động lòng dục nên không sái quấy, vì chân tính cuả trời phú cho còn trong suốt chưa vẩn đục, tính đó cũng là tính cuả các vị Tiên Phật. Nhưng nếu hiện là người trần tình cảm trần trề, trai gái kết giao qua lại hẳn là tính dục khó bề ngăn giữ, sẽ chẳng khác nào hoa rụng kết trái, trái có hột mọc thành cây rồi lại nở hoa, mãi mãi sinh sinh tư tử, chìm đắm hoài trong cõi luân hồi. Do đó kẻ sĩ tu luyện "chân tính" phải lo giữ gìn "nguyên chân khí" để bảo vệ "thiên chân tính" cuả Trời phú cho, hầu tránh vì tình mà gieo giống để liếu mọc xum xuê mang nghiệp nợ mãi tình đời, trả không biết tới bao giờ mới hết. Nhưng chịu bỏ vốn ắt có lời, nếu biết chăm tu thì tới già cũng giảm được đôi phần, mong người đời hiểu rõ lẽ nầy. Bữa nay chuẩn bị dạo âm ti, Dương Sinh lên đài sen.

Dương Sinh : Tiết trời oi bức, mồ hôi chảy ướt đẫm cả đầu.

Tế Phật : Mồ hôi từ nước mã ra, không đổ mồ hôi đạo chẳng thông.

Dưỡng Sinh : Bạch ân sư, tại sao ân sư lại nói vậy?

Tế Phật : Không có miệng không phải nói năng lại còn lần lần lãnh hội được ý nghĩa ẩn sau lời nói. Thôi chúng ta dạo thăm âm phủ.

Dưỡng Sinh : Vâng lệnh.....

Tế Phật : Đã tới, mau xuống đài sen.

Dưỡng Sinh : Âm phủ rất lạnh lẽo, thật quá khác biệt với dương gian.

Tế Phật : Đương nhiên, dương gian thuộc dương, âm phủ thuộc âm, đó là lẽ cố định như vậy rồi.

Dưỡng Sinh : Bữa nay tôi đây thấy âm binh áp giải tội hồn đi đông nghẹt, đám người ngựa phía trước hình như là đang tiến tới nghênh đón chúng ta.

Tế Phật : Đúng, bữa nay chúng ta dạo "Đoạn Chi Tiểu Địa Ngục" (tiểu địa ngục chặt chân tay). Đám đông người phía trước đều là Ngục Quan cũng Tướng Quân coi ngục, con mau tới trước làm lễ ra mắt.

Dưỡng Sinh : Xin ra mắt Ngục Quan cũng Tướng Quân, tôi là Dưỡng Sinh môn đệ cuả Thánh Đế thuộc Thánh Hiền Đường ở Đài Trung, bữa nay theo chân Tế Phật tới quí ngục tham quan, xin chỉ giáo nhiều cho.

Ngục Quan : Miễn lễ, hoan nghênh Phật sống Tế Công cũng Dưỡng Thiện Sinh tới thăm. Quí Hiền Đường phụng chỉ viết sách, công đức lớn lao, sách Địa Ngục Du Ký viết xong sẽ đem in tặng để khuyên

răn người đời quả là một kỳ công, vượt cả Huyền Tổ, thế gian không những sẽ tiêu tan tội lỗi mà còn được ban phát phước lành. Toàn bộ cỏ mật ở âm phủ tiết lộ hết trong sách, đây thực là một công trình biên chép có một không hai của muôn đời, mà đạt được cũng chẳng dễ dàng. Mời hai vị theo tôi đi thăm Địa Ngục Chặt Chân Tay.

Dương Sinh : Đa tạ Ngục Quan, tiếng khóc than của tội phạm bị hành hình từ trong ngục vọng ra. A! nhà lao này giống như một quảng trường, tội hồn bị bắt quì xuống đất, binh linh quỉ địa ngục cầm dao sắc chặt đứt lìa vai trái, tội hồn khóc thét lên một tiếng nghe thật não nùng, lại chém thêm vai phải, tội hồn đã ngã lăn ra đất còn bị chặt đứt đôi chân, máu đổ ra lênh láng, thảm không dám ngó. Xin hỏi ngục quan tội hồn phạm tội gì mà quỉ ngục phải dùng tới hình phạt này?

Ngục Quan : Hình phạt chặt chân tay thảm thiết đau đớn vô cùng. Người đời không thiếu kẻ sinh ra đủ hai tay hai chân đẹp để nhưng không hề làm việc thiện, lại chuyên môn dùng vào việc giết người hại người. Cho nên khi chết xuống âm phủ sau khi bị các ngục khác sửa trị xong, tội hồn còn phải giao tới bản ngục để xử tội lần chót. Phàm những kẻ lúc sống bất trung, bất hiếu, cướp sông cướp biển dùng tay giết người, dùng dao dùng bút hại người, dùng chân đạp đá người, đi vào đường tội lỗi, không chịu ăn năn hối cải, sau khi chết bị các ngục xử phạt xong rồi, cuối cùng còn bị giao qua bản ngục để sửa trị tiếp.

Tế Phật : Hiện giờ trên thế gian trộm cướp sang đoạt quá nhiều, đoạt danh đoạt lợi, đoạt hãng, đoạt vật, đoạt sắc, đoạt mạng, ngày nào cũng xảy ra như cơm bữa. Những kẻ coi thường công lý đang tâm lưỡng gạt, nỡ tay cướp trộm thì sau khi chết ắt bị quỉ binh âm phủ đoạt đôi tay của chúng. Bọn vượt qui luật, vượt lễ giáo, vượt giới hạn, không tuân theo khuôn khổ trật tự, bọn đầu cơ trục lợi, tham chút tiện nghi, thích đi

đường ngang ngõ tắt, gian manh sang đoạt, sau khi chết cũng bị âm binh chặt cụt hai cẳng đen đi. Vì thời giờ đã trễ, thăm Tiểu Địa Ngục Chặt Chân Chặt Tay tới đây kể như đã đủ.

Ngục Quan : Người đời nhiều kẻ không tin là có địa ngục tại sao không tới nhà ngục ở dương gian để thấy tận mắt bọn gian manh lường gạt cướp trộm tiền của, chân chúng thích đi đường ngang ngõ tắt thay vì phải đi ba bước chỉ bước có một bước, hỏi tại sao mã không vấp không té, có một cái miệng mà nuốt hai trái quít một lượt hẳn là phải nghẹt thở, kể cũng chẳng lạ lùng chi. Hai vị viết sách thật là khổ cực, lần sau nếu hai vị lại tới thăm, chúng tôi sẽ rất hoan nghênh.

Dương Sinh : Vì ân sư Tế Phật bắt phải về, chỉ còn biết cáo từ đa tạ Ngục Quan cùng chư vị Tướng Quân.

Ngục Quan : Đã phải trở lại dương gian thì chẳng thể lưu giữ. Lệnh cho các Tướng Quân hàng ngũ chỉnh tề đưa tiễn.

Dương Sinh : Con đã lên đài sen, kính mời ân sư trở lại Hiền Đường.....

Tế Phật : Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

HỒI NĂM MƯƠI MỐT

DẠO ĐỆ CỬU ĐIỆN GẶP GỠ ĐÔ THỊ VƯƠNG

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 29 tháng 3 năm Mậu Ngọ (1978)

Thơ

Nhân sinh nan thoát quỉ môn quan
Kỷ lũ u hồn khứ phục hoàn
Phú quí vinh hoa như nhất mộng
Kiệm cần tự đắc lạc thanh nhàn.

Dịch

Cửa quỉ người đời tránh được sao
U hồn lũ lượt kéo nhau vào
Vinh hoa phú quí tuồng hư ảo
Vui sống cảnh nghèo chẳng ước ao.

Tế Phật : Đệ Bát Điện và Cửu Trùng Quan đã dạo qua, bữa nay phải tới Cửu Điện thăm dò Âm Quan, Dương Sinh chuẩn bị lên đài sen.

Dương Sinh : Bửa nay phải dạo thăm Cửu Điện để sách Địa Ngục Du Ký sớm được hoàn tất, lòng con trần trề hứng khởi, nói chẳng nên lời.

Tế Phật : Việc vượt cửa ải Cửu Trùng hết sức quan trọng, con chớ vội khinh thường và sớm lạc quan, nhận trọng trách vượt biển băng ngàn việc làm phải hết sức cẩn thận. Sách Địa Ngục Du Ký nếu như ban bố ra được để khuyên đời thì con có công rất lớn, mong con cố gắng hoàn thành nhiệm vụ. Mau lên đài sen.

Dương Sinh : Xin tuân lệnh, con đã sửa soạn xong, mời ân sư lên đường.....

Tế Phật : Đã tới nơi, mau xuống đài sen.

Dương Sinh : Con xuống rồi, phía trước người ta tụ tập đông đảo, hình như họ tổ chức đón tiếp mình trọng thể lắm.

Tế Phật : Đô Thị Vương ở Cửu Điện sớm được

tin bữa nay chúng ta tới thăm, cho nên đã tổ chức lễ nghinh tiếp thật là đặc biệt, chúng ta phải phủi sạch bụi bặm. Con hãy nhìn phía trước, tiếng thanh la, tiếng trống rinh tai, đủ loại nhạc khí đang hòa tấu khúc nhạc chào mừng.

Dưỡng Sinh : Bản nhạc này nghe giống như bản dân nhạc cổ điển Nam Bắc Quản Điều.

Tế Phật : Đúng đấy.

Dưỡng Sinh : Nhạc tiên cơ khác, nghe xong cảm giác lâng lâng, hồn nhẹ nhàng bay bổng như đang sống tại cõi tiên, cảnh này có thật được sao?

Tế Phật : Có thật chứ, người đời bất cứ ai công quả tu đạo tròn đầy, lúc thư son tới mời gọi về cõi Tiên bên tai họ hẳn là được nghe tiên nhạc. Còn kẻ không có công đức lớn không được hưởng thú vinh hoa đặc biệt này của cõi trời. Trần gian vào những dịp lễ ban thưởng cũng có hòa tấu âm nhạc, cho nên cõi phàm có nhạc trần, cõi Trời có nhạc tiên, quả không phải là hư truyền. Nếu như lúc sống tội ác nào cũng phạm thì hẳn là sau khi chết tai sẽ phải nghe tiếng quỉ khóc, tiếng gươm đao xiềng xích, gặp cảnh này đường về cõi âm khó mà kham nổi, chắc chắn dọc đường sẽ bỏ chạy để rồi lại bị âm binh tróc nã trói đem về âm phủ. Chúng ta mau nhấm phía trước đi tới, quan viên Cửu Điện hãng ngũ chỉnh tề đang chờ đợi.

Dưỡng Sinh : Lạy chào ra mắt Đô Thị Vương cùng chư vị Tiên Quan, kẻ hậu sinh này là môn đệ của Thánh Đế thuộc Thánh Hiền Đường ở Đài Trung cùng ân sư Tế Phật phụng chỉ dạo âm ti viết sách, bữa nay tới đây trước xin đa tạ sự tiếp đón nồng hậu, sau kính mong giúp đỡ chúng tôi phương tiện dồi dào.

Minh Vương : Miễn lễ, Dưỡng Sinh mau đứng lên, bữa nay bản vương đặc biệt thiết tiệc khoản đãi hai vị, mau theo tôi vào khách sảnh trong điện nghỉ ngơi.

Dường Sinh : Xin đa tạ Minh Vường quá hậu đãi.

Tế Phật : Chúng ta hãy theo Minh Vường vào trong điện nghỉ ngơi.

Minh Vường : Mời hai vị ngồi, xin chớ làm khách, dạo thăm âm phủ để viết sách, suốt từ Đệ Nhất Điện tới bản điện có thể nói là công lao khổ cực muôn phần, bữa nay bản vường đặc biệt thiết tiệc để hai vị tẩy trần.

Tế Phật : Đa tạ sự chiếu cố của Đô Thị Vường, thầy trò chúng tôi rất hân hạnh được dự tiệc tẩy trần, vì cưỡi đài sen suốt một năm qua bị nhiễm quá nhiều bụi bặm!

Minh Vường : Đâu có, đâu có. Lão sư phụ tâm vốn thanh tịnh chỉ có bụi bám đầy mình mà thôi, như hoa sen mọc từ bùn chẳng thấy hôi tanh mùi bùn, bản tính trái lại vô cùng thanh cao, tinh khiết, chỉ tiếc đôi chân phàm lặn lội khắp nơi nên cần phải rửa sạch thôi. Trái cây tiên trên mâm mời hai vị dùng tự nhiên, chớ khách sao.

Tế Phật : Trò cứng cứ tự tiện, khó có cơ hội này, ăn đi.

Dường Sinh : Cảm ơn, cảm ơn. Loại trái cây này giống hệt trái bồ đào ở dường gian, màu đỏ ửng tím, hương vị ngọt ngào thơm mát, ăn rất ngon miệng.

Minh Vường : Đúng, đây là loại bồ đào sắc huyền, mọc tự nhiên ở Côn Lôn, vì hấp thụ được linh khí của trời đất mà kết trái cho nên vỏ màu đen huyền, ruột kết tinh hương vị quí giá, ăn nhiều đi.

Tế Phật : Mình vừa ăn vừa bàn chuyện, này Dường Sinh có thắc mắc điều chi không? Nếu có con hãy xin Minh Vường chỉ giáo.

Dương Sinh : Thưa vâng. Xin Minh Vương cho biết cảm tưởng về tình hình sinh hoạt tại quí ngục ra sao?

Minh Vương : Ha ha, tự biết trách nhiệm của bản ngục quá nặng nề trọng đại. Mắt nhìn hết đám tội hồn nọ tới đám tội hồn kia, bị hành xử những hình phạt quá đau đớn lòng thực quả không nỡ, song ở đây buộc phải phán quyết thực công bình, không thể để tình riêng chi phối. Ước mong chúng sinh sớm quay đầu hướng thiện, trách nhiệm của chúng tôi mới mong hoàn thành. Các cơ quan ở âm phủ đều sinh hoạt một cách hết sức trang trọng nghiêm minh thư thái nhẹ nhàng, giống như các pháp quan ở dương gian luôn luôn chủ trương *"Minh kính cao huyền" "Chính tâm hoá nhân"* (Gương sáng treo cao) (Lòng ngay dạy người).

Dương Sinh : Ấ thi ra là thế. Xin Minh Vương cho biết quí điện cai quản ngục nào?

Minh Vương : Bản điện quản lý đại địa ngục A Tỳ lại còn thiết lập thêm 16 tiểu địa ngục để trừng phạt tội hồn.

Dương Sinh : Có người hỏi là sau khi chết phải qua 18 cửa địa ngục thì làm sao giảng?

Minh Vương : Người đời thường nói giỡn rằng: "Ái cha cha! sau khi chết phải qua 18 lần địa ngục" nói như vậy tức là chỉ mới đề cập tới địa ngục A Tỳ mà thôi, bởi vì địa ngục A Tỳ có tới 18 tầng thấu tới tận tâm của đất, nơi đó âm khí dầy đặc tối tăm, bàn tay đò lên không nhìn thấy ngón, ngập đầy nước đen sì như cà phê, tội hồn ở đó được uống cà phê tối ngày sáng đêm, Dương Sinh có muốn nếm một ly không?

Dương Sinh : Không dám, không dám, tôi nghĩ uống nước trà tốt hơn, chẳng thích thú cà phê đó vì uống vào nó không tiêu.

Minh Vương : Dương Sinh cõn câu thúc cẩn trọng, mời dùng trái cây tiên.

Dương Sinh : Loại trái cây nầy trông giống như hình tháp 9 tầng ở dương gian, ăn vào hương vị thơm tho ngọt mát, hơn hẳn những loại trái cây trồng ở dương gian. Không rõ tên cuả loại trái cây nầy là gì?

Minh Vương : Đúng, tên nó là tháp chín tầng, đặc biệt chỉ có Cửu Điện mới trồng được thôi, ăn nó xương cốt cứng mạnh, đại bổ thần tinh nguyên căn. Chín tầng là dương cực cho nên trái "tháp chín tầng" rất bổ dương khí, Dương Sinh ăn nó rất tốt.

Tế Phật : Ha ha, phần lớn ham lên tháp chín tầng ít thích xuống 18 ngục A Tỳ, kể cũng hay!

Minh Vương : Hai vị chớ chê tiệc nhỏ cuả tôi, hãy ăn cho no bụng. Tro bụi cõn bám đầy người, bây giờ tôi đưa Dương Thiện Sinh ra Thác Cửu Tuyền tắm giặt được không?

Dương Sinh : Thưa ân sư, đi một mình con hơi ngại, mời ân sư cũng đi với con?

Tế Phật : Được.

Minh Vương : Mời hai vị theo tôi.

Dương Sinh : Đa tạ Minh Vương cũng chư vị Tiên Quan đã đích thân hướng dẫn chúng tôi đi. Đường sá thật là mới mẻ trong lành, địa ngục ít thấy những con đường sạch sẽ bằng phẳng như thế nầy.

Tế Phật : Đường nầy chỉ dành riêng cho những vị đạo sĩ có tu luyện qua lại, phàm muốn lên dương gian đón rước thần vị cuả thân linh đều phải tới đây tẩy trần, sau mới có thể lên dương gian tiếp nhận hương hỏa? Bữa nay con quả là may

mắn mới được thấy chốn nầy, hẩy thưởng thức cái phong vị tươi mát của Thác Cửu Tuyền. Con có thấy ba vị thần từ phía trước đi tới không, các vị đó sau khi tẩy trần sẽ nhận lãnh sắc chỉ lên dương gian đảm nhiệm chức vụ.

Dương Sinh : Nhìn các vị thần đó thấy khí sắc vui tươi trẻ trung, vẻ rực rỡ hào quang.

Minh Vương : Hai vị hẩy rảo bước.

Dương Sinh : Núi phía trước cao quá, cây cối trên đó lại vô cùng xanh tốt thác nước từ vách đá đổ xuống trông giống như những tấm lụa, tiết trời nóng bức như vậy mà nước mát cứ tuôn ào ào, hẳn là lòng mát dạ đất mở.

Minh Vương : Đã tới Thác Cửu Tuyền.

Dương Sinh : Quả không sai, trên vách núi có đề hàng chữ lớn sắc vàng ống ánh "Cửu Tuyền Bộc Bố" (Thác Cửu Tuyền). Chín ngọn thác từ trên cao ào ào đổ xuống trông giống như những tấm lụa trải dài.

Minh Vương : Dương Thiện Sinh sắp sửa tẩy trần. Lệnh cho các tướng hộ giá lui bước.

Tướng Quân : Xin tuân lệnh.

Minh Vương : Dương Thiện Sinh, hẩy đi một mình tới dưới chân thác.

Dương Sinh : Sức nước quá mạnh, con không dám đi một mình, kính mời ân sư đi cùng con.

Tế Phật : Được. Thân Phật của ta đã ba năm không tắm rửa, cũng nên lợi dụng cơ hội nầy thanh tẩy một phen. Chúng ta đi.....

Dương Sinh : Mát quá! a! mắt con không mở nổi.

Tế Phật : Cố mở ra mới có thể rửa sạch được mắt trần của con.

Dương Sinh : Sướng quá, mắt mẻ vô cùng nhưng toàn thân ướt sũng, biết tính sao đây?

Tế Phật : Chớ lo, đợi lát nữa ta dùng quạt bồ quạt một quạt như mấy vắt nước quay tít khô liền, mau rửa sạch bàn chân, chỗ đó nước xối không tới còn dơ hãy.

Dương Sinh : Xin ân sư đừng miả mai con.

Tế Phật : Nhưng chỗ không nhìn thấy thường rất dơ dáy như gan bàn chân, gầm giường, gầm bàn, đó là những căn cứ địa, nếu không đại tảo trừ lỡ nó sinh ra rận sau này lấm sao cưỡi gió đề mây được.

Dương Sinh : Đúng đúng, ân sư nói rất chí lý.

Tế Phật : Quả không sai, Thác Cửu Tuyền giống như chín con rồng phun nước, bụi trần gặp nó lập tức sạch sẽ chẳng cần xà bông, bột giặt, thuốc tẩy. Người đời nên giữ gìn thân tâm trong sạch, để sau khi chết bị khám xét hẳn là tránh được hình phạt. Mau đi lên, đã sạch sẽ rồi.

Dương Sinh : Xin ân sư quạt lẹ cho người con khô đi.

Tế Phật : Con hãy nhìn cái quạt bồ này, còn hơn cả mấy vắt nước.

Dương Sinh : Quả nhiên quần áo khô ngay, thân tâm đều sạch sẽ, đa tạ ân sư cũng Minh Vương.

Minh Vương : Mong Dương Thiện Sinh vì Thánh Hiền Đường gắng chịu đựng gian lao, thúc ngựa gia roi.

Dương Sinh : Xin tuân lệnh, mong Minh Vương

ban cho thật nhiều linh quang.

Minh Vương : Mây tan, mặt trời ló dạng, không rửa cũng sạch, phải hiểu điều đó.

Tế Phật : Vì thời giờ đã trễ, chúng tôi xin cáo biệt tại đây không thể tiễn chân Minh Vương về điện được.

Minh Vương : Không quan hệ, lệnh cho các quan viên hầng ngũ chỉnh tề đưa tiễn.

Dương Sinh : Nhờ ơn Minh Vương ban tiệc cũng cho tắm nước Thác Cửu Long Tuyền, tới già không quên, xin cảm tạ chủ vị quan viên, mong gặp lại.

Tế Phật : Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

HỒI NĂM MƯỜI HAI

DẠO TIỂU ĐỊA NGỤC
DẦU SÔI TƯỚI THÂN MÌNH

Phật Sống Tế Công

Giáng ngày 9 tháng 4 năm Mậu Ngọ (1978)

Thơ

Vân sơn hữu lộ đạt tiên môn
Tùng hạ thâm tư vọng nhật hôn
Ngả ái dương cuồng kỳ tế thế
Lư trung biệt hiện nhất căn khôn.

Dịch

Mây núi đưa đường tới cửa tiên
Dưới thông quên tối nghỉ triền miên
Cứu đời đang lúc ta mê mải
Lều cỏ căn khôn họp sáng đêm.

Tế Phật : Khí trời bữa nay vô cùng nóng nực, các của tiệm, trạm xe đông nghẹt người thở không nổi; đường địa ngục lầy lội trơn trượt cũng đông đúc náo nhiệt lạ thường. Nhìn lại chùa miếu, thánh đường thê lương ảm đạm, hoa giả cảnh dối, mùi rượu thịt, sắc dục, tiền tài đã phủ ngập những nơi đó từ lâu, để rồi dần dần đắm chìm xuống đáy đầm lầy hố sâu tội ác. Bởi vậy, đường địa ngục giờ đây cũng đông nghẹt chứa không hết tội hồn. Mong người đời hãy tỉnh thức. Bữa nay chuẩn bị dạo âm ti, Dưỡng Sinh lên đài sen.

Dưỡng Sinh : Xin vâng lệnh, con đã sửa soạn xong, mời ân sư lên đường.....

Tế Phật : Đã tới nơi, Dưỡng Sinh mau xuống đài sen.

Dưỡng Sinh : Thưa ân sư, những người từ phía trước đang đi tới là những thần thánh từ phương nào tới vậy?

Tế Phật : Họ là Ngục Quan cũng Tướng Quân của tiểu địa ngục Dầu Sôi Tưới Thân Mình đến nghênh đón chúng ta.

Dưỡng Sinh : À, thì ra là vậy. Lạy chào ra mắt Ngục Quan cũng chư vị Tướng Quân.

Ngục Quan : Miễn lễ, hoan nghênh hai vị đã phụng chỉ tới tham quan.

Dưỡng Sinh : Đa tạ. Nơi của các công ty,

công xưởng trên dương gian đều thấy treo tấm bảng đề "xin miễn tham quan" tại sao ở đây quí vị lại hoan nghênh tham quan.

Tế Phật : Hử hừ, công xưởng là chỗ quan trọng, kẻ nhàn rỗi không được tới đây. Địa ngục không có cửa, không đón mừng người tới, nhưng người đời không chịu nhìn bảng cảnh cáo viết, lại ngang nhiên lao đầu vào, cho nên không lấy làm lạ khi họ bị bể sọ máu tuôn xối xả, đau đớn kêu la không ngớt.

Ngục Quan : Tế Phật nói rất chí lý, những nơi không nghênh đón ngài ít lui tới là hơn, kẻo không sẽ bị rớt xuống giếng sâu hối không kịp; cũng xin chớ lưu tâm về việc bữa nay chúng tôi nghinh tiếp quí vị. Bản ngục là ngục Dầu Sôi Tưới Thân Mình trực thuộc quyền cai quản của Đệ Cửu Điện, mời hai vị theo chúng tôi đi xem xét tình hình.

Dưỡng Sinh : Đa tạ những điều Ngục Quan vừa chỉ dạy. Tiếng kêu từ trong ngục vọng ra, các chảo dầu đang đun lửa bầy la liệt trên đất, đã sôi sùng sục muốn bắn tung lên, quỉ binh còn hăng say châm thêm dầu, mồi thêm lửa. Tội hồn bị lột sạch quần áo, trói vào cây cột, chảo dầu sôi đặt sát bên, giữa lúc dầu cuồn cuộn réo sôi sùng sục thì quỉ binh đổ ập nước lạnh vào, thế là dầu sôi và lửa cháy văng khắp mình tội hồn, toàn thân chín đỏ, da thịt bỗng căng phồng, kẻ não kẻ nấy kêu la thảm thiết, tình cảnh quá thương tâm, không rõ lúc sống họ đã phạm phải tội lỗi gì?

Ngục Quan : Để tôi sai đem một vài tội hồn tới cung khai, hầu khuyên răn người đời.

Dưỡng Sinh : Hay lắm.

Ngục Quan : Đã giải tới. Tội hồn lắng nghe ta bảo: hai vị này là Phật Sống Tế Công cùng Dưỡng Sinh thuộc Thánh Hiền Đường ở Đài Trung

trên dương gian phụng mệnh xuống âm phủ thâu thập ấn chứng, hãy mau khai thực những hành vi phạm lỗi lầm lúc còn tại thế.

Tội Hồn : Nói ra thực là xấu hổ, tôi lúc sống buôn văn bán chữ để sinh nhai, nghĩ rằng viết sách đứng đắn, mãi lực sẽ rất giới hạn, sao bằng viết tiểu thuyết dâm ô rồi đem xuất bản có lợi hơn nhiều. Từ đó tôi bèn âm thầm viết, in và bán, kiếm được rất nhiều lời. Sau đó vợ chồng tôi bất hòa đem nhau ra tòa ly dị, cuối đời tôi mắc bệnh bán thân bất toại, bèn cho là ác nghiệp quả báo. Sau khi chết âm binh áp giải tôi xuống địa ngục, lúc đứng trước đài gương soi ác nghiệp, tất cả các tội mà tôi đã phạm đều hiện rõ. Nên tôi đã phải trải qua các điện, chịu đủ mọi hình phạt não như cắt tim, chặt tay v.v....còn bị giao tới Đệ Cửu Điện để lãnh hình phạt tưới dầu sôi, hàng ngày chịu thống khổ, cầu xin trời đất xá tội nhưng chẳng được chiếu cố. Nhắn với thế nhân, chớ có viết chuyện dâm ô hại người, để tránh khỏi phải chịu hình phạt khắc nghiệt như tôi hiện nay tối tăm chẳng thấy bóng mặt trời.

Ngục Quan : Sách dâm ô hại người không ít, trên đời thanh thiếu niên xem sách dâm ô nhiễm thói quen thủ dâm độc ác, xấu xa hoặc tìm tới các ổ mại dâm nơi hang cùng ngõ hẻm, thậm chí còn hiếp dâm giết người, sự tai hại còn truyền mãi ngàn sau. Kẻ viết sách dâm ô, ngoài việc chịu hình phạt nghiêm khắc ở các ngục ra, cuối cùng còn bị đày xuống ngục A Tỳ, đợi tới bao giờ sách dâm tuyệt tích mới có thể thoát khổ, trở lại kiếp luân hồi, tiếp nhận nghiệp báo. Tội hồn thứ hai mau khai rõ lúc sống người đã phạm tội gì?

Tội Hồn : Tôi lúc sống mở tiệm chụp hình, kỹ thuật không đến nỗi kém cỏi mà vẫn không đông khách, sau nghe lời dụ dỗ của bạn bè, lén lút quay phim con heo dâm ô tục tĩu đem bán, kiếm được rất nhiều lời, về sau việc làm ăn bại lộ, bị cảnh sát bắt, bị ra tòa án xử phạt. Suốt đời tôi

chỉ có phạm mỗi một tội này. Tới khi chết bị đày ải đau đớn khắp các ngục, cuối cùng còn bị giải giao tới ngục này lãnh thêm hình phạt, thống khổ cùng cực không cách chi chịu nổi.

Ngục Quan : Phàm những kẻ viết sách dâm ô quay phim dâm dục, truyền bá hình ảnh khoả thân, chế tạo thuốc kích thích tính dục, ấn loát phát hành truyện tục, chúng đều phạm vào nghiệp ác, âm phủ sẽ gia hình tối trọng. Dâm là đầu mối của muôn ngàn tội ác, bọn này dùng tài giỏi văn hay quét đất, sử dụng tình giả trí giả, không bệnh tật cũng than đau đớn lăm vẩn đục tâm hồn người đời, tội ác quá lớn. Thế nhân không nên xem những thứ tranh ảnh sách báo dâm ô bẩn thỉu này, để tránh cho tính tình khỏi bị uế trược. Nếu sai trái tạo ác nghiệp sẽ khiến thần linh cai quản ba cõi trời đất và người nổi cơn thịnh nộ.

Tế Phật : Bữa nay thời giờ đã trễ, chúng ta chuẩn bị trở lại Thánh Hiền Đường, đa tạ Ngục Quan đã cực nhọc chỉ giáo.

Dương Sinh : Bái từ Ngục Quan cùng Tướng Quân đa tạ đã ban phát cho chúng tôi nhiều phương tiện.

Ngục Quan : Chớ khách sáo, lệnh cho các Tướng Quân cùng binh lính hàng ngũ chỉnh tề đưa tiễn.....

Tế Phật : Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

HỒI NĂM MƯỜI BA

DẠO ĐỊA NGỤC RẮN ĐỘC ĐỎ TÍA CẮN NHOI

Phật Sống Tế Công

Giảng ngày 19 tháng 4 năm Mậu Ngọ (1978)

Thơ

Sám hối năng tiêu tội nghiệp nhân
Trần ai tẩy tận động nguyên thần
Thiên đường chỉ nạp tu chân khách
Địa ngục chuyên nghinh tác ác nhân.

Dịch

Sám hối mới mong giải nghiệp thân
Động tâm bụi phủi sạch tinh thần
Thiên đường chỉ đón người tu đạo
Địa ngục chuyên mời lũ ác nhân.

Tế Phật : Thiên đường chỉ dung nạp người học đạo, tu nhân tích đức, hiền lành chân thật. Địa ngục trái lại chuyên nghinh tiếp kẻ bất nhân ác đức, gian trá lưu manh. Vì hai nơi không giống nhau nên đối tượng tiếp đón cũng khác nhau. Như nơi sòng bạc mở rộng cửa để nghinh đón những đồng đạo cũng chung chí hướng, đối với việc đánh bạc nếu như con không cảm thấy hứng thú, tướng quân giữ cửa sẽ ngăn cấm không cho con vượt qua ao Sấm Sét (Lôi Trì) một bước. Điều này đủ chứng tỏ nếu như lúc sống con không ham thích đánh bạc, ắt hẳn con sẽ không đi theo ngả đường đám con bạc ham lao đầu tới. Bữa nay chuẩn bị dạo âm ti, Dưỡng Sinh mau lên đài sen.

Dưỡng Sinh : Xin tuân lệnh. Con đã sẵn sàng, mời ân sư khởi hành.....

Tế Phật : Đã tới. Dưỡng Sinh mau xuống đài sen.

Dưỡng Sinh : Bữa nay mình tới chốn nào đây?

Tế Phật : Con thấy phía trước Ngục Quan đang lo sắp xếp các thuộc hạ để nghinh đón chúng ta, họ là những quan viên của địa ngục Rắn Độc Đỏ Tía Căn Nhoi. Mau tới trước làm lễ ra mắt.

Dưỡng Sinh : Vái chào ra mắt Ngục Quan cùng chư vị Tướng Quân.

Ngục Quan : Miễn lễ. Bữa nay phụng mệnh nghinh tiếp nhị vị đạo trưởng tới thăm, kính mời hai vị vào trong ngục tham quan.

Dưỡng Sinh : Cảm tạ hậu ý tiếp đãi của Ngục Quan.....Ôi chao! rắn lớn bò kín sân ngục khiến người ta ai nhìn thấy cũng sợ hãi kinh hoàng. Bầy rắn đỏ rắn tía trườn mình bò lúc nha lúc nhúc, con nào con nấy to quá chừng. Đàn rắn nhắm miệng tội hồn nhoi vào rồi chui ra đầy rún, có nhiều tội hồn thân thể tứ phía bị rắn đục lỗ, máu tươi xối xả tuôn ra, mặt tội hồn không còn chút khí sắc, mê man té lăn ra đất. Tiếng rên la nghe điếc cả tai, chứng kiến cảnh này lục phủ ngũ tạng tê buốt, tay chân bủn rủn. Xin hỏi Ngục Quan những người này đã phạm phải các tội gì?

Ngục Quan : Bản ngục là ngục Rắn Độc Đỏ Tía Căn Nhoi, trong ngục toàn rắn độc màu đỏ tía, chúng không nhoi đất mà nhắm tội hồn nhoi miệng, nhoi rốn như vậy là cũng có lý do. Phàm những kẻ tại thế không lo chính đạo chuyên môn nhắm kẻ hở pháp luật luồn lách, tham nhũng hối lộ, tham lam của công, tham của hại người, tâm địa ác độc như rắn rết, chuyên môn gây đau đớn cho người khác, hành động gian manh, gây chia rẽ giữa người này kẻ nọ, khiến họ ấu đả thanh toán nhau, bọn nhắm mắt giết người giấu dao, giấu dùi thừa cơ đâm chém. Hiện nay trần gian nghành kiến trúc đại

phát đạt nhiều nhà thầu lãnh xây cất công thự, tư thất v..v..đều bớt công, giảm vật liệu khiến di hại về sau, hành động này như rắn đào hang vô cùng bất chính. Sau khi chết không những phải chịu hình phạt ở các ngục khác, mà cuối cùng còn bị giải giao tới bản ngục lãnh hình phạt tối hậu.

Dưỡng Sinh : Rắn căn nhoi thân người, kinh hãi muôn phần, không rõ còn có những tội nào khác phải tới đây chịu hình phạt nữa không?

Ngục Quan : Tôi chỉ kể đại khái, tội trạng còn nhiều, tùy theo trường hợp mà phân xử.

Tế Phật : Kẻ thích âm mưu dùng sừng trâu nhọn dần dần vì cái nhỏ mà mất cái lớn, một đời dùng sừng đào khoét liệu rộng được bao nhiêu? kiếp người lại quá ngắn ngủi, tại sao không sống cho có lương tâm, mà lại đi ỷ tài vô vét lợi lộc. Nhìn đám tội hồn bị đưa ra pháp trường kia, xiêu xiêu vẹo vẹo, đau đớn ngập trăn chịu đựng cách nào cho thấu. Trông mong người đời xem xong sách Địa Ngục Du Ký chớ nên dùng sừng trâu nhọn nữa, nếu không sẽ giống kẻ thọc tay vào lỗ bắt trạch, bắt lươn, sẽ có lúc trong lỗ không có trạch có lươn mà có rắn độc. Đó chẳng phải là tự tìm cái chết hay sao? Bữa nay đạo âm ti tới đây thời giờ đã trễ, Dưỡng Sinh mau chuẩn bị trở lại Hiền Đường.

Dưỡng Sinh : Đa tạ những điều Ngục Quan vừa giảng giải. Thầy trò chúng tôi xin cáo từ.

Ngục Quan : Lệnh cho các Tướng Quân hãng ngủ chỉnh tề đưa tiễn.....

Tế Phật : Đã tới Thánh Hiền Đường, Dưỡng Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

HỒI NĂM MƯỜI BỐN

DẠO ĐẠI ĐỊA NGỤC A TỲ

Phật Sống Tế Công

Giảng ngày 26 tháng 4 năm Mậu Ngọ (1978)

Thơ

Loan môn vãn khoá hưởng kinh thanh
Hoán tỉnh thường sinh khí thị danh
Đại hạ cao lầu tần kiến lập
Bách niên khứ xứ tại thổ thành.

Dịch

Chiều xuống cửa thiền vẳng tiếng kinh
Trần gian thức tỉnh bỏ công danh
Lầu cao nhà lớn xây cho lắm
Già thác cũng về ở mả xanh.

Tế Phật : Phía trước Thánh Hiền Đường mới xây cất một tòa lầu lớn, người thời nay có diễm phúc nên đều được ở trên không trung, nhưng "tâm an" bao giờ cũng hơn "cư an", tâm nếu như không an định mà ở lầu cao cũng chưa kể là được hưởng phúc lộc. Đời quí nhứt là tâm an, bởi lẽ tâm không an thì dù có ở nơi cung vàng điện ngọc cũng vẫn cảm thấy bất an chẳng có chi là sung sướng cả.

Dưỡng Sinh : Ân sư nói rất chí lý.

Tế Phật : Mau lên đài sen, chuẩn bị dạo âm ti.

Dưỡng Sinh : Con đã sửa soạn xong, mời ân sư lên đường.....

Tế Phật : Đã tới, Dương Sinh xuống đài sen.

Dương Sinh : Con xuống rồi, bữa nay mình tới chốn nào đây?

Tế Phật : Bữa nay mình dạo Đại Địa Ngục A Tỳ.

Dương Sinh : Người đời nay rất sợ Ngục A Tỳ, xin thầy dẫn con đi thăm ngục khác.

Tế Phật : Con đừng hãi, đã có ta bên cạnh một chút cũng đừng lo. Nếu như tâm con kinh hoàng, ta ban cho con một viên thuốc "định thần" này, uống mau đi rồi theo ta.

Dương Sinh : Đa tạ ân sư đã ban cho con thuốc tiên, uống xong tâm trí cảm thấy yên định lạ thường. Phía trước Ngục Quan đã tới nghinh tiếp chúng ta.

Ngục Quan : Hoan nghênh Phật Sống Tế Công cùng Dưởng Thiện Sinh đã thân hành tới chỉ dạy. Bản ngục là Địa Ngục A Tỳ thuộc quyền cai quản cuả Đệ Cửu Điện, hoan nghênh nhị vị tới tham quan.

Dưởng Sinh : Cảm tạ sự thành tâm thiện chí của Ngục Quan. Thửa tại sao khuôn viên của Địa Ngục A Tỳ lại rộng lớn quá thế này?

Ngục Quan : Địa Ngục A Tỳ giống như cái mũi của người ta lớn mà không lớn nhưng lại có thể xuyên qua khắp thân mình, vì là đường dẫn khí hô hấp cho nên kẻ bị giam tại Địa Ngục A Tỳ đều là thứ qủi tội ác ngập trời.

Dưởng Sinh : Con không dám thăm cái động lớn phía trước, bên trong tối om, đen nghịt, chỉ nghe tiếng kêu la rùng rợn cùng tiếng nước nóng sôi sục, hẳn là tội hồn đang bị nhận chìm trong đó?

Ngục Quan : Những kẻ ở trong động toàn là tội

hồn, ngục này có cả thảy 18 tầng, trong ngục cắm đầy chông sắt nhọn hoắt cũng ngập đầy nước sôi. Tội hồn bị Tướng Quân lấy đinh ba đẩy vào cũng bị lòng đất hút mạnh nên chỉ còn kịp nghe thấy một tiếng kêu thảm thiết, ngưng một lát, kế đó gào thét không nguôi. Trong ngục bàn tay giơ lên không nhìn thấy năm ngón, kẻ bị hành hình ở bên trong vô cùng thống khổ, có thể nói hình phạt này là hình phạt vô cùng đau đớn.

Dương Sinh : Thường nghe nói người đời rất sợ Ngục A Tỳ là bởi lý do nào?

Ngục Quan : Kẻ bị đày xuống Ngục A Tỳ, phần lớn đều không được siêu sinh, giống như bị tòa án ở dương gian kết án chung thân khổ sai vậy.

Dương Sinh : Ngục Quan có thể dẫn vài tội hồn ra đây để thẩm vấn lấy cung không?

Ngục Quan : Vì quí Đường phụng chỉ viết sách Địa Ngục Du Ký, nên Minh Vương đã ra lệnh cho chúng tôi được phép đem vài tội hồn ra để làm bằng chứng thôi, còn bình thường những kẻ đã bị đày tại Địa Ngục A Tỳ không bao giờ được thả ra. Dương Sinh hãy nhìn tôi dùng phép lạ..... phóng luồng ánh sáng cực lớn vào trong ngục tức thì toàn bộ khí giới hành hình tội nhân ngưng hoạt động. Tướng Quân mau kéo cổ vài tội hồn ra.

Tướng Quân : Xin tuân lệnh..... đã kéo được tội hồn ra.

Dương Sinh : Thân thể tội hồn bị hành hạ bầy nhầy, nát như tương, máu me đầm đìa, hai tròng mắt lồi ra, không còn nhận ra hình dáng con người, thật là đáng thương.

Tế Phật : Để ta tạm thi thố pháp lực cho thần trí bọn họ tỉnh lại, giảm bớt sự đau đớn của xác thân để họ dễ bề thuật lại những hành vi phạm tội.

Dưỡng Sinh : Diệu pháp cuả ân sư thật quả vô biên, thân thể tội hồn mười phần nát bấy đã hàn gắn lại được hình người tới bảy phần, chỉ còn ba phần là giống qui, không hiểu tại sao?

Ngục Quan : Đây là hai vị đại sư, bọn mi mau thuật lại những hành vi ác độc lúc còn tại thế để khuyên răn người đời.

Tội Hồn : Tôi lúc sống phạm vào tội bất hiếu, bình thường chỉ ham chơi bời không chịu làm việc, những khi ngửa tay xin tiền mà không được thì ngoác mồm chửi cha mắng mẹ, có khi còn tay đánh chân đá, lúc sống không chịu giữ đạo hiếu, sau khi chết bị chịu tất cả những hình phạt ở các ngục khác xong còn bị chuyển tới đây tại Ngục A Tỳ vĩnh viễn không được siêu sinh. Kính mong hai vị đại sư thương tình xin dùm cho tôi được thoát khỏi ngục A Tỳ, dầu thai làm kiếp trâu chó tôi cũng vui lòng, bởi vì ở đây quá đỗi thống khổ.

Tế Phật : Trăm đức thiện, đức hiếu đứng đầu, đã không biết phụng dưỡng lại còn đánh đập cha mẹ, tội ác thật quá lớn. Tội bất hiếu luật ở âm phủ không tha, ta không có cách nào cả.

Ngục Quan : Đời có lắm kẻ vì tư dục hôn nhân, vì tư lợi tiền tài mà phản bội cha mẹ, những kẻ bất hiếu đó nếu như không sớm hối cải, sau khi chết chắc chắn sẽ bị đày xuống Ngục A Tỳ. Tội hồn thứ hai hãy mau cung khai.

Tội Hồn : Tôi lúc sống tham dâm hiếu sắc, nhiều lần cưỡng dâm con gái nhà lành, dụ dỗ kết thân với quả phụ cũng nhận trẻ gái mồ côi làm con nuôi để giở trò ám muội, tôi nghĩ rằng làm như vậy là được tận hưởng hạnh phúc ở cõi đời, nào ngờ sau khi chết phải chịu lãnh đủ mọi hình phạt đớn đau, thống khổ. Cuối cùng tôi còn bị phán đày tại Ngục A Tỳ này vĩnh viễn không được siêu sinh. Kính mong sư phụ cứu mạng tôi, nếu như tôi

thoát khỏi được cảnh khổ đau nầy nguyện làm thân chó ngựa của ngài.

Tế Phật : Ta không cần dùng tới chó ngựa. Lúc sống hiếu sắc tham dâm, không đi đường ngay lối thẳng, muôn tội ác tội dâm đứng hàng đầu, đã bị đày đọa tại Ngục A Tỳ còn hối hận được sao!

Ngục Quan : Tội hồn thứ ba, hãy mau thuật lại những hành vi đen tối lúc sinh tiền.

Tội Hồn : Tôi lúc sống chuyên môn chế thực phẩm, thuốc thang rượu chè giả tạo như thuốc tây, rượu tây, rượu ta, nước tương v.v... để kiếm lời thật nhiều. Vì tham làm giầu một cách thất nhân thất đức như vậy cho nên sau khi chết bị đày tại Ngục A Tỳ. Kính mong Phật Sống Tế Công xin với Diêm Vương để Diêm Vương xá tội cho tôi, kiếp sau được lên làm người tôi hứa sẽ an phận giữ mình, kiếm tiền một cách có lương tâm.

Tế Phật : Chế rượu, thuốc giả mạo tội ác quá lớn, không nghĩ gì tới đạo đức, mạng sống con người, thử hỏi nuốt những thứ đó vào bụng có khác gì uống thuốc độc, người mất hết lương tri, hại người quá nhiều. Xử đày người tại Ngục A Tỳ uống nước đất đen để giải độc, mùi vị ra sao mi tự hiểu biết, còn ta hoàn toàn bất lực.

Ngục Quan : Tội hồn thứ tư hãy mau thuật lại những hành vi ác độc lúc còn tại thế.

Tội Hồn : Lúc sống tôi chuyên nghề buôn lậu, hút á phiện chích ma túy, sau vì xài tốn quá nhiều tiền tôi buôn lậu luôn cả mấy thứ nầy, thành một đời hại quá nhiều người. Sau khi chết Diêm Vương cả giận phán đày tôi vĩnh viễn tại Địa Ngục A Tỳ, ở đây hàng ngày chịu thống khổ quá đỗi, hối hận lúc sống đã phạm vào tội ác quá lớn, hiện tại vô phương cứu chữa.

Tế Phật : Buôn lậu là đã phản bội luật pháp

quốc gia, lại còn buôn lậu cả ma túy để làm hại đồng bào, luật dương thế chẳng tha, luật âm phủ không cứu. Phàm tại thế buôn lậu cũng nghiện ngập buôn bán ma túy tội thật quá lớn, những kẻ phạm phải tội này hãy mau mau buông dao đồ tể, làm lại cuộc đời, nếu như ngoan cố sau khi chết chắc chắn sẽ bị đày xuống Ngục A Tỳ muôn ngàn năm chẳng thể siêu sinh.

Ngục Quan : Bốn tội hồn cung khai đã xong, hy vọng người đời sau khi đọc xong sách Địa Ngục Du Ký, những ai trước đây đã trót phạm phải lỗi lầm, từ nay nếu như biết ăn năn hối cải, ta sẽ sẵn sàng tha thứ, hy vọng người đời mau mau quay đầu thức tỉnh, chớ có tham lợi lộc nhất thời mà bị sa vào đường cùng ngõ cụt.

Tế Phật : Thời giờ đã trễ, chúng ta chuẩn bị trở lại Hiền Đường.

Dương Sinh : Xin cáo từ Ngục Quan cùng chư vị Tướng Quân. Cảm tạ sự tiếp đãi nồng hậu.

Ngục Quan : Lệnh cho các Tướng quân hàng ngũ chỉnh tề đưa tiễn.

Tế Phật : Dương Sinh mau lên đài sen.

Dương Sinh : Thưa con đã sẵn sàng, mời ân sư trở lại Hiền Đường.....

Tế Phật : Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

HỒI NĂM MƯỜI LĂM

DẠO ĐIỆN THỨ MƯỜI
GẶP GỠ CHUYỂN LUÂN VƯƠNG

九殿都市王

十殿轉輪王
孟婆

Phật Sống Tế Công

Giảng ngày 9 tháng 5 năm Mậu Ngọ (1978)

Thơ

Thập Điện Diêm quan thiểu thuyết tình
Hoành hành đáo thử đảm tâm kinh
Không lưu vạn quán nhi tôn hỉ
Minh lộ chỉ văn khiếu khổ thanh.

Dịch

Điện nọ Diêm Vương chẳng vị tình
Ngang tàng tới đó mật gan kinh
Bạc tiền để lại con vui hưởng
Âm phủ cha đi khóc một mình.

Tế Phật : Dạo âm ti đã tới điện thứ mười, Địa Ngục Du Ký đã gần tới đoạn chót, nhưng đoạn chót nầy lại rất thảm vì điện thứ mười là điện chuyển bánh xe, chúng sanh bị chuyển tới nơi trời đất tối tăm, mờ mờ hồ hồ chẳng rõ phương hướng đông tây nam bắc là đâu. Tất cả chúng sanh sống nơi cõi thế đều muốn nhớ lại việc của kiếp trước cho nên kẻ tu đạo đều tự hỏi rằng "ta là ai"? nếu như trả lời được "mình là ai" thì còn cần gì người đắc đạo. Bửa nay chuẩn bị dạo âm ti, Dương Sinh mau lên đài sen.

Dương Sinh : Xin ân sư chầm chậm, thưa có người hỏi con là họ muốn in tặng sách Địa Ngục Du Ký, khi cầu nguyện phải thắp nhang khấn trước mặt ông Táo, nhưng hiện nay bếp nhà nào nhà nấy đều đun bằng hỏa lò không đâu thấy còn ông "đồ rau" (ba cục đất nặn cao dùng để bắc nồi lên đun nấu) thì làm cách nào kiếm được ông Táo bây giờ?

Tế Phật : Nhà ở tiến từ bùn đất thấp bé tới xi măng cốt sắt cao to, mỗi người sống trong đó

đâu có phải vì thay đổi bếp mà người ta quên ông Táo, để mất tiêu ông Táo luôn đấu. Thực ra chỉ là trang bị cho bếp đẹp đẽ hơn thôi. Nhớ lại thời xưa bếp núc dơ dáy đầy khói, tro, mồ hóng mà thần Táo vẫn còn giáng lâm mỗi nhà kia mà. Việc ăn uống của người đời đều phải lo liệu ở bếp, ăn uống là việc để duy trì mạng sống, một ngày chẳng thể thiếu, cho nên có câu: " *Hữu yên chi xứ tức hữu nhân*" (Nơi nào có khói tức có người). Do đó nhân số thịnh suy mới gọi là "nhân yên" (khói người). Hiệu của ông Táo công gọi là "Ty Mệnh Chân Quân" là vị chủ tể coi về mạng sống của Trời và thức ăn của đất ban cho con người. Bếp xưa lò nay giống nhau vì đều dùng lửa nấu ăn, nên chẳng có chi khác biệt, cho nên còn gọi Táo Thần là Hỏa Thần, cũng gọi là "Hỏa Đức Tinh Quân" (Vua Sao đức lửa). Lấy thần đèn mà luận thì ngày xưa châm dầu vào đèn ngày nay bật công tắc, tuyệt nhiên không vì thế mà Thần Thánh không giá lâm đến đài miếu mạo. Chẳng kể khoa học phát đạt, kiến trúc cao ốc trăm tầng, tinh linh của con người vẫn thế không hề giảm, Thần Thánh vẫn ở sát bên ta, ông Táo vẫn ở trước mắt ta.

Dưỡng Sinh : À thì ra là thế, nhà của tuy kiến thiết tối tân, nhưng gạo, muối, dầu, dấm vẫn dùng như xưa. Con đã lên đài sen, mời ân sư khởi hành.....

Tế Phật : Đã tới, xuống đài sen.

Dưỡng Sinh : Điện thứ mười ở trước mặt, đám đông ồn ào kia hình như tới nghinh tiếp chúng ta.

Tế Phật : Đúng rồi, Chuyển Luân Vương dẫn Minh Quan cũng Tướng Quân ra nghinh tiếp chúng ta, con mau đến làm lễ ra mắt.

Dưỡng Sinh : Lạy chào ra mắt Chuyển Luân Vương, kẻ hậu sinh là môn sinh của Thánh Đế thuộc Thánh Hiền Đường ở Đài Trung, phụng chỉ dạo thăm âm phủ viết sách, nay tới Điện Thứ Mười, kính xin

Minh Vương giúp đỡ phương tiện.

Minh Vương : Chớ khách sáo, hai vị từ Đệ Nhất Điện tới Đệ Thập Điện, trải qua hầu hết những ngả đường tối tăm, công cứu đời quả là cao sâu, kính mời vào trong điện nghỉ ngơi.

Dương Sinh : Đa tạ Minh Vương.

Tế Phật : Vì thời giờ có hạn, tôi thấy chẳng cần phải nghỉ ngơi, xin trực tiếp dẫn Dương Sinh đi thăm các khu của Điện Thứ Mười, chẳng rõ ý của Minh Vương thế nào?

Minh Vương : Ý của Tế Phật đã như vậy, tôi cũng xin vâng.

Dương Sinh : Điện Thứ Mười có điểm đặc biệt là tội hồn quá đông, vượt hẳn các điện phủ khác là tại sao?

Minh Vương : Bởi vì bản điện là địa ngục cuối cùng trong số các Điện Phủ. Chúa tể Chuyển Luân là cửa ải của đường ra ngoài vĩ đại, cho nên các âm hồn ở âm phủ được chuyển bánh xe đều tụ tập tại đây nên trách vụ của bản điện cũng rất bận rộn và phức tạp, để tôi đưa lên "Quan Sinh Đài" (Đài xem sự sống) tham quan.

Dương Sinh : Đa tạ. Đài này quá cao, thang lầu "Hồi Chuyển" bắc thẳng lên mây, leo lên hẳn là hoàn toàn kiệt sức.

Tế Phật : Ta giúp sức con một tay để con leo lên.

Dương Sinh : Cảm tạ sự giúp đỡ của ân sư.

Tế Phật : Muốn lên thang trời mà không dùng tâm lực thì làm sao lên nổi? tu đạo không cầu tiến cuối cùng chẳng thể lên cao.

Dưỡng Sinh : Đã lên tới chóp đỉnh, phía trên giống hệt như cái đài quan sát, phía trước chỉ nghe tiếng rì rầm hỗn tạp, nhìn bốn bề mênh mông không thấy bến thấy bờ, đây là đâu đây?

Tế Phật : Muốn lên Đài Quan Sát Sự Sống phải leo hết 360 bực thang lầu, con số đó cũng là con số hợp nhứt với con số một vòng trời, chúng ta ở đây cũng đã là Thiên Đài nên cách âm phủ cũng rất xa. Phía trước mênh mông một dải chính là Tứ Đại Bộ Châu, bởi vì mắt huệ của con chưa khai mở cho nên tầm nhìn bị giới hạn, để ta ném một viên ngọc sáng xuống.

Dưỡng Sinh : Ân sư ném viên ngọc sáng ra như đêm sương gặp ánh sáng, quả nhiên cảnh sắc cực xa ở phía trước con đều thấy rõ. Nhìn phía trước giống như từ trên không trung nhìn xuống mặt đất lớn vậy. Cảnh trí bốn phía khác biệt nhau, phía kia giống như nước Mỹ dân chúng cư ngụ đông đúc, người đi lại và nhà cửa kiến trúc giống y như hình ảnh chiếu trên màn bạc.

Tế Phật : Quả đúng, đất đó là nước Mỹ, ở trên Thiên Đài có thể nhìn thấy hình ảnh của khắp Tứ Đại Bộ Châu. Bánh xe chuyển vận của Điện Thứ Mười như rắc hoa khắp trời, tuỳ nhân duyên mà chuyển sinh nơi các xứ. Đài này đã xem xét xong, chúng ta xuống chứ.

Dưỡng Sinh : Dạ dạ.

Tế Phật : Vì thời giờ đã muộn, tình hình các ty của Điện Thứ Mười ngày khác tới thăm tiếp, xin cáo từ Minh Vương.

Minh Vương : Thời giờ đã trễ chúng tôi chẳng thể lưu giữ. Lệnh cho các quan viên hàng ngũ chỉnh tề đưa tiễn.

Tế Phật : Dưỡng Sinh lên đài sen.

Dưỡng Sinh : Con đã sẵn sàng, mời ân sư trở lại Hiền Đường.

Tế Phật : Đã tới Thánh Hiền Đường, Dưỡng Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

HỒI NĂM MƯỜI SÁU

ĐẠO ĐIỆN THỨ MƯỜI
THĂM HỎI SỰ CHUYỂN KIẾP

Phật Sống Tế Công

Giáng ngày 19 tháng 5 năm Mậu Ngọ (1978)

Thơ

Luân hồi lục đạo thán vô kỳ
Hướng thiện cần tu thiếu tráng thì
Nghịch nhĩ trung ngôn quân thiết ký
Thần tiền sám vấng thượng năng truy.

Dịch

Luân hồi sáu ngả khổ muôn đời
Hướng thiện tu ngay thuở thiếu thời
Tiếng xấu lời hay ghi nhớ mãi
Ăn năn Tiền Thánh mới nên người.

Tế Phật : Sáu ngả luân hồi như bánh xe chuyển động không lúc nào ngừng nghỉ, kẻ bị kẹp dưới bánh xe thành "quỉ bánh xe" rất hiếm có cơ hội trốn thoát tìm đường sống. Hy vọng trong cái chết chúng sanh tìm ra được cái sống, chớ nhắm gầm xe, miệng cọp mà đâm đầu vào. Còn như sợ hay không sợ phải vào cửa địa ngục thì tin rằng đã là

kẻ thông minh hẳn đều hiểu rằng nên lánh xa là hay hơn cả, để còn kịp đến trước Thần Tiên sám hối lỗi lầm quá khứ hầu kịp chuyến xe tiến về tuởng lai. Sửa soạn dạo âm ti, Dưỡng Sinh lên đài sen.

Dưỡng Sinh : Thưa, con đã chuẩn bị xong, mời ân sư lên đường.

Tế Phật : Bữa nay lại tới thăm Điện Thứ Mười gặp gỡ Chuyển Luân Vương.....đã tới nơi, xuống đài sen.

Dưỡng Sinh : Chuyển Luân Vương đã chỗ sẵn phía trước để nghinh đón chúng ta.

Minh Vương : Hoan nghênh Tế Phật cũng Dưỡng Thiện Sinh lại tới thăm bản Điện Thứ Mười, lần trước vì thời giờ eo hẹp cho nên chưa thể giới thiệu tỉ mỉ cặn kẽ được. Bữa nay có dịp may gặp lại tôi xin thân hành hướng dẫn hai vị đi thăm các ty.

Dưỡng Sinh : Cảm tạ Minh Vương đã tận tình chỉ giáo.

Minh Vương : Điện Chuyển Luân tuyệt đối không vì tình riêng, người nào nhận nghiệp báo của người đó, chuyển đông chuyển tây, vãng nam vãng bắc đều căn cứ theo nhân duyên tạo tác của mỗi chúng sanh mà định. Bữa nay tôi xin hướng dẫn hai vị tôi thăm Sở Chuyển Kiếp.

Tế Phật : "Đạo" và "kiếp" khác nhau , kẻ hướng về "đạo" chân thành tu tập thì đắc "đạo" quả, lên thiên đường không phải tới Sở Chuyển Tiếp. Còn như kẻ không tuân đạo đức, phản bội luân lý tự nhiên gặp "kiếp" và phải chịu sự phán quyết của các ty sở chuyển kiếp.

Minh Vương : Mau đi theo tôi, phạm vi sở chuyển kiếp cực rộng, các ty có người lo liệu các

hồ sơ án lịnh, sở chuyển kiếp cuả bản điện chia làm tám ty, hai vị tôi sở nghỉ ngơi, tại đây sẽ giới thiệu tình hình các ty, hầu tiện việc thông báo cho người đời được rõ.

Dương Sinh : Phía trước cơ biển đề "Sở Chuyển Kiếp" tội hồn do âm binh áp giải tới quá đông, âm binh đều phải trình hồ sơ lên các quan viên, không rõ họ sẽ giải quyết ra sao?

Minh Vương : Mời hai vị vào trong nghỉ ngơi, tôi sẽ giải thích rõ vấn đề.

Dương Sinh : Các quan viên trong sở mới chợt nhìn thấy chúng tôi đã đình mọi công tác, tất cả đều nghiêm chỉnh sẵn sàng đón tiếp chúng tôi.

Tế Phật : Dương Sinh ngồi xuống đi. Minh Vương đã hậu đãi như thế này con chớ có dụt dè.

Minh Vương : Đây là vị Trưởng Sở cuả Sở Chuyển Kiếp.

Trưởng Sở : Hoan nghênh Tế Phật cùng Dương Thiện Sinh tới thăm, việc phụng chỉ viết sách tuy tốn hao nhiều mấu và mồ hôi những công lao vô cùng sâu dầy.

Minh Vương : Mời quí vị dùng trà. Tôi xin giới thiệu tình hình 8 ty lớn cuả Sở Chuyển Kiếp để thế nhân hiểu rõ thứ tự cuả việc chuyển kiếp luân hồi. Đầu tiên người chết phải qua Phúc Thần, Thành Hoàng, âm binh hoặc quỉ Hắc Bạch Vô Thường dẫn nhập Quỉ Môn Quan cùng tới Giao Bạ Sảnh khai hồ sơ lý lịch. Dù tới để du lịch hay nhận lãnh hình phạt cũng phải tuần tự trải qua từ điện số 1 tới điện số 9. Kẻ có tội đã hoãn tất việc thụ lãnh hình phạt thì được giao qua bản điện chuyển kiếp luân hồi, nơi quan trọng nhất cuả bản điện là Sở Chuyển Kiếp. Sở này được chia làm 8 ty: 1. Ty Tra Nghiệm, 2. Ty Kê Thiện, 3. Ty Khảo Quả, 4. Ty Ấn Oán, 5. Ty Thọ Mệnh, 6.

Ty Chi Phối, 7. Ty Chưởng Kiếp, 8. Ty Thụ Sinh.

1. Ty Kiểm Tra: Ty nầy lãnh nhiệm vụ sưu tra những tội hồn sau khi các điện đã xét xử và trừng phạt xong, thủ tục nầy có hoàn tất tội hồn mới được lãnh giấy chứng nhận hết can án. Trước khi đầu thai phải đến Ty Kiểm Tra khai báo để ty nầy kiểm soát lại xem thủ tục ở các ngục trước đây đã thực hoàn chỉnh chưa và đúng hay sai. Nếu như sai hoặc không hoàn chỉnh sẽ bị kêu trở lại ngay lập tức. Phải làm như vậy là để phòng ngừa sự làm việc tắc trách của các âm hồn.

2. Ty Kê Thiện: Ty nầy sưu tra những người làm việc thiện xem họ đã hành thiện được nhiều hay ít rồi mới quyết định cho họ hưởng phúc trạch dầy hay mỏng. Lúc sống nếu như chịu tu nhân tích đức sẽ được đầu thai làm con trai nơi phước địa, lớn lên làm quan, nhẹ bước thanh vân, công danh hiển đạt, là phú thương ở nhà lớn, của cải nhiều vô số kể, là kẻ tay trắng sau có gia cư, là kẻ được hưởng phúc trạch của tổ tiên trọn đời vinh hoa phú quí, nếu đầu thai làm con gái cũng được là vợ quí nhân đạt quan hưởng phúc ấm, lại sinh con quí tử, lúc làm cha mẹ sẽ được hưởng phúc khi con khôn lớn. Trường hợp của những người vừa kể trên đều là do lúc sống có công lớn tu nhân tích đức, đó là luật phúc báo do ty nầy thi hành, một sợi tơ, một cọng lông không thể sai trệch. Đây chính là trách vụ của Ty Kê Thiện.

3. Ty Khảo Quá: Ty nầy chuyên khảo hạch kẻ sắp đầu thai có hay không có tội lỗi. Nếu kẻ đầu thai muốn chuyển kiếp làm người ắt bị khảo sát sưu tra tội ác lỗi lầm nặng hay nhẹ, nhiều hay ít. Nếu là kẻ lúc sống thiện tâm ít ỏi, lầm lỗi sơ sơ, sinh ra đời được cơm no áo ấm, được bóng râm của cha mẹ che chở, chồng vợ hòa thuận, con cái hiếu thảo. Kẻ công tội tương đương ra đời là người bình thường, sống lâu, áo cơm đủ ăn đủ mặc, cha mẹ vợ chồng con cái sum họp, sống suốt cuộc đời vất vả không được hưởng phúc thong dong. Kẻ

không có công mà có tội ra đời phải chịu lận đận, đói rét, nghèo hèn, cô quả, cha con anh em chồng vợ khuyết hẩm. Kẻ tội quá nặng ra đời chịu bần cùng khốn khổ, bị tàn tật, đầu vã tay chân bất toàn, bị bệnh ngớ ngẩn, điếc, mù, câm, lãm ăn mày. Như con trai lúc sống buông bỏ ngũ luân bát đức, con gái không giữ tam tòng tứ đức, tạo nghiệp ác quá nặng ắt bị phạt đầu thai làm kiếp súc sinh, hoặc côn trùng sâu bọ. Đó là luật ác báo do ty Khảo Quá đảm trách.

4. Ty Ân Oán: Ty này coi việc đầu thai làm con trai hay gái ra đời để đền ơn báo oán. Như kiếp trước chịu ân huệ của người tình còn ràng buộc, được linh ra đời đền đáp họ. Kiếp trước mắc cái nợ chửi mắng, khinh khi, tranh giành, tới chết oán khí chưa tiêu cũng được ra đời báo đền, do đó nói *"Đức báo đức, cừu báo cừu, oan báo oan"*. Lại có loại oan hồn phụ nữ si tình quá nặng, lúc sống cắn răng chịu nỗi oán cừu mà chưa có dịp báo thù, sau khi chết không thích làm người thích làm quỉ dữ bắt hồn kẻ địch phải chết vì tai nạn dọc đường cũng ở chốn hang sâu hố thẳm để báo thù một cách thảm thiết. Bản ty này xét cái quả thấy có nỗi oan ức đó nên cho phép báo oán để an ủy cái tâm của kẻ chết. Đó là chức vụ của Ty Ân Oán.

5. Ty Thọ Mệnh: Ty này nắm giữ tuổi thọ của những người có tài năng danh vọng. Những người sống ở thế gian được hưởng phú quí và trường thọ, người được hưởng phú quí nhưng đoản thọ, kẻ đã nghèo còn tổn thọ, người nghèo mà sống lâu, ra đời để chịu chết đuối, chết đau buồn, sinh ra được ít ngày ít tháng ít năm thì chết yểu, nhiều trường hợp không giống nhau. Kẻ phạm pháp mà chết, những người bị kẻ khác mưu hại, tất cả đều có số mệnh. Đó là trách nhiệm của Ty Thọ Mệnh. Nhưng còn nói về kẻ chết oan, sinh ra làm người, không biết giữ phận, gặp họa quẩn trí tự giết mình, làm việc không cẩn thận đưa đến cái chết là do mình không do số mệnh.

6. Ty Chi Phối: Ty này chi phối việc cha con chồng vợ của thế nhân. Nếu người đời sinh ra con trai có hiếu hay bất hiếu, lấy vợ là hiền phụ hay ác phụ đều có căn do, họ gặp nhau đều do duyên tiền định. Như tên Giáp lúc sống thường cho tên Ất vay tiền, tới chết nếu chưa trả nổi, tuy Ất không có tội nhưng khi chuyển kiếp làm người, luật âm phủ sẽ bắt tên Ất đầu thai làm con trai hiếu thảo của tên Giáp để đền ơn, nên gọi là con cái trả nợ cha mẹ. Lại ví dụ tên Giáp lúc sống dùng mưu kế chiếm đoạt của cải của tên Ất, dùng thế lực cướp đoạt gia tài của tên Ất khiến tên Ất uất hận mà chết, sau khi chết tên Ất tố cáo tên Giáp với Minh Vương. Luật âm phủ phê chuẩn tên Ất tái đầu thai làm con trai kiêu căng dâm dật phá hoại gia cang của tên Giáp thì đó gọi là con cái đòi nợ bố mẹ. Chồng vợ cũng vậy, kẻ lấy được vợ thảo, sanh con để cái thành mẹ hiền, kẻ lấy vợ ác độc dâm loãn, gặp sự tốt lành hay éo le đều do nhân duyên thiện ác xui nên, kiếp trước tạo nhân, kiếp sau ắt nhận quả báo hết sức công bằng, không sai trệch mảy lông sợi tóc. Đó là trách vụ của Ty Chi Phối.

7. Ty Chưởng Kiếp: Ty này lo việc vô số những người chuyển kiếp luân hồi, như người đại thiện được hưởng phú quí mấy đời, kẻ đại ác phải chịu cũng khổ bao đời, kẻ nghiệp nặng phải đọa làm súc vật mấy kiếp, có thể trở lại làm người hay vĩnh viễn đọa làm côn trùng sâu bọ đều có ấn định rõ rệt, cho nên nói "số mệnh khó tránh". Đến như kẻ có số được hưởng phú quí nhưng lại đột nhiên tạo ra ác nghiệp, kẻ số chịu cũng khổ nhưng gắng tu nhân tích đức, thiện ác cân nhắc bù qua sốt lại, hạn cũng khổ được thâu ngắn lại. Cho nên nói *"Cần năng bổ khuất, hý năng phí thời"* (chăm chỉ thì được bù đắp, vui chơi thì phí thời gian). Ngoài ra còn có ba đài Bắc Đẩu Thần Quân, phụng Ngọc chỉ của Thượng Đế giám sát rồi thông báo cho Minh Vương để Minh Vương ra lệnh cho ty này để ty này giảm bớt hoặc gia tăng. Đó là chức vụ của Ty Chưởng Kiếp.

8. Ty Thụ Sinh: Ty nầy coi việc đầu thai cho chúng sanh nên chuyên cung cấp những bằng chứng hiển nhiên. Người chết sau khi bị các điện phán xét và trừng trị xong, đến lúc chuyển kiếp luân hồi đầu thai thì hồ sơ lý lịch lưu giữ ở ty trên được giao qua Ty Thụ Sinh lo liệu tiếp, sau khi hoàn tất xong nếu được đầu thai thì được cấp giấy chứng nhận, và quan coi việc đầu thai mới được phép chuyển kiếp luân hồi. Nếu là kẻ sĩ sẽ lãnh nghiên bút, là thương gia lãnh bàn toán, là nhà nông lãnh cầy bừa, là thợ thuyền lãnh dụng cụ, là muông thú chim choc loài nào lãnh loại lông cuả loài đó rồi đầu thai. Kẻ nào làm nghề nấy, đúng lúc hợp cơ duyên. Song vì nghiệp quả không giống nhau nên cần phải có giấy chứng nhận mới có thể đầu thai. Đó là chức vụ cuả Ty Thụ Sinh. Tám Ty trên là nơi chúng sinh lãnh bằng chứng chuyển kiếp đầu thai, đã nhập luân hồi tức kể như là số kiếp cho nên nói "chuyển kiếp". Vì thời giờ đã trễ, sự kiện luân hồi bửa khác sẽ thảo luận kỹ càng hơn.

Tế Phật : Đã tới giờ, chuẩn bị trở lại Hiền Đường, đa tạ sự giảng giải cuả Minh Vương.

Dương Sinh : Làm phiền Minh Vương tốn công giảng giải, xin tạm cáo biệt.....

Tế Phật : Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

HỒI NĂM MƯỜI BẢY

DẠO ĐIỆN THỨ MƯỜI THĂM QUÁN BÀ MẠNH

Phật Sống Tế Công

Giảng ngày 26 tháng 5 năm Mậu Ngọ (1978)

Thơ

Thập điện du hoàn công diệc viên
Thâu tài ấn tống quảng lưu truyền
Bảo thư giá trị linh chi quí
Giáo hoá nhân tâm quan thánh hiền.

Dịch

Điện nọ thăm xong mọi việc yên
Góp tiền in tặng để lưu truyền
Sách hay hoa lạ bao yêu quí
Dạy dỗ người đời học Thánh Tiên.

Tế Phật : Dạo âm ti tới Điện Thứ Mười, từ hai năm nay, chư sinh bảo hộ pháp lý giúp đỡ viết sách người ngoài họ tưởng là bị phạt đứng lâu như vậy hẳn là có chuyện gì đây? Kỳ thật, đứng lâu như vậy mới là thế đứng chính đáng, mới là động tác cơ bản của kẻ xử thế, tu đạo phải đứng thật lâu mà vẫn không khó chịu, nếu đứng xiêu vẹo ngả nghiêng làm sao thành được Đại La Kim Tiên? mọi người đều tưởng nằm thẳng dãng trên nệm, thư nhàn sảng khoái, nếu thế sẽ giống hệt thứ tiên lười, quỷ biếng chẳng thể ngang nhiên đứng thẳng lưng, làm tay hảo hán đè mây lướt gió. Dưỡng Sinh nghe ta nói có đúng không?

Dưỡng Sinh : Thưa đúng lắm, ân sư dạy như vậy rất là chính đáng, bởi lẽ chân đứng không vững tức là không có lập trường, đất đứng đã không có nói chi tới tu đạo?

Tế Phật : Kẻ đứng không vững hẳn là nằm ngồi cũng chẳng yên, cho nên tu đạo trước hết phải "lập định" rồi sau đó mới làm chủ được bản tính, mới thâu hồi nổi cái tâm rối rắm động loạn. Dưỡng Sinh chuẩn bị lên đài sen, chúng ta bữa nay tiếp tục dạo thăm Điện Thứ Mười.

Dưỡng Sinh : Thưa con đã sửa soạn xong, xin ân sư hãy khởi hành.

Tế Phật : Đã tới nơi, Dưỡng Sinh xuống đài sen.

Dưỡng Sinh : Điện Thứ Mười, Minh Vương ở phía trước, xin chào ra mắt.

Minh Vương : Miễn lễ, hai vị bữa nay lại tới thăm, rất hoan nghênh. Bữa trước chỉ mới thăm Sở Chuyển Kiếp, tạm giới thiệu tình hình các ty, bữa nay hẳn là sẽ được rõ tình hình sáu ngả luân hồi, vì thời giờ có hạn chúng ta mau đi tới phía trước.

Dưỡng Sinh : Cảm tạ sự hậu đãi của Minh Vương cùng sự hướng dẫn của chư vị quan viên.....Đã tới Sở Chuyển Kiếp bữa trước, người ta quá đông đúc, gồm đủ mọi giống người thuộc các nước từ Á qua Âu họ đang chuẩn bị đầu thai chăng?

Minh Vương : Người đời sau khi chết, phàm những kẻ phạm tội đều phải qua các ngục để xử trị cho nên địa ngục cũng giống như "Quốc Tế Pháp Định". Các loại nhân sĩ chuyển kiếp luân hồi đầu thai đều lo lãnh giấy chứng nhận, giống như dưỡng gian xuất ngoại phải lo giấy xuất cảnh vậy.

Dưỡng Sinh : Đã tới Ty Thụ Sinh, trong nầy người càng đông hơn, giống cảnh chen chúc nơi bến xe đò.

Tế Phật : Ha ha, đây đều là những người muốn lên đài chuyển kiếp luân hồi, như cảnh dưỡng gian tại bến đợi xe, xe vừa nổ máy bánh không ngừng chuyển động. Chỗ hành khách mua vé thì quá nhỏ người mua vé đi các nơi là những âm hồn chuyển kiếp đầu thai các chốn trên thế giới lại quá đông.

Minh Vương : Tế Phật nói rất đúng, người đời

sau khi chết phải qua các điện để xét xử và thụ hình xong mới được đưa đi đầu thai. Đường luân hồi quả vô tình, tuy cùng đi một chuyến xe chuyển kiếp luân hồi nhưng mục đích của mỗi kẻ lại khác nhau, nhân duyên của mỗi người không giống nhau, vẫy tay xuống xe, một đời chỉ hay ho lúc sinh hoạt trong cùng một hoàn cảnh.

Dưỡng Sinh : Phía trước người ta tu tập quá đông, giống như đang uống nước trà đá lạnh để giải khát. Bữa nay trời quá nóng nực, tôi cũng khát nước quá, tới trước uống một ly cho khỏi khát cơ được không?

Minh Vương : Không thể được, đó là quán Bà Mạnh, kẻ đầu thai đều phải húp "cháo lú", nếu như Dưỡng Sinh húp phải, sau khi trở lại trần gian liệu có tránh khỏi là kẻ mơ mơ hồ hồ, quên hết mọi sự không còn nhớ gì nữa không?

Dưỡng Sinh : Lợi hại tới mức đó sao?

Tế Phật : Con chó tưởng đùa, Minh Vương không nói giỡn đâu.

Dưỡng Sinh : Quán bên đường quả nhiên có đề ba chữ Mạnh Bà Đình (Quán Bà Mạnh). Xin Minh Vương giới thiệu tình hình ở đây cho tôi rõ được không?

Minh Vương : Mạnh Bà Đình do Bà Mạnh cai quản, bà ta phụng mệnh Ngọc Đế phụ trách công tác cho các âm hồn húp cháo lú trước khi đầu thai, vì nếu không sau khi đầu thai sẽ nhớ lại chuyện tiền kiếp, hài nhi sẽ tìm kiếm và nhận ra thân thuộc, tạo nên cảnh lớn bé vô trật tự, ngũ luân không còn phân biệt, kiếm thù báo oán, đời sẽ đại loạn. Vì vậy tạo vật đã biến hóa một cách kỳ diệu, dùng cháo lú để cho kẻ đầu thai húp vào quên hết mọi chuyện kiếp trước. Cháo này có đủ năm vị chua, cay, mặn, ngọt, đắng hỗn hợp, cho nên uống vào không còn biết đông tây nam bắc, đầu

óc quay cuồng mờ mờ hồ hồ tự rơi vào một trong sáu ngả của bánh xe chuyển kiếp.

Tế Phật : Thứ "cháo lú" này cũng là "cháo mê hồn" vì sau khi ăn vào thần hồn điên đảo, dương gian cũng có loại cháo này.

Dương Sinh : Thưa, con chưa từng nghe nói.

Tế Phật : Cũng như rượu vậy, con hãy nhìn kẻ uống rượu quá độ, không còn phân biệt được đông tây nam bắc đi lầm đường lạc lối, thậm chí sai cả nhà, giống như kẻ mất linh hồn, cớ như vậy mới có thể lăn vào vòng luân hồi. Kẻ không muốn đầu thai ác đạo thì đâu dám lăn tới? Kẻ say rượu dám băng mình qua biển lớn, dám đứt đầu dưới bánh xe, nước lửa không sợ, gan mật quá lớn! Trong lúc họ mê man bất tỉnh, bị rơi vào vòng luân hồi mà chẳng hay. Một sớm rã rượu tỉnh lại thì đã xa trời, giống hệt như đầu thai chuyển kiếp một sớm bừng sáng tỉnh lại thấy xa cách cõi đời ở giữa khoảng trời đất khác.

Dương Sinh : Cháo lú diệu dụng như vậy cho nên người đời sau khi chết ai mà chẳng uống.

Minh Vương : Dương Sinh còn có điểm chưa rõ, âm hồn sau khi qua các điện sửa trị lúc tới đây thì sự đói khát đã tới mức cùng cực, Điện Thứ Mười lại giáp giới dương gian, phía ngoài quán bà Mạnh nóng như thiêu như đốt, phàm âm hồn tới đây đều muốn vào quán uống trà đá giải khát, đó chẳng phải là tự đâm đầu vào lưới sao? Nếu ngày hè nóng nực đi hàng vạn dặm đường hẳn là miệng cảm thấy khát vô cùng, tại cuối con đường có một cái quán mát mẻ, lại có trà đá lạnh uống không phải trả tiền, ai mà chẳng tranh uống trước? Cớ kẻ còn cho một ly là quá ít, bèn rót lấy rót để chẳng ngừng. Dầu vậy bọn giảo hoạt tới đây, tuy miệng khát nhưng vì rõ thứ cháo này lợi hại nên không vào quán Bà Mạnh ăn uống tức thì mặt đất tự nhiên bắn ra một móc sắt móc chặt lấy người khiến

chẳng thể giấy giụa, rồi gái hầu cuả Mạnh Bà cưỡng bức đổ vào miệng. Đó gọi là "rượu dâng không uống, uống rượu phạt" vậy.

Dưỡng Sinh : Dĩ nhiên là húp cháo nầy có thể quên việc kiếp trước nhưng tại sao hiện nay trẻ thơ trên thế gian ra đời lại có thể thông minh hiểu biết bội phần, có phải tại phẩm chất cháo nầy kém cỏi không?

Minh Vương : Dưỡng Sinh có điểm còn chưa rõ, vì từ vô thuỷ tới nay, con người đã trải qua ngàn vạn kiếp luân hồi, húp cháo lú đã quá nhiều lần, lâu rồi trở thành thói quen, do đó mà trẻ con sinh ra ngày nay mới vô cùng khôn ngoan, cho nên nói "đầu quỉ óc quỉ" là bởi vì húp cháo lú nhiều lượt dần thành thói quen cho nên đầu óc nó khôn ngoan tinh xảo. Đơ chẳng phải là điều tốt, hãy nhìn kẻ nghiện rượu, uống mãi chẳng say, mất hết tri giác, thật quá tàn nhẫn. Cho nên thế gian càng ngày càng nhiều kẻ bất nhân bất nghĩa, càng lắm kẻ linh hoạt tinh ranh nên dễ bị lạc đường. Do đó trí xảo có gì là đáng mừng đâu?

Dưỡng Sinh : À thì ra là thế.

Tế Phật : Đã cận giờ, tình hình sáu ngả chuyển kiếp luân hồi kỳ tới sẽ lại tìm hiểu tiếp cũng được.

Dưỡng Sinh : Cảm tạ Minh Vương chỉ rõ bến mê, khai mở nhiều lẽ thâm diệu để chỉ dẫn chúng sanh, quả khó mà có được! khó mà có được! xin cáo từ.

Minh Vương : Đã muốn về, tôi cũng chẳng thể giữ, rất mong trở lại thăm.

Tế Phật : Dưỡng Sinh mau lên đài sen chuẩn bị trở lại Hiền Đường.

Dưỡng Sinh : Con đã sẵn sàng, mời ân sư trở lại Hiền Đường.....

Tế Phật : Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

HỒI NĂM MƯỜI TÁM

DẠO ĐIỆN THỨ MƯỜI THĂM SÁU NẺO LUÂN HỒI

Phật Sống Tế Công

Giáng ngày 3 tháng 6 năm Mậu Ngọ (1978)

Thơ

Nhất thất nhân thân vạn kiếp nan
Đoan hành đạo đức chỉnh y quan
Bạt mao đái giác phi vi bối
Thuỷ lục đầu sinh sương nguyệt hàn.

Dịch

Một mất thân mình vạn kiếp nguy
Tuân theo đạo đức chỉnh xiêm y
Sừng lông xác mọc đời phi nghĩa
Đất nước sương trăng lạnh noãn thai.

Tế Phật : Nếu không tu để kiếp người rớt xuống kiếp cầm thú thì sẽ bị khổ sở tới vạn kiếp, bởi vậy phải lo sửa đổi y phục cho trang nghiêm, tuân hành đạo đức sống ngay thẳng. Nếu không bị đầu thai lầm kiếp thú mình mọc sừng lông hành động phi nghĩa, lầm kiếp sâu bọ chui rúc chốn đất bùn nước đục, gió trăng sương tuyết lạnh lùng. Bữa nay chuẩn bị dạo âm ti, Dương Sinh mau lên đài sen.

Dưỡng Sinh : Xin vâng lệnh, thưa tại sao ân sư không nói thêm nhiều câu nữa?

Tế Phật : Lắm lời ắt sẽ sai lầm, nói nhiều ắt sinh quái gở, do đó nói ít là hay hơn cả, nói nhiều giá trị cũng chẳng bằng tiền.

Dưỡng Sinh : Vâng vâng, con đã lên đài sen, chuẩn bị sẵn sàng.....

Tế Phật : Đã tới nơi. Bửa nay trở lại Điện Thứ Mười xem rõ thực trạng sáu ngả luân hồi, con phải gắng lên tinh thần.....Minh Vương Điện Thứ Mười đã tới.

Dưỡng Sinh : Vái chào ra mắt Minh Vương.

Minh Vương : Hoan nghênh hai vị tới thăm bản điện, lần trước chỉ mới đến xem quán Bà Mạnh, hôm nay phải tới xem xét cảnh trí đài Chuyển Kiếp Luân Hồi. Mời Tế Phật cùng Dưỡng Thiện Sinh theo tôi tới phía trước.

Dưỡng Sinh : Cảm tạ Minh Vương lại một lần nữa hao tổn tinh thần để hướng dẫn và giảng giải chúng tôi thấu hiểu.

Minh Vương : Không có chi, đấy là nhiệm vụ của tôi. Chúng sinh ở dương gian nếu như không cải tà qui chánh ắt hẳn đài Chuyển Kiếp Luân Hồi sẽ quay miết không ngừng thì chúng sanh quả là bất hạnh.

Dưỡng Sinh : Dòng sông phía trước nước đỏ cuồn cuộn chảy, đó là sông gì vậy?

Minh Vương : Đó là Xích Hà (Sông Đỏ) tức dòng tinh huyết giao hợp của chúng sinh tuôn chảy, nhìn sông đỏ cuồn cuộn chảy tựa tình dục của chúng sinh dâo dạt vô chừng.

Dưỡng Sinh : Bên sông còn có vật gì giống như

hình chiếc bánh xe chuyển động không ngừng?

Minh Vương : Đó là đài Bánh Xe Chuyển Kiếp (Chuyển Luân đài) cũng là Xe Sống Tía (Tự Hã Xa) đang chìm nổi trong sông Đỏ, quay miết không ngừng.

Dương Sinh : Tại sao bên cạnh còn có thêm cây cầu bắc qua?

Minh Vương : Bản điện là chốn chuyển kiếp luân hồi, biên giới âm phủ tới đây là chấm dứt, cho nên cây cầu là điểm nối các ngả đường khắp chốn. Tiếp theo còn có 6 cây cầu khác cắt bằng vàng, bạc, ngọc, đá, gỗ, tre.

1. *Cây cầu vàng:* Phàm tại thế gian có công lớn tu nhân tích đức, sau khi đi thăm các ngục, được âm phủ phê chuẩn cho băng qua cầu này lên thiên đàng. Nếu như công quả trọn đầy, là kẻ sĩ chân tu sau khi chết, có người chỉ mới tới âm dương giới (biên giới âm phủ và dương gian) là lên thiên đường cực lạc ngay, không phải đi qua cầu này.

2. *Cây Cầu Bạc:* Phàm tại thế tu nhân tích đức đạt mức trung, sau khi chết tới Sở Tụ Thiện tu luyện, thời kỳ khảo hạch thông thuộc kinh điển, nếu trúng tuyển được tới "Cửu Tuyền Bộc Bố" (Thác Cửu Tuyền) thanh tẩy tinh linh, qua cầu này lên dương thế nhậm chức thần, tiếp nhận sự sùng bái của cả hàng vạn người, nhang khói không dứt.

3. *Cây Cầu Ngọc:* Phàm tại thế có công tích thiện, sau khi trải qua sự thẩm xét của các điện xong được đầu thai nơi nhà kẻ phú quí chốn phúc địa ở cõi dương gian, sẽ qua cầu này mà vào đài chuyển kiếp luân hồi đầu thai.

4. *Cây Cầu Đá:* Phàm tại thế công tội ngang nhau đầu thai làm thường dân, qua cầu này vào đài chuyển kiếp luân hồi.

5. *Cây Cầu Gỗ:* Phàm tại thế tội nhiều hơn công sẽ đầu thai làm giới bần tiện hạ cấp, chịu nghèo khổ cô quả, sẽ qua cầu này mà vào đài chuyển kiếp luân hồi.

6. *Cây Cầu Tre:* Phàm tại thế phạm tội ác quá lớn, phản bội thiên lý nhân luân, trộm cướp giết người dâm loạn ác nghiệp tràn đầy, sẽ đầu thai làm loài thai (súc vật) noãn (chim muông) thấp (cá tôm cua) hoá (côn trùng) qua cầu này mà vào đài chuyển kiếp luân hồi.

Dưỡng Sinh : Đa tạ Minh Vương đã khai mở. Tại sao trên cầu Vàng và Bạc dấu chân người quá ít, còn cầu khác quá đông đúc giống như cố chen chúc đuổi theo cho kịp thời giờ.

Tế Phật : "Ta đi cầu gỗ dành riêng của ta, người đi nẻo đường dưởng gian của người". Không dính dấp với nhau, đó là các âm hồn sắp chuyển kiếp luân hồi, húp xong cháo lú mê mê tỉnh tỉnh chen chúc đi trên các ngả đường dành sẵn cho mình, người bận y phục quan tước, kẻ vác dụng cụ người mang nghiện bút, kẻ mặc da thú, kẻ đội đầu thú có sừng, kẻ điên điên khùng khùng, mỗi người mỗi vẻ biểu lộ rõ bản năng nao nức lên đường thế.

Minh Vương : Họ đều mất lý trí giống như cầm dao mà chẳng biết phen này đi, người không chết thì ắt ta sẽ chết, lại còn hí hửng ra chiều đắc ý. Cảnh dưởng gian cũng giống hệt cảnh này, thế mới biết hố sâu bẫy người, lửa thiêu còn bốc cháy, hiện tượng luân hồi chuyển kiếp sinh sôi nẩy nở thấy cũng chẳng khác gì cảnh đó.

Dưỡng Sinh : Họ mê mê đăm đăm đi trên cầu Ngọc, Đá, Gỗ, Tre nhằm đài chuyển kiếp luân hồi mà lao vào, có kẻ rớt xuống mất tiêu chẳng thấy bóng tăm, chẳng hiểu nhưng kẻ đó làm cách nào để có thể chuyển kiếp đầu thai?

Minh Vương : Người đời cần phải hiểu thật rõ

sự việc nầy, tôi sẽ giảng giải rành rẽ dưới đây: Vạn vật chuyển sinh hẳn là do hai khí âm dương giao hợp kết cấu mà thành. Đài chuyển kiếp luân hồi cũng giống như cửa ngõ âm dương của người đời, nam nữ lúc động tình dục, tâm thần ắt hôn mê, tinh huyết dâng tràn giống như sông Đở, dưới đài Chuyển Kiếp Luân Hồi lớp lớp sóng dâng trào, nước cuốn qua đẩy đưa bánh xe chuyển kiếp, giống như cái guồng nước quay theo nước chảy sinh ra sức hút. Những âm hồn mê mê tỉnh tỉnh nầy sẽ tùy nhân duyên của mỗi kẻ mà bị cuốn hút vào trong bánh xe chuyển kiếp luân hồi. Giống như cơ thể của người mẹ trên đời do tinh huyết giao hợp mà cấu tạo thành bào thai, tính linh đã nhập vào cơ thể thai nhi, mười tháng mang thai, một sớm tới giờ, ắt linh thể nầy sẽ theo đài chuyển kiếp chào đời. Kêu một tiếng từ Tử Hà Xa (bánh xe sông Tía) nhào ra, máu nước cũng tuôn. Khóc một tiếng, hoảng kinh tỉnh thức nhìn lại đã tới trần gian. Ngoài ra còn bốn loại sinh vật là: thai (trâu bò) noãn (gà vịt) thấp (cá tôm) hoá (côn trùng) tùy thuộc mà sinh sản, tùy theo khoảng thời gian dài ngắn khác nhau mà nuôi dưỡng bào thai nơi đài chuyển kiếp luân hồi. Người đời lúc hoài thai vì hà xa (xe sông) chuyển động cho nên thường ói mửa. Đó là lúc bào thai choáng váng, giống như cảnh ngồi xe chóng mặt, nôn nao.

Dưỡng Sinh : À thì ra là vậy, Minh Vương nếu như không giảng rõ người đời hiện nay chẳng hiểu.

Minh Vương : Đài Chuyển Luân giống hình bát quái trong cơ một vòng tròn là hình thái cực, vốn gọi là vô cực, vô cực nhất động sinh thái cực, thái cực sinh âm dương, cho nên đài chuyển luân chuyển động tự nhiên sinh sôi nảy nở không ngừng, bên trong cơ sáu lỗ để chui ra nên gọi là sáu nẻo luân hồi. Lỗ thứ nhất: đầu thai làm công hầu khanh tướng. Lỗ thứ hai: đầu thai làm sĩ nông công thương (bao gồm cả loại nghèo khổ, cô quả). Lỗ thứ ba: đầu thai làm trâu bò v..v..... Lỗ thứ tư: đầu thai làm gà vịt. Lỗ thứ năm: đầu thai

lãm cá tôm v..v.... Lỗ thứ sáu: đầu thai lãm sâu bọ.....Mỗi loài chiếu theo công tội riêng mình mà thành hình.

Tế Phật : Giống hệt như công xưởng ở thế gian, vì nguyên liệu hỏn kém nên sản phẩm cũng khác nhau. Như gỗ tốt có thể xây cất nhà cửa, gỗ xấu chỉ dùng để nấu nước nấu cơm. Con người chuyển kiếp luân hồi cũng vậy, nếu kiếp trước lương thiện, khi đầu thai cũng gặp được đường ra tốt. Bởi vậy các loại nhu yếu phẩm của chúng sanh cần phải sửa đổi cho tốt hỏn mới có thể tránh khỏi đầu thai lãm kẻ ác nhân.

Dương Sinh : Có thể nói riêng về sáu ngả luân hồi được chăng?

Tế Phật : Sáu ngả luân hồi gồm: ngả trởi, ngả người, ngả a tu la, ngả địa ngục, ngả quỉ đói, ngả súc sinh; đó là căn cứ vào mỗi loài mỗi bậc mà phân loại. Ngả trởi tức ngả thiên đường nơi Tiên Phật Thánh Thần ở thuộc hệ thống ngả trởi, sau khi các vị đó đã chứng quả thành đạo, chẳng cần húp cháo lú, không phải qua đài chuyển kiếp luân hồi mà bay thẳng lên thiên đường. Điểm này mong chúng sinh tỉnh ngộ để thoát ly sáu nẻo luân hồi. Kẻ có nguyên lực hay túc duyên, luôn ôm ấp lòng tử bi, thấy chúng sinh chưa được độ sinh lòng trắc ẩn, nên thường chuyển kiếp đầu thai tu chân học đạo, quyết chí dạy dỗ để khai sáng dẫn đường cho chúng sanh, như các vị giáo chủ, sư tổ của các tôn giáo, hẳn là phải có căn cốt Tiên Phật, do đó nơi Tiên Phật không rời chúng sinh. Từ xưa tới nay Tiên Phật phát nguyện giáng thế cứu độ chúng sinh rất nhiều. Cho nên ở tại cảnh giới "bất sinh bất diệt". Tiên Phật thường giáng trần gian, địa ngục do đó "luân hồi" đổi là "lai hồi" để xem xét, chớ không chỉ đầu thai chuyển kiếp mới được gọi là "luân hồi". Đúng ra có tới ba ngàn đại thế giới, đường qua lại tại sao chỉ chia lãm sáu ngả. Cho nên phải nói "vạn nẻo luân hồi" mới phải. Tính linh thông cùng nhau chứ

không ở riêng một cảnh giới nào, như cũng một gốc toả ra muôn nẻo khác nhau, muôn nẻo khác nhau lại thâu về một gốc, chúng sinh nên hiểu rõ điều đó. Dương Sinh những điều mắt thấy bữa nay mới đúng là sáu nẻo luân hồi.

Minh Vương : Đại khái tình hình chuyển kiếp ở Điện Thứ Mười đã tiết lộ trong sách Địa Ngục Du Ký. Hy vọng người đời gắng liều ngộ cũng thể nghiệm. Đầu thai chuyển kiếp tuy do âm phủ phán quyết nhưng kỳ thực là con đường thế nhân tự tìm tới, nếu như không mau tu tâm dưỡng tính, một sớm đánh mất thân mình, hẳn là muôn kiếp khó tìm lại được. Kính cẩn đưa tiễn Tế Phật cùng Dương Thiện Sinh trở lại Thánh Hiền Đường cũng chúc gặp nhiều may mắn trong việc hoàn thành cuốn sách để sớm cứu độ hết thảy chúng sinh.

Dương Sinh : Cảm kích lời vãng cuả Minh Vương đã phá nổi mê chấp ngàn đời, thế nhân quả là được ơn phước. Hẹn gặp lại. Con đã lên đài sen, kính mời ân sư trở lại Thánh Hiền Đường.

Tế Phật : Toàn bộ Điện Thứ Mười địa ngục tối đây kể như đã dạo thăm xong. Trọng trách nặng nề này đã nhẹ bớt được phần nửa, Dương Sinh cũng đã quá cực nhọc, rằm tháng tám mùa thu năm nay thiên ký sự này in thành sách, tinh thần Tam Tào (thần, nhân, quỉ) hẳn là đều vui mừng, chắc chắn bút mực không thể nào tả nổi. Bởi vậy chúng sanh trong thiên hạ nên in tặng sách này thật nhiều để phổ biến chân lý, đề cao chính pháp, đó cũng là tâm nguyện cuả ta. Qua mười điện địa ngục, đã tới lúc bình minh lớ dạng, mong chúng sinh có thể ngộ được chân lý trong sách, dứt bỏ được cái tâm lý chật hẹp cuả riêng mình, mở rộng con tim từ bi hân hoan trần ngập đất, ngả thiên đường cũng ở ngay trước mắt..... Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

HỒI NĂM MƯỜI CHÍN

DẠO KHU BÌNH DÂN Ở ÂM PHỦ

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 9 tháng 6 năm Mậu Ngọ (1978)

Thơ

Nhân gian bách nghiệp cạnh phân tranh
Địa phủ bình dân tinh dạ doanh
Đại hoạn khu thần nan khán phá
Âm hồn đáo thử động u tình.

Dịch

Bách nghiệp người đời mải cạnh tranh
Bình dân âm phủ tối kinh doanh
Cái thần đại họa không lo lắng
Hồn tới âm ti nặng chiếu tình.

Tế Phật : Thế gian trăm nghề cạnh tranh nhau cách dị thường, âm phu dưới trời sao đêm ảm đạm, khắp nơi cũng hành nghề sầm uất. Lão Tử nói: *"Ngô sở dĩ hữu đại hoạn, vị ngô hữu thân; cập ngô vô thân, ngô hữu hà hoạn?"* (Sở dĩ ta có nạn lớn, vì ta có thân, tới khi ta không còn thân, ta đâu cợ nạn). Cái thân xác giả tạm nầy dĩ nhiên bỏ thì thường vuông thì tội, do đó người đời tới âm phủ rồi mà vẫn còn động lòng trắc ẩn nghĩ có kỳ lạ không? Bữa nay ta dẫn Dương Sinh đi thăm khu Bình Dân để được tỏ tường, Dương Sinh mau lên đài sen.

Dương Sinh : Xin tuân lệnh, con đã sửa soạn xong, mời ân sư lên đường.....

Tế Phật : Đã tới, Dưỡng Sinh xuống đài sen.

Dưỡng Sinh : Thành âm phủ náy náo nhiệt lạ thường, người ra kẻ vào nhiều vô kể, kẻ nào kẻ nấy vẻ mặt hớn hở vui tươi, không một âm binh áp giải, nên rất tự do, trên vách thành thấy đề ba chữ "Khu Bình Dân", chẳng rõ phía trong đó tình hình ra sao?

Tế Phật : Khu Bình Dân tức là khu "Bình Hồn" (hồn yên). Phàm người trần sau khi qua đời, những vong hồn công và tội ngang nhau, kẻ tại thế không kết ân oán với ai ắt khởi phải đầu thai, vào thẳng khu Bình Dân ở âm phủ. Sở dĩ gọi là khu Bình Dân tức là được hành nghề tự do, tại thế nếu làm nghề nông hay buôn bán, lúc tới đây cũng có thể hành nghề cũ, lấy thương, nông làm chính để tự lực cánh sinh. Khác hẳn xã hội khoa học tiến bộ ngày nay trên dương gian không cần phải làm lụng vất vả mà vẫn sống sung sướng, còn những kẻ tới đây dĩ nhiên phải nhờ vào đôi tay làm việc cực nhọc mới mong duy trì sự sống. Chúng ta hãy vào trong xem xét tình hình.

Tướng Quân Giữ Cửa : Thần Thánh từ phương nào tới khu này đây?

Tế Phật : Ta là Phật Sống Tế Công, phụng chỉ hướng dẫn người phàm tham quan qui khu để viết sách khuyên đời.

Tướng Quân : Tình hình của bản khu lãm sao có thể tiết lộ được?

Tế Phật : Ngọc Chỉ đây, mau vào trong thông báo.

Tướng Quân : Ngu chức phạm thượng, xin Phật Sống tha tội, tôi phải vào trong thông báo ngay mới được.

Khu Trưởng : Xin Tế Phật tha thứ, Dưỡng Sinh

che chở vì Tướng Quân không biết hai vị. Bữa nay hai vị quá bộ tới thăm khu Bình Dân, xin tha tội về việc không nghinh đón.

Tế Phật : Cũng tại không thông báo trước, xin chớ bận tâm.

Khu Trưởng : Kính mời hai vị vào trong tham quan.

Dương Sinh : Cảm tạ sự tiếp đãi của Khu Trưởng, Khu Trưởng ở đây có giống Khu Trưởng ở dương gian không?

Tế Phật : Này Dương Sinh con chớ nhiều lời, sở dĩ kêu Trưởng chỉ vì tôn xưng, còn đích thực là Chủ Quản khu Bình Hồn.

Dương Sinh : Các kiểu kiến trúc phòng ốc trong khu này toàn bằng gỗ, không thấy có lầu cao nhà lớn như ở dương gian.

Khu Trưởng : Khu Bình Dân là nơi âm hồn cư ngụ, tính của gỗ vã đất lại có liên quan với nhau, cho nên âm hồn ở nhà gỗ rất thích hợp.

Dương Sinh : Có quán ăn, quán tạp hóa, người tụ họp đông đảo chẳng khác gì dương gian, cũng có một số người để tóc dài, bận đồ xưa, chẳng rõ lý do tại sao?

Khu Trưởng : Trong khu này có một số âm hồn thuộc triều đại khác, vì vậy ai nấy giữ cách sinh hoạt riêng của mình như lúc còn sống, cho nên nhìn thấy tự nhiên có chút khác nhau, để tôi đưa hai vị ra đồng xem cách thức canh tác ngoài ruộng.

Tế Phật : Âm dương đôi ngả, nhưng tâm lý giống nhau, lúc sống không lo tu chính đạo cho nên sau khi chết không quên được nghề nghiệp kiếp trước. Do đó nói "chết mang nghề nghiệp theo",

như cách sinh hoạt ở đây, vong hồn không bỏ nghề nghiệp trước, họ chỉ thích làm nghề cũ.

Dương Sinh : Ruộng đất ngoài đồng, khắp nơi đều có người canh tác, tất cả lại chỉ nhờ vào đôi tay làm việc khó nhọc cần cù, không hề có một con trâu hay cái cầy máy giúp sức.

Khu Trưởng : Sau khi chết chẳng thể so sánh với lúc còn sống thì làm sao hưởng phúc, cho nên chỉ nhờ cậy ở năng lực tự nhiên làm việc để sống.

Dương Sinh : Tình hình sinh hoạt của những người này ra sao?

Khu Trưởng : Sinh hoạt giống như người thế gian, ngày ba bữa ăn uống, làm lụng nghỉ ngơi có giờ giấc, vì hồn phách của họ còn mê loạn, thất tình lục dục, do đó cũng có hôn nhân qua lại, bình thường làm lụng vất vả khổ cực sống lâu thành thói quen.

Dương Sinh : Có phải họ sẽ vĩnh viễn làm việc ở đây?

Khu Trưởng : Chẳng phải, họ cũng có mệnh thọ quản chế, hết hạn được trở về nghỉ ngơi để chuyển kiếp đầu thai.

Dương Sinh : Chẳng rõ dương gian đốt giấy vàng, giấy tiền, chi phiếu cũng lễ vật cúng bái ở đây họ có được hưởng không?

Khu Trưởng : Vấn đề này là một nghi vấn mà thế gian cứ tranh luận hoài, tôi xin đặc biệt trình bày như sau: tổ tiên người đời sau khi tạ thế, cứ kẻ đốt giấy vàng, giấy bạc, giấy tiền, chi phiếu v..v...để cho người chết sử dụng, nhưng những người này lại đều là những "thân đội tội" ở âm phủ, bởi vậy họ không được hưởng tiền bạc đó! Tục ngữ nói: *"Vận lai hoàng thổ biến thành kim"* (Vận tới đất biến thành vàng) lấy dương gian hiện

tại mà luận thì ở đó thì tấc đất tấc vàng, đất có thể biến thành vàng là sự thật. Còn như thể tro than giấy vàng, giấy bạc, giấy tiền v..v...cúng cho người chết cuối cũng đều về đất, cho nên đất có thể sinh ra vàng là gốc ở cái lý ngũ hành tương sinh tương khắc. Giấy qua lửa thành tro nhưng vàng thếp thì lại bất diệt, tro hóa thành đất, hơi nước thấm ướt nó, cho nên nơi đó là khí của ngũ hành. Âm hồn nhận được giấy vàng của con cháu đời sau là do ngũ tạng nhận được khí đó giống như người hấp thụ phần dinh dưỡng mới có thể tiếp tục sinh trưởng.

Dương Sinh : Cớ sao vấn nghe nói trong lúc nằm mơ con cháu thường thấy ông bà cha mẹ hiện về xin tiền để tiêu?

Khu Trưởng : Thức ăn của các vong linh là khí cho nên đồ cúng chưa từng bị vong hồn nuốt mất là bởi vong hồn chỉ hít khí vị mà thôi. Vong hồn vì phải làm việc để sống hoặc sau khi bị hình phạt, nguyên khí không đủ, cho nên có kẻ trở lại dương gian hướng người thân xin ăn, đòi tiền, đó là cầu yểm trợ nguyên khí. Đốt giấy tiền, vàng bạc chẳng cần nhiều lắm, nhận được chút lòng hiếu thảo của con cái là đủ rồi, tại dương thế chính mình sống giàu sang, tổ tiên cũng không có cách gì nhận được cái phần "phúc khí", cho nên việc cúng bái là cốt để yên lòng người chết, để đạo lý tồn tại. Như "phúc khí", "mội khí" (khí mốc) chẳng phải là loại khí sao? Bởi vậy đốt giấy để hoá khí hoá âm khí của vong hồn, để trợ nguyên khí rất là điều đúng, người đời chớ có khinh thị. Tuy nhiên chẳng cần đốt quá nhiều lỡ vong hồn không có may mắn để nhận sẽ lãng phí. Do đó đốt giấy tiền, vong hồn sẽ chỉ hấp thụ được khí, chớ không dùng để mua bán được. Ở âm phủ có loại tiền riêng lưu hành, tuyệt đối không nhờ cậy dương gian cung cấp.

Tế Phật : Giấy tiền chỉ hữu dụng đối với những vong hồn bình thường, còn nếu là kẻ có công

đại thiện ở cõi thế hoặc kẻ tu đạo sau khi chết họ "qui chân", nguyên linh đạo khí của họ sung thiên, không dùng "tục tiền, tục khí" để bổ sung, điểm này mong người đời hiểu rõ.

Dưỡng Sinh : Ân sư nói rất chí lý, tuy nhiên những xưởng in giấy bạc âm phủ ở dương gian lại bất nhất, nên phẩm chất chế tạo sai biệt quá lớn, mang tới ngân hàng nhà nước ở âm phủ không hiểu làm sao sử dụng.

Tế Phật : Ha ha, công xưởng chế tạo tiền âm phủ ở dương gian quá nhiều, nên phần đông chỉ nhằm kiếm lời thành bốt công, giảm vật liệu, nếu như không chế tạo thực thà đó là tự tác nghiệp, ta đã từng thấy âm phủ hoàn trả lại những món đồ không đủ tiêu chuẩn rất nhiều.

Dưỡng Sinh : Âm hồn ở khu Bình Dân với vong hồn phạm tội có chi bất đồng?

Khu Trưởng : Vong hồn ở khu Bình Dân được tự do không quá bị trói buộc, muốn tới dương gian có thể được phê chuẩn, khoảng bảy tháng thay phiên nhau ra ngoài. Nếu là tội hồn thì trái ngược hẳn, lúc thường chịu hình phạt, trừ phi tự mình tế sao hoặc tình trạng đặc biệt còn không khó được ra ngoài, ngoại trừ tháng bảy, kẻ có tội nhẹ có thể ra ngoài đi đây đi đó.

Dưỡng Sinh : À thì ra là vậy.

Tế Phật : Khuyên người đời lo tu thân học đạo giác ngộ chân lý thấy được ảo thân là giả, để sau khi chết không còn ảo tưởng là mình vẫn còn sống ở thế gian, đến khu Bình Dân lại còn muốn làm việc nặng nhọc vất vả, rất khó chữa trị nổi. Không vượt được đường tư sinh ất sinh như tử, tử như sinh, sinh sinh tử tử, lăn lóc mãi trong vòng luân hồi, vĩnh viễn không có ngày ngóc đầu lên nổi. Bữa nay thời giờ đã hết, chuẩn bị trở lại Hiền Đường.

Khu Trưởng : Lệnh các quan viên hãng ngủ chỉnh tề đưa tiễn.

Dưỡng Sinh : Cảm tạ sự chỉ dẫn của Khu Trưởng, xin cáo từ.

Tế Phật : Đã tới Thánh Hiền Đường, Dưỡng Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

HỒI SÁU MƯƠI

ĐẠO SỞ TỤ THIỆN
TY THƯỞNG THIỆN VÀ TY PHẠT ÁC

Phật Sống Tế Công

Giảng ngày 16 tháng 6 năm Mậu Ngọ (1978)

Thơ

Hồn qui tụ thiện tái tu công
Luyện tính ma tâm khổ dụng công
Đạo pháp văn thi thâm cứu học
Nhân gian cứu thế hiển linh thông.

Dịch

Trường học hồn ơi gắng trả bài
Tu tâm sửa tánh chẳng hề sai
Thi văn đạo pháp lo tìm hiểu
Cứu độ trần gian hiện thánh thai.

Tế Phật : Bữa nay đạo địa ngục đã định tới Sở Tụ Thiện cùng Ty Thưởng Thiện và Ty Phạt Ác. Sách Địa Ngục Du Ký viết tới đây đã gần kết thúc,

ta rất vui mừng thấy nhiều kẻ phát thiện tâm ấn tống rất là nhiệt thành, quả lòng từ bi với con người là một, cơ như vậy mới không phụ công lao khó nhọc suốt hai năm qua bôn ba âm phủ của thần và người, chỉ mong sao chúng sanh trong thiên hạ nhận ra chân lý quay về nẻo đạo, theo đường lương thiện. Địa Ngục Du Ký là một cuốn sách mà chân lý phù hợp với mọi tôn giáo, phàm kẻ chịu khó đọc sẽ có lợi ích cho tâm thần vô kể, ta ra công hô hào là mong chúng sinh bỏ ác theo thiện, làm sự lành, tránh sự dữ, được người gọi là kẻ tốt, một phen hết lời kêu gọi tu tâm, mong người có lòng trong thiên hạ cùng lên tiếng gọi đàn. Dương Sinh sửa soạn lên đài sen.

Dương Sinh : Con đã sẵn sàng, mời ân sư lên đường.....

Tế Phật : Đã tới, Dương Sinh xuống đài sen.

Dương Sinh : Sở Tụ Thiện đã ở ngay trước mắt, giống như một ngôi trường, phía ngoài rất sạch sẽ, khuôn viên trồng các loại cây cảnh và hoa, khác hẳn cảnh nhà lao tối tăm ở âm phủ.

Tế Phật : Sở Tụ Thiện cũng là nhà trường ở chốn âm phủ, chuyên môn chỉ dạy các thần chức và nhân viên tới tu luyện.

Dương Sinh : Cửa sổ đã mở, các quan viên đã xếp hàng nghinh đón mình.

Tế Phật : Sở Trưởng cùng các quan viên trong sở đã tới, Dương Sinh mau tới trước làm lễ ra mắt.

Dương Sinh : Xin ra mắt Sở Trưởng cùng chư vị Tiên Quan.

Sở Trưởng : Miễn lễ, hoan nghênh Dương Thiện Sinh cùng Tế Phật tới thăm, đợi đã lâu! Mời hai vị theo tôi vào trong để tiện tham quan.

Tế Phật : Rất cám ơn. Bữa nay tới đây quấy rối, xin Sở Trưởng ban ân chỉ giáo, cùng giới thiệu tình hình của quí sở cho Dương Sinh được rõ.

Sở Trưởng : Lẽ đương nhiên bản sở có tên là Tụ Thiện Sở còn gọi là Sở Hợp Thiện, phàm người đời lúc sống công đức lớn lao nhưng chưa đạt tới tiêu chuẩn "thăng thiên giới chứng quả" đều được dẫn vào Sở Tụ Thiện tu luyện để chuẩn bị "thượng thăng thiên giới" hoặc trở lại trần gian tiếp nhận chức Thần cứu đời giúp người.

Dương Sinh : Người ở phía trước có phải là Trang Kiến An, một môn sinh cũ của bản đường không?

Tế Phật : Phải rồi, bữa nay được tương hội tại đây phải nói là có chút nhân duyên.

Dương Sinh : Trang tiền sinh nhìn thấy tôi mắt muốn ứa lệ.....

Sở Trưởng : Trang Thiện Hồn, người chớ bi thương, bữa nay đặc biệt xắp xếp cho các anh là đồng đạo với nhau được tương hội tại đây, có thể kể lại tình cảnh sau những ngày từ giã cõi trần.

Trang Thiện Hồn : Bữa nay được hội kiến Dương Thiện Sinh tại đây, trong lòng đã cảm động nói không được, nước mắt bi thương lại còn tuôn trào.....Lúc sống nhập môn Thánh Hiền Đường, đã nhận được sự chiếu cố của Quan Ân Chủ cùng chủ vị đồng tu do đó mà tôi hăng hái ra sức công quả, hằng ngày tới tòa soạn tạp chí Thánh Hiền trả lời thư tín, lòng những tưởng gắng công quả tương lai có thể tiêu dao cõi thiên đường song vì quá si mê nên còn lưu lại chút tơ duyên tình ái nơi cõi thế cho nên sau khi rời trần gian tuy có Phúc Thần dẫn đường cũng Ân Chủ bảo hộ, song vì gây lỗi quá nhiều, công tội ngang nhau, tư cách không đủ để lên thiên đường. Lúc tại thế, Ân Chủ kỳ vọng ở

tôi quá nhiều, luôn dạy dỗ khuyến khích, song vì tôi trí tuệ nông cạn nên chưa thể nghiệm cũng giác ngộ nổi Thánh ý, không làm chủ được thân, tâm nguyện chưa thành nên thân chết trước..... May mắn nhờ lúc sinh tiền một lòng chân thành, Ân Chủ mới dẫn tôi đi tham quan tình trạng xử phạt tại các ngục, sau đó trở về Sở Tụ Thiện tu luyện. Lúc cử hành đám tang, tôi được các vị đồng đạo của Hiền Đường thắp nhang, đi đưa, lòng tôi tràn đầy cảm kích nói không được, xin Dưỡng Sinh cho tôi gởi lời cám ơn tới các bạn đạo. Tôi ở đây hằng ngày học văn, học đạo, luôn luôn bị khảo hạch. Chúng tôi phải trao đổi, vun bồi lòng từ bi như thấy của không tham, thấy sắc không mê.....môn nào cũng phải khá vượt mức. Những đề thi đều do Tiên Phật hóa phép, như muốn chúng tôi đi tới nơi nào, hốt nhiên bên đường hiện đầy vàng, có gái đẹp tới dẫn dụ, nếu như tâm thân không định sẽ bị thi rớt, liền coi như không hợp cách phải tu luyện lại. Bình thường có Tiên Phật Thánh tới đây giảng dạy đạo pháp, tuy không bị xử phạt nhưng hưởng vị của sự học bài và trả bài cũng chẳng dễ dàng hấp thụ.....

Sở Trưởng : Sở Tụ Thiện chuyên môn huấn luyện những người sẽ đảm nhận chức Thần hoặc để thay thế những vị Thần Linh sức đạo yếu kém. Do đó mà học viên luôn bị khảo nghiệm, tới bao giờ đạt được cốt cách Thần Thánh mới cho tốt nghiệp. Sau khi tốt nghiệp, có kẻ vì nhờ gặp duyên cho nên được Thầy Tiến độ về thiên đường tu luyện thêm, có kẻ trở lại dương gian đảm nhiệm chức thần.

Trang Thiện Hồn : Xin nhờ Dưỡng tiên sinh nói lại với các con tôi là phải chăm lo tu thân học đạo. Con tôi văn hiền tính trực, làm không nổi việc lớn thì thật đáng buồn! Hy vọng bạn đạo của Thánh Hiền Đường thấy rõ được điều đó mà cố gắng giúp đỡ. Nhớ thuở trước tôi từng nói "ước gì mình được theo Dưỡng Thiện Sinh xuống dạo âm phủ" chẳng ngờ lời nói đó giờ đây thành lời sấm, ước mong đó giờ đây thành sự thực. Nay tôi muốn làm

công quả thật nhiều cho Thánh Hiền Đường nhưng nhục thể đã mất nên chẳng thể có sức.

Tế Phật : Sở Tụ Thiện tình hình đại khái như vậy, chúng tôi còn phải tới tham quan hai ty Thưởng Thiện và Phạt Ác. Xin cáo từ.

Dưỡng Sinh : Xin Trang tiên sinh giữ gìn cẩn thận, việc ở Thánh Hiền Đường chớ có bận tâm.

Trang Thiện Hồn : Cảm tạ Dưỡng Thiện Sinh.

Sở Trưởng : Lệnh cho các quan viên hàng ngũ chỉnh tề đưa tiễn.

Tế Phật : Dưỡng Sinh lên đài sen, chúng ta tới nơi khác tham quan.

Dưỡng Sinh : Con đã lên đài sen, mời ân sư khởi hành.....

Tế Phật : Đã tới Ty Thưởng Thiện.

Dưỡng Sinh : Quả không sai, phía trước có tấm bảng đề ba chữ "Thưởng Thiện Ty" .

Quan Coi Ty : Hoan nghênh Tế Phật cùng Dưỡng Thiện Sinh tới thăm.

Tế Phật : Hôm nay thầy trò chúng tôi tới quí ty tham quan, xin giới thiệu sơ lược tình hình.

Dưỡng Sinh : Các vong hồn tới đây đều do Phúc Thần dẫn đường, không cần khí giới áp giải hoặc roi đánh đập, coi vẻ họ rất tự do.

Quan Coi Ty : Phàm người đời sau khi tạ thế, kẻ công nhiều hơn tội, một số tới đây trước để chờ xử lý. Những vong hồn tới bản điện đều tự do tự tại, có thể uống trà nhàn đàm suốt ngày, hoặc đánh cờ tiêu khiển. Ty Thưởng Thiện chỉ là nơi các vong hồn lưỡng thiện tạm thời nghỉ ngơi mà

thôi. Những người tới đây, sau khi đợi một thời gian sẽ được dời sang sở Tụ Thiện hoặc gởi tới các điện sửu tra quyết định.

Dương Sinh : À ra nguyên lai là như vậy.

Tế Phật : Vì thời giờ có hạn, chúng tôi phải tới Ty Phạt Ác tham quan, xin cáo từ.

Quan Coi Ty : Lệnh cho các quan viên hàng ngũ chỉnh tề đưa tiễn.

Tế Phật : Dương Sinh lên đài sen, dời đây không xa sẽ tới Ty Phạt Ác..... Đã tới.

Dương Sinh : Đây với Ty Thưởng Thiện hoàn toàn khác nhau, tấm biển trên cửa đề ba chữ "Ty Phạt Ác" vong hồn tới đây đều bị âm binh áp giải, giống hệt như bị bắt bớ.

Quan Coi Ty : Hoan nghênh hai vị Đạo Trưởng. Bữa nay quí vị thân hành tới tham quan, bản ty cảm thấy vô cùng vinh dự, quí vị viết sách khuyên đời, công đức thật là vô lường.

Tế Phật : Quan Ty quá khen, thầy trò chúng tôi tới đây, vì thời giờ eo hẹp, kính mong Quan Ty giới thiệu gấp tình hình của quí ty.

Quan Coi Ty : Được lắm, bản ty gọi là Ty Phạt Ác. Phàm những kẻ trên đời gian manh hại người, phản bội lẽ Trời, thần ba cõi tuần du ngày đêm theo dõi báo cáo về âm phủ. Nếu tội quá nặng bản ty ắt triệu nguyên thần (thần khí nguyên linh) của y tới âm phủ trừng phạt. Kẻ ở thế gian mà thần khí bị sửa trị ở âm phủ thì chỉ cảm thấy mơ mơ hồ hồ, thống khổ vạn phần. Lúc này người phàm mắc bịnh cơ cảm giác đầu choáng váng đau nhức, toàn thân bần thần khó chịu, chỉ biết là mình có bịnh, thân tâm khó chịu buồn bực, không rõ đó là bịnh ma hấm thấn, hồn phách đã tới âm phủ chịu hình phạt. Lúc khỏi bịnh là phút hồn

phách được thả về dương gian tinh thần cảm thấy nhẹ nhàng khoan khoái. Những kẻ đang bị áp giải đi ngang qua kia cũng là hồn phách của người trần, đó là loại công tác thứ nhất của bản ty, còn loại công tác thứ hai là trừng phạt những phàm nhân sau khi chết. Cũng có kẻ vì tội ác quá nặng, phải giao cho bản ty sửa trị trước, đợi các điện sưu tra ấn chứng của tội hồn xong mới giải giao tới để họ liệu tiếp, cho nên bản ty chỉ là chỗ tạm thời câu lưu mà thôi.

Dưỡng Sinh : Thì ra nguyên nhân là như vậy, cảm tạ sự chỉ giáo của quí ty.

Tế Phật : Thời giờ đã trễ, chúng ta sửa soạn trở lại Hiển Đường.

Quan Coi Ty : Lệnh cho các quan viên hàng ngũ chỉnh tề đưa tiễn.

Tế Phật : Dưỡng Sinh lên đài sen.

Dưỡng Sinh : Con đã sửa soạn xong, mời ân sư trở lại Hiển Đường.

Tế Phật : Thánh Hiển Đường đã tới, Dưỡng Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

HỒI SÁU MƯƠI MỐT

DẠO AO MÁU NHỜ CỪNG ĐIỆN ĐÔNG NHẠC

Phật Sống Tế Công

Giảng ngày 25 tháng 6 năm Mậu Ngọ (1978)

Thơ

Du minh lịch tận vạn trùng sơn
Huyết hấn như lưu bất yếm phiền
Thiện ác thùy ngôn vô báo ứng
Thiên đường địa ngục hiện ban ban.

Dịch

Dạo xem âm phủ vượt ngàn sông
Khổ cực gian lao chẳng nản lòng
Thiện ác ai tin không báo ứng
Thiên đường địa ngục hiện song song.

Tế Phật : Trải qua khắp ngã đường âm phủ, những gì trông thấy đều là các vong hồn si mê! Lúc chưa sinh ta không rõ ai là ta? sau khi sinh ta không rõ ta là ai? Hai mắt mông lung lại không biết ai là ta? Chúng sanh mê tới mê lui, giống như đứa học trò lười biếng, đeo túi cơm theo chân người tới trường, chỉ biết ăn cơm đứa rốn, tới kỳ thi một hỏi ba không biết, có thể nói uổng phí cả công lao của cha mẹ đã nuôi nấng đứa con ngu muội si mê. Ta gởi lời ở đây nói với chúng sanh dưới gầm trời rằng : đã sinh làm con người thì phải đội trời đạp đất làm điều tốt lành ơn nghĩa, không được quỉ quỉ ma ma chuyên làm những việc xấu xa bất nhân ác đức, để tránh lúc sống quen đi đường tối ám, sau khi chết thành quỉ vô luân, mãi mãi kéo dài thì thật là tham lam. Bữa nay chuẩn bị dạo âm ti, Dương Sinh lên đài sen.

Dương Sinh : Thưa con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư lên đường.....

Tế Phật : Đã tới, Dương Sinh xuống đài sen.

Dương Sinh : Thưa thầy bữa nay tới đây, tại sao phía trước lại thấy có một cái ao, nhìn từ xa

giống như có bóng người chìm nổi, ngụp lặn ở trong, cũng tiếng kêu cứu mạng vọng cả tới đây. Ôi! lại còn có cả mùi tanh tưởi bay tới nữa sao?

Tế Phật : Phía trước là ao Máu Nhơ (Huyết Ô Trì), bữa nay ta dẫn con tới đây thăm, hãy lên tinh thần. Mau tiến tới trước để tiện coi xét cho kỹ cũng xem ra sao.

Dương Sinh : Trên đường âm binh áp giải rất nhiều người nhắm cái ao đi tới.

Tế Phật : Những tội hồn đó đều bị đem tới ao Máu Nhơ.

Dương Sinh : Mùi tanh hôi càng nồng nặc, tiếng kêu cứu mạng càng vang dội, nguyên nhân nước trong ao giống hệt máu nhơ tanh tưởi vô cùng.

Tướng Quân Giữ Ao : Hoan nghênh Tế Phật cùng Dương Thiện Sinh thân hành tới thăm, chúng tôi đã nhận được giấy thông báo cho nên biết trước hai vị bữa nay sẽ tới. Xin mời vô trong tham quan.

Dương Sinh : Bởi vì ở đây nhìn thấy rất rõ ràng, tôi thiết tưởng chẳng cần phải tới sát bờ ao, chỉ mong Tướng Quân nói rõ về tình cảnh các tội hồn chịu hình phạt ở ao Máu Nhơ.

Tướng Quan : Được được. Ao này gọi là ao Máu Nhơ, vị trí ở phía dưới cầu Nại Hà, tội hồn khi đi qua cầu đó tế xuống hố rắn độc nên bị rắn độc nhai nuốt, cắn bị thương, máu tươi tuôn thành sông cuốn chảy vào ao này mà thành ao Máu Nhơ. Những kẻ bị nhận chìm dưới ao, lúc tại thế đều phạm vào các tội nhơ bẩn.

Dương Sinh : Xin Tướng Quân giảng giải rõ ràng hơn nữa.

Tướng Quân : Thần thánh vốn không thể giả dối

khinh nhờn nhơ bẩn, vậy mà vẫn thường có những kẻ khóc lóc chửi rủa thần minh, hoặc dùng những tiếng tục tĩu dơ dáy mắng mỏ người trên, cũng vu khống gia họa cho kẻ khác đều thuộc loại tim ruột nhơ bẩn. Có kẻ bày trò dâm giữa ban ngày ban mặt, giao hợp giữa trời chẳng sợ tam quang (mặt trời mặt trăng tinh tú), chẳng hổ người nhìn, chốn vùi liêm sỉ, nhơ bẩn cũng cực. Có kẻ chuyên môn bán sắc lấy tiền, mỗi lời nói ra đều là lời tục tĩu. Có kẻ tham dâm quá độ, tới động thăm hoa không ngớt, ô nhiễm cả thể xác lẫn linh hồn, hoặc miệng thích ăn đồ nhơ để tẩm bổ cơ thể hoặc ham bày trò bổ dưỡng nhơ bẩn thuộc bọn tã mồn, những kẻ ham thích làm thịt giết hại sinh linh, làm ô uế miếu đường Thần Phật, kinh sách Thánh Hiền, sau khi chết đều phải chịu cái khổ, bị nhận chìm dưới ao Máu Nhơ này.

Tế Phật : Tục truyền: Phàm phụ nữ bất hạnh chết vì sinh đẻ cũng bị quăng xuống ao Máu Nhơ này là lời ngoa truyền. Sinh đẻ nuôi dưỡng là lẽ thường của trời đất hóa công, chẳng may thác đẻ là sự thảm, không lẽ còn đem quăng xuống ao máu bẩn! Cho nên người đời như có thân quyến sinh đẻ mà bệnh thác, phải gắng làm nhiều việc thiện hoặc tụng niệm kinh kệ, hoặc ấn tống kinh sách thánh hiền để đem công đức này hồi hướng, ắt có thể giúp đỡ cái tâm của vong hồn bớt kinh hoàng sợ hãi. Vì lúc sản phụ lâm bồn, tâm vô cùng hoang mang thống khổ. Nếu như bất hạnh thác đi, nhất thời hồn phách bất an, thân nhân phải lo tu nhiều công đức, để cầu Thánh Thần Tiên Phật hóa độ.

Tướng Quân : Tế Phật nói rất chí lý, mong người đời hiểu rõ.

Tế Phật : Vì con cần đi nơi khác, tình hình ao Máu Nhơ đã rõ đại khái. Chúng tôi xin cáo từ.

Dương Sinh : Cảm tạ sự hướng dẫn của Tướng Quân.

Tướng Quân : Không có chi, có điều gì thất lễ, xin tha thứ.

Tế Phật : Dưởng Sinh lên đài sen, chuẩn bị tới điện Đông Nhạc.

Dưởng Sinh : Thưa, con đã sẵn sàng, kính mời ân sư lên đường.....

Tế Phật : Đã tới điện Đông Nhạc, Dưởng Sinh xuống đài sen.

Đông Nhạc Đại Đế : Nghinh tiếp Tế Phật cũng Dưởng Thiện Sinh tới thăm, quí vị phụng chỉ viết sách, bữa nay mới tới bản điện, thực chỗ đội đã quá lâu.

Tế Phật : Vì Đại Đế quyền uy vô thưởng, bần tăng lại bắt đầu đi thăm từ Đệ Nhất Điện, quí điện lại tọa lạc ở sau chót, đó chính là ý *"Hậu lai cư thượng"* (Tới sau mà ở cao trên hết). Kính mong Đại Đế chớ bận tâm.

Đại Đế : Tế Phật chớ buồn lòng, đã có công thần hành tới bản điện là ta vui mừng rồi. Thánh Hiền Đường ở Đài Trung phát huy đạo đức chân lý kể từ khi dựng Thánh Đường tới nay đã trước tác *Thái Thượng Vô Cực Hồn Nguyên Chân Kinh, Ngọc Hoàng Phổ Độ Thánh Kinh, Tu Đạo Chỉ Nam, Sở Thuật Cổ Kim Thiện Ác Nhân Quả Báo Ứng, Thánh Hiền Chân Lý*..... các kinh sách Thánh Hiền này đều ấn tống để quảng bá, khuyên hóa bốn phương, nhân tâm thế đạo ảnh hưởng kẻ hưởng thiện không biết bao nhiêu mà kể, lòng ta đã sớm cảm tạ vạn phần. Bữa nay Dưởng Thiện Sinh lại theo Tế Phật tới thăm bản điện, lễ tất nhiên được tiếp đãi nồng hậu, mời hai vị vào trong điện nghỉ ngơi rồi chúng ta cùng đàm luận.

Dưởng Sinh : Cảm tạ Đại Đế đã yêu mến giúp đỡ.

Đại Đế : Mời hai vị ngồi, lệnh Tướng Quân mau dâng trà.

Tướng Quân : Tuân lệnh.....Đã dâng lên .

Đại Đế : Xin hai vị chớ lấm khách, dũng đi.

Tế Phật : Cảm tạ Đại Đế ân ban.

Dương Sinh : Trà ngọt trái ngon, mùi vị chẳng sai, có thể mang về dương gian một ít chăng?

Đại Đế : Trái này chỉ ăn ở đây mới ngon thôi.

Tế Phật : Dương Sinh nầy, con chó ham ăn, cây ăn trái trong vườn nhà con đã kết quả sai chiu chít, chỉ cần chịu khổ chăm sóc, con sẽ đủ ăn.

Đại Đế : Quả đạo mới là thứ trái thực dụng, nó có mang hình dạng quả nọ trái kia đâu, nhưng ăn thì hoàn hảo, dũng thì được tất cả mã vấn còn bị mục nát, trở thành vật vô dụng.

Dương Sinh : Lời dạy cuả ân sư cũng Đại Đế con đã liễu ngộ, thật quá xấu hổ, xấu hổ!

Tế Phật : Xin Đại Đế giới thiệu về chức vụ cuả các ty thuộc quí điện, thửa có tiện không?

Đại Đế : Đông Nhạc tức núi Thái Sơn là ngọn núi đầu tiên trong Ngũ Nhạc, trực thuộc sự cai quản cuả các ty nơi Đệ Thập Điện ở âm phủ, có thể nói là đơn vị tư pháp tối cao giống như tòa Tối Cao Pháp Viện ở dương gian. Bản ngục chỉ cai quản sửa trị tất cả các hồn phách u uất tán loạn cũng việc thăng giáng quỉ thần bất kỳ ở dương gian hay là âm phủ. Vì bản điện có thể tâu thẳng với Ngọc Hoàng Thượng Đế rồi ra lệnh thi hành nhiệm vụ. Các bậc sơn thần, thổ thần, biên giới thần, thiên thần, địa thần đều qui tụ tại Đông Nhạc, phàm mười điện dữ kiện án lịnh có gì nghi vấn không giải quyết được tức thì chuyển giao tối

đây để bản điện lo liệu, cho nên bản điện ở vào địa vị cao hơn mười điện, hơn nữa trên đỉnh Đông Nhạc lại có U Minh Giáo Chủ, quản lý phổ độ để cho mọi việc được hoàn hảo. Tối nắm quyền cai quản, kiểm soát âm phủ không giống các ty chức khác.

Dưỡng Sinh : Kẻ hạ sinh có một nghi vấn, kính mong Đại Đế chỉ giáo. Quí điện đã cai quản tất cả du hồn tán quỉ, tại sao dưỡng gian vẫn còn thấy người này kẻ kia bị tà ma quấy phá, hoặc hồn quỉ xâm phạm, cơ thể nói là pháp luật ở âm phủ còn có kẻ hở không?

Đại Đế : Lưới trời lồng lộng, thưa mà chẳng lọt, lưới đất dầy đặc, thoát mã chẳng được lâu. Điều Dưỡng Sinh nói rất đúng, dưỡng gian hiện có rất nhiều du hồn tán quỉ. Âm luật tuy nghiêm nhưng không tuyệt đối xoá bỏ tâm từ bi, cho nên nói *"Tình lý pháp kiêm cố"* (Pháp luật nhìn bao quát cả tình lẫn lý). Không thiếu những vong hồn lúc sống bị oan ức mà thác, âm ti cho phép báo oán nhưng tới khi tới dưỡng gian thường thường ý khí lầm việc không phân đen trắng, thấy người là quấn quít, nếu gặp người trần nguyên tinh của thần hồn thịnh vượng hoặc đạo đức cao thâm, ắt nó không dám bén bảng tới gần. Những du hồn tán qủi nếu như không tôn trọng pháp lệnh làm quấy ở trần gian một sớm bị phát hiện ắt bị thần thánh ở dưỡng gian hoặc đội tuần sát của bản điện bắt được sẽ đem về khép tội, lúc đó hắn nó hết đường chối cãi, công và tội được xét xử đúng theo luật đã ấn định. Vì chư thần ở địa phủ muốn nỗi oán hận của chúng sinh tiêu tan cho nên mới phóng thích quỉ hồn để báo oán, nếu như tội phạm ở dưỡng gian sau khi được thả ra có kẻ đã thay hình đổi dạng gia tăng sự tàn hại, ỷ thần cậy thế khinh rẻ đồng loại, người đời bị hồn quỉ ám ốp thân tâm là bởi lý do trên.

Dưỡng Sinh : Đại Đế nói rất đúng.

Tế Phật : Cảm tạ Đại Đế đã khai mở cho biết rõ, vì thời giờ đã trễ, chúng tôi chuẩn bị hồi đường.

Đại Đế : Hai vị gian nan khổ cực, nguyên chức cho Địa Ngục Du Ký sớm viết xong, việc phổ biến giáo hóa chúng sanh cũng mong sớm thấy cơ kết quả. Lệnh cho các quan viên hằng ngũ chỉnh tề đưa tiễn.

Dưỡng Sinh : Cảm tạ Đại Đế cùng chư vị Tiên Quan xin cúi lạy giã từ.....Con đã lên đài sen, kính mời ân sư trở lại Hiền Đường.....

Tế Phật : Đã tới Thánh Hiền Đường, Dưỡng Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

HỒI SÁU MƯƠI HAI

LẠY GẶP BỒ TÁT ĐỊA TẠNG VƯƠNG VIẾT XONG DU KÝ MỞ HỘI LỚN

Phật Sống Tế Công

Giảng ngày 6 tháng 6 năm Mậu Ngọ (1978)

Thơ

Thiên hoa pháp vũ kết dao thiên
Ngọc quyển tu thành nhất đóa liên
Thánh sách phù quang thuỳ vạn cổ
Du thư tự tự ký hoàn toàn.

Dịch

Kinh vàng mưa pháp Phật trao truyền
Quyển ngọc tu thành một đóa sen
Sách Thánh hào quang ngời vạn thuở
Lời lời Du Ký chép không quên.

Tế Phật : Hôm nay là ngày vui sướng vì mất trọn hai năm dạo thăm âm phủ để ghi chép sách Địa Ngục Du Ký, giờ đây mới tới được chương kết thúc. Bộ sách quí giá hiếm hoi trên đời nầy đã nói hết chân lý của nhân sinh, có người không tin, nhưng trạng huống có thật mã chư sinh dạo âm phủ suốt hai năm qua hẳn đã thấy rõ như mãn ảnh hiện hình người thật, việc thật. Cho nên ta hy vọng chúng sinh dưới gầm trời, tin cái có chẳng thể tin cái không, lãnh hội được "sinh" là cái khởi đầu nhỏ nhoi, "tử" mới là kéo dài bất tận. Do đó lúc sống dù có biết trước cũng chẳng thể nhận ra được một phần trăm "chết". Hãy nhìn đám u hồn đang kéo đi lũ lượt trên ngả đường dẫn tới âm phủ! Tự cổ chí kim, kẻ sĩ trung hiếu tiết nghĩa sau khi chết, một luồng linh quang phấp phới bay lên thiên đường, lưu lại hương thơm muôn đời, hiện rõ tâm trung trinh, đại tiết. Còn nếu như bọn phản bội chân lý, chính nghĩa, luân thường, sau khi chết linh hồn ô uế chẳng thể kham nổi, tối tăm trầm luân ở địa ngục. Nguyện chúng sinh sau khi đọc xong sách Địa Ngục Du Ký như tỉnh cơn mộng lớn, chớ lại si mê trong cảnh tình phàm tục vì càng rời càng sâu, cuối cùng không cứu chữa! Bữa nay là lần dạo âm ty cuối cùng, Dưỡng Sinh hãy lên tinh thần, y phục đoan trang, chuẩn bị xuống âm ti lãnh thưởng.

Dưỡng Sinh : Thưa ân sư, niềm vui ngập tràn lòng, con nói chẳng nên lời, hai thầy trò phụng chỉ viết sách, nhiệm vụ sắp hoàn thành mới có thể nhẹ nhõm thư thả một chút.

Tế Phật : Người có chí việc ắt thành, Trời không phụ kẻ có lòng, mong gắng tinh tiến, mau lên đài sen.

Dưỡng Sinh : Bữa nay đài sen tại sao to lớn một cách đặc biệt, lại có hào quang toả bốn phía?

Tế Phật : Vì từ hai năm nay mình luôn lui tới âm phủ dương gian để phục vụ, nên đoá sen nầy

cũng được điêu luyện mà trở thành to lớn, mạnh mẽ phát hào quang.

Dương Sinh : À thì ra nguyên nhân là như vậy, quả là ảo diệu vô cùng.....

Tế Phật : Đã tới nơi, mau xuống đài sen.

Dương Sinh : A! quảng trường trước mặt náo nhiệt quá, tiên nhạc diễn tấu vang vang bên tai, các bàn tiệc chạm trổ bằng ngọc thạch đã bày biện sẵn, nhưng quan khách đi đi lại lại đều là những người con chưa từng nhìn thấy bao giờ. Có người mặc áo tu sĩ bay phấp phới, cũng có sa di, nho sĩ cũng nhân sĩ các nước đều bận đồ tu hành, chẳng rõ họ từ phương xa nào tới?

Tế Phật : Nhân phụng chỉ viết sách Địa Ngục Du Ký sắp xong, U Minh Giáo Chủ đặc biệt thết yến tại trước cung Địa Tạng để ban lễ ăn mừng. Bữa nay chúng ta là thượng khách, con thấy tiên sứ, sa di, nho sĩ, các vị tân khách cũng Bồ Tát Địa Tạng Vương đã tiến ra nghinh tiếp chúng ta, mau tiến lại lạy chào ra mắt.

Dương Sinh : Vái chào Bồ Tát Địa Tạng Vương cùng chư vị Đạo Trưởng. Tại hạ là môn sinh của Ân Chủ Quan Đế thuộc Thánh Hiền Đường ở Đãi Trung, phụng chỉ theo Tế Phật dạo địa ngục viết sách, thừa hưởng tâm từ bi của Bồ Tát Địa Tạng Vương, sắc lệnh cho các ty các ngục ở âm phủ giúp đỡ công tác viết sách, bữa nay nhiệm vụ hoàn thành, đặc biệt theo ân sư cũng tới bái tạ, không quản nhọc nhằn, Giáo Chủ bày biện cảnh trí như thế này, thật ra là quá ngạc nhiên và cảm động.

Giáo Chủ : Mời Dương Thiện Sinh đứng lên, nhà người cùng Tế Phật quả gian lao khổ cực, đã từ hai năm nay bôn ba khắp nẻo đường địa ngục, tâm cứu độ chúng sinh quí giá thực là hiếm có, ta bữa nay đặc biệt thiết yến để chúc mừng, công thành mà sách cũng thành, mời Tế Phật cùng Dương Thiện

Sinh vào trong, đăng thượng tòa.

Dương Sinh : Thưa không dám.

Tế Phật : Bữa nay Ụ Minh Giáo Chủ Bồ Tát Địa Tạng Vương đặc biệt vì mình thiết yến, ta thấy hà tất phải thối từ, khó cực suốt hai năm mới được một chút vinh dự nầy, theo ta lên trên ngồi.

Dương Sinh : Xin ân sư ngồi, còn con đứng hầu. Tiệc hội mừng nầy, người tới mỗi lúc mỗi đông, người nào người nấy đầu toả hào quang, tin tưởng là đạo hạnh sâu dầy.

Giáo Chủ : Bữa tiệc hôm nay cốt để chúc mừng sách Địa Ngục Du Ký đã viết xong, nhân vì địa ngục đều được các tôn giáo trên thế giới thừa nhận, cho nên bất luận đạo Nho, Thích, Gia Tô, Hồi, hay các tôn giáo mới thiết lập khác, từ giáo chủ cho chí tín đồ đều mời tham dự hết, do đó mà chư thiên đã phái các tiên sứ, thiên sứ tới tham dự hội lớn. Dao Trì Kim Mẫu còn đặc biệt ban đào tiên cùng rượu Quỳnh Tương, Dương Thiện Sinh người thật là có phước.

Dương Sinh : Cảm tạ sự chiếu cố của Thánh, Phật, Tiên, Thần thuộc các tầng trời, hiện thời tiếng thiên nhạc hòa tấu vang vang.....

Giáo Chủ : Hội lớn sắp khai mạc, giáo chủ các tôn giáo cùng Quan Âm Đại Sĩ cũng giáng lâm.

Đại Sĩ : Bữa nay may mắn gặp Tế Phật cùng Dương Thiện Sinh.

Dương Sinh : Lạy chào Quan Âm Đại Sĩ.

Giáo Chủ : Đã tới giờ khai mạc đại hội, tấu Thánh nhạc.....Chư vị yên vui. Quí vị đều là khách quí từ thiên đường bữa nay xuống thăm địa phủ, khiến âm ti đại phóng quang minh, nhân Thánh Hiền Đường tại tỉnh Đài Trung ở Đài Loan thuộc

Nam Thiểm Bộ Châu khâm phụng Ngọc Chỉ của Thượng Đế, dạo âm phủ viết sách để khuyến hoá thế đạo nhân tâm, khi ô trược lắng trong. Phật Sống Tế Công tính thích khôi hài, người đời gặp Tế Phật muôn lòng đều vui vì Tế Phật muộn có điên cuồng giúp đỡi, mỗi lời mỗi tiếng như một giọt sương ngọt ngào, vị thuốc tiên, vị nước cam lồ tuyệt diệu cơ thể cải tử hoàn sinh, cho nên Ngọc Đế ra lệnh Tế Phật phải lo dẫn dường, không những là người thấu suốt âm ty mà còn cơ thể chuyển thiên cơ một cách hết sức sinh động cũng tuyệt vời. Cho nên cơ thể nói là một nhân tài dẫn dạo tối hợp tình hợp cảnh. Dưỡng Thiện Sinh là đệ tử chính của đàn cơ Thánh Hiền Đường tính linh trong lãnh sáng suốt, theo Phật Sống trải khắp các ngục mười của điện, công khuyến thế sâu dầy. Bữa nay sách hoàn tất, đặc biệt cử hành tiệc nầy một là để biểu lộ ý chúc mừng, hai là để bầy tỏ thế giới tuy lớn nhưng tại linh giới các giáo không hề thấy cơ cửa ngõ như bữa nay tại đây, nhân sĩ các giáo ngồi chung, hòa khí vui tươi, hiển lộ rõ cảnh tượng đại đạo hết sức vô tư không hề phân biệt chia rẽ. Mong chúng sanh trong thiên hạ nhận rõ lẽ nầy mà tìm về chân lý, tu tâm dưỡng tánh, tôn kính giữ gìn đạo đức Khổng Mạnh. Nếu như vứt bỏ luân lý cương thường sẽ càng thêm tính dã man hẳn là không được hưởng phúc văn minh chút nào. Hành đại đạo, coi thiên hạ là chung, từ cái yên nhỏ mà đun đẩy thế giới tiến đến đại đồng, đó mới là hạnh phúc của chúng sinh. Xin ngừng lời tại đây. Khai tiệc.....

Tế Phật : Dưỡng Sinh, đừng lãm khách. Đây là rượu Quỳnh Tương cùng đào tiên Vương Mẫu, ăn uống vào cơ thể kéo dài tuổi thọ.

Dưỡng Sinh : Cảm tạ ân sư, con không khách sáo, nhân cơ hội này con ăn nhiều hỏn.....

Giáo Chủ : Hoan nghênh Sư Tổ Lữ Thuần Dương đã tới.

Lã Tổ : Xin Giáo Chủ chớ quá lễ độ, tôi kính vâng lời dạy cuả Ngọc Hoàng, đặc biệt mang giấy ban khen sách tới giao cho Dưỡng Sinh đem về làm phần thưởng cho việc viết sách cuả Thánh Hiền Đường.

Dưỡng Sinh : Lạy tạ ơn Trời.

Giáo Chủ : Mời Sư Tổ dùng tiệc.

Lã Tổ : Đa tạ.....

Giáo Chủ : Vì thời giờ đã muộn, sự tiếp đãi như có điểm nào không được chu toàn, xin chư vị cao minh chân chính tha thứ. Tế Phật cùng Dưỡng Thiện Sinh bữa nay tới đây dự hội, tôi cảm thấy lòng vui sướng vạn phần, cửa thiền phát huy đạo giáo, ứng thiên có thuyết pháp là một nghĩa cử thuận lòng trời, hợp lòng người. Quyển sách Địa Ngục Du Ký nọ viết nên được là hoàn toàn nhờ dựa vào bút liễu cành đào, thông tính linh truyền chân lý cuả Thánh xưa ban. Người đời nên hiểu sự dụng tâm cuả Trời, cố gắng tôn kính vâng theo lương tâm thiên lý, sau khi chết mới được miễn hình phạt cuả mười cửa điện. Danh xưng Bồ Tát Địa Tạng là tiếng tôn xưng nơi cuả Phật, còn như cửa đạo lại tôn xùng tôi là Phong Đô Đại Đế, cũng như âm phủ cõn gọi tôi là Phong Đô Địa Ngục, người đời phần lớn chưa rõ, bữa nay nhân Địa Ngục Du Ký viết thành phụ lăm lời nơi cuối sách để người đời được tỏ.

Tế Phật : Đài sen hiện giờ lờ lửng giữa không trung, từ hai năm nay chư sinh thuộc Hiền Đường gian lao khổ cực mới gặt hái được đạo quả, ta không có lễ vật ban tặng, nên đem tòa sen nầy ban cho Dưỡng Sinh để làm vật kỷ niệm vì suốt hai năm qua thầy trò ra vào chốn u minh viết sách, hy vọng Dưỡng Sinh rất yêu quí nó.

Dưỡng Sinh : Cảm tạ ân sư đã ân ban tòa sen, nhận xong mới cảm thấy thẹn thùng. Con nguyện

tôn trọng lời thầy dạy cùng trông mong từ đây mãi mãi về sau ân sư có thể tùy thời mở đạo.

Tế Phật : Phật ở bên cạnh con, chỉ cần con giữ vững tâm Phật, ắt có thể thành Phật vậy.

Giáo Chủ : Bình rượu Quỳnh Tương đặc biệt này, mời Dương Thiện Sinh mang về Thánh Hiền Đường tặng toàn thể môn sinh uống, họ cũng quá khổ cực gian lao. Phàm kẻ ấn tống hay thuyết giảng sách Địa Ngục Du Ký để khuyên đời, ngày đêm Du Thần tùy thời đi tuần để kiểm tra rồi về báo cáo, địa phủ đều có hồ sơ lưu giữ, phàm có điều sở cầu đều có thể hiệu nghiệm như âm thanh tương ứng. Hy vọng nhiều người phát tâm in tặng để truyền bá khắp trong thiên hạ, công đức kêu gọi lòng người thức tỉnh thực quả là vô lượng. Sau hết xin chúc Thánh Hiền Đường môn sinh công quả tròn đầy, vận may hưng phát.

Tế Phật : Dương Sinh, chúng ta chuẩn bị trở lại Thánh Hiền Đường.

Dương Sinh : Cảm tạ Ngọc Đế, Giáo Chủ Ân Sư cùng chư vị Đạo Trưởng đã che chở chỉ dạy, vĩnh viễn khó quên ơn, ước mong tái ngộ.

Giáo Chủ : Mời quí vị đang an tọa đứng lên, tiễn chân Tế Phật cùng Dương Thiện trở lại Hiền Đường.

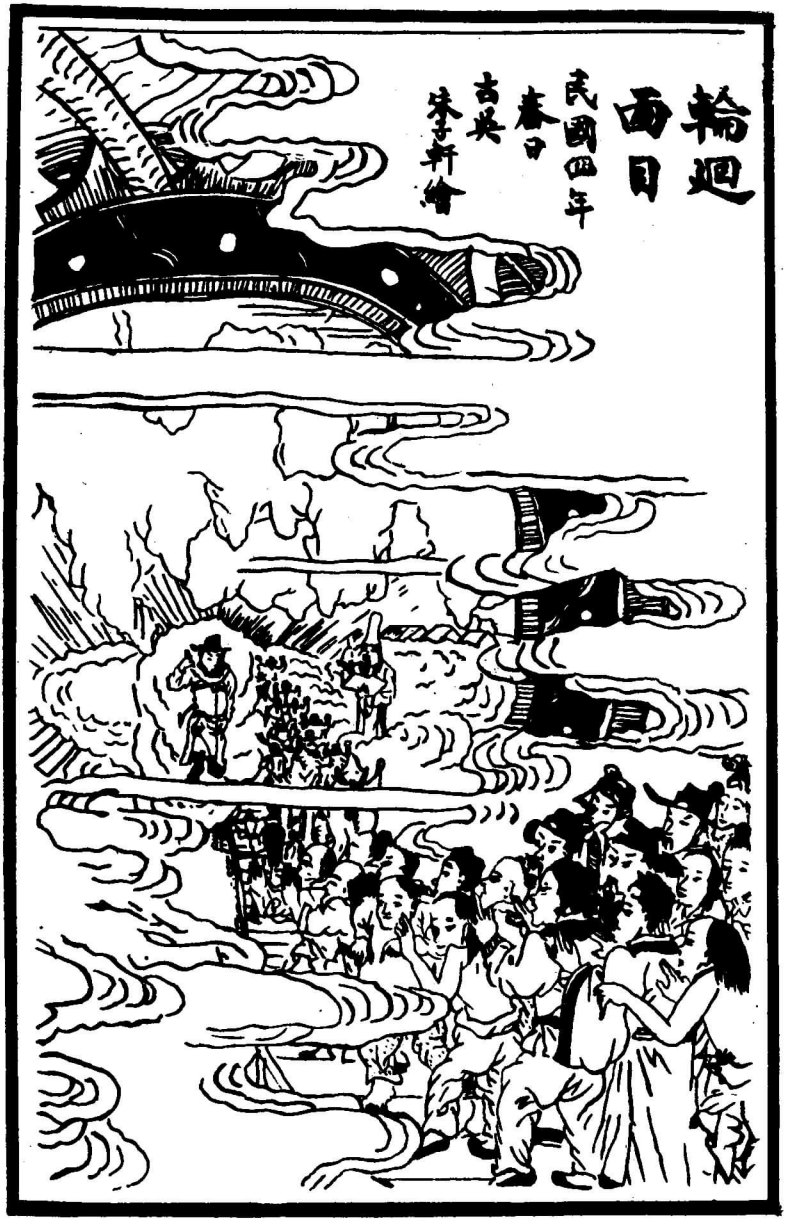
Tế Phật : Rượu Quỳnh Tương phải giữ khéo, đó là báu vật sau hai năm khổ cực gian lao mới thâu hoạch được.

Dương Sinh : Thưa con sẽ không để thất lạc, đã giữ kỹ thành quả này, giấy ban khen cũng cất trong bọc. Con đã lên đài sen. Mời ân sư trở lại Hiền Đường.

Tế Phật : Vì ai mà khổ cực vì ai mà gian nan? Âm Dương Giới, Quỷ Môn Quan, đi khắp cõi Âm

Tào Địa Tạng, hai năm vất cạn tâm huyết, tung hết sức lực là cốt mong chúng sinh bỏ ác theo thiện, đến nay nguyện ước đã thành, cái còn lại chỉ là nhìn chúng sinh có quay đầu hướng vào bờ hay không mà thôi. Địa Ngục Du Ký viết xong, tấm thân được vui về thanh nhàn. Muốn tu, không tu ta chẳng quản, đọa địa ngục, lên thiên đường đều do người đời tự mình đi tới, nhớ đấy nhớ đấy! Mong ước chúng sinh như hoa sen "gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn". Đã tới Thánh Hiền Đường, Dưỡng Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác. Ta cùng đồng tử Ngọc Hư phải trở về trời trả sắc chỉ.

公侯將相
士農工商
胎
卵
濕
化

輪迴
西目
民國四年
春日
吉吳
朱梓軒繪

NGỌC CHIẾU

Bản đường ty lễ thần đăng đài

Ngày 3 tháng 5 năm Mậu Ngọ (1978)

Đức Thánh dạy: Phút nãy Ngọc Chỉ sắp giáng, lệnh cho Thành Hoàng ngoãi 5 dặm, Phúc Thần ngoãi 10 dặm nghinh tiếp. Tất cả đệ tử nghiêm chỉnh đón giá.

Kim Khuyết Nội Tướng Tử giáng bút

Thơ

Bát nguyệt trung thu ban thánh điển
Đại Thiên thế giới phóng quang minh
Chước thư nghi thức nghi long trọng
Xá tội tiêu khiên công cáo thành.

Dịch

Tháng tám trung thu ban thánh điển
Đại Thiên thế giới phóng hão quang
Trang nghiêm kính cẩn khi dâng sách
Oan giải tội tha để thưởng công.

Đức Thánh dạy: Ta đêm nay phụng mệnh mang sắc chỉ tới tuyên đọc. Thần nhân phủ phục.

Khâm phụng Ngọc Hoàng Đại Thiên Tôn Huyền Linh Cao Thượng Đế chiếu viết:

"Xét Thánh Hiền Đường ở Đãi Trung do quyết nghị của Thánh Hội Linh Tiêu đã phụng mệnh trước tác sách Địa Ngục Du Ký, kể từ rằm trung thu năm Bính

Thìn bắt đầu khai bút tới rằm tháng tám năm Mậu Ngọ này vừa đúng hai năm. Trong khoảng thời gian này Dương Thiện Sinh đã dạo thăm mười cửa điện phỏng vấn các ngục, những bằng chứng thâu lượm được cao như núi, được tiết lậu hết trong sách Địa Ngục Du Ký, kho tài liệu này trước đây đã đăng tải từng kỳ trên tạp chí Thánh Hiền Đường để phổ biến trong các giới đồng bào. Tới rằm tháng tám năm nay in thành sách xong đem 108 cuốn bày lên hương án, đốt ba cuốn, một dâng Thiên Đình, hai dâng Địa Phủ, ba dâng các Thành Hoàng cõi nhân gian dưới gầm trời để tỏ lòng sùng bái chư thần ba cõi đất trời người. Các ty ở âm phủ rất ngợi khen thành quả tốt đẹp này, nên ngoài việc chiếu theo công ban thưởng và đại xá cho các tội hồn một lần còn cử hành hội lớn để chúc mừng, cùng dâng bản tường trình lên đức U Minh Giáo Chủ. Chốn dương gian những ai không quản ngại gian lao khổ cực dốc tâm công quả trong việc viết sách, in tặng, cùng phổ biến có thành tích đều được ban thưởng. Phải ghi rõ tên họ, địa chỉ, số lượng sách và sở nguyện của những người in tặng sách vào tờ biểu chương để còn đốt và tâu lên thượng giới các công trình đáng ghi nhớ của những tấm lòng quảng đại thiết tha vì đạo nghĩa. Suốt hai năm qua chư sinh chịu bao khổ cực gian lao mới đạt được kết quả lớn lao, mong tiếp tục gặt hái được nhiều thành công khả quan hơn nữa hầu sửa ngay thế đạo, dẹp sạch phong hóa đồi trụy để mạnh tiến đến đại đồng. Chớ trái lệnh Trẫm."

Kính cẩn vâng lời không dám sao nhãng, cúi đầu tạ ơn.

Thiên vận ngày 3 tháng 5 năm Mậu Ngọ (1978).

ĐỀ BẠT

Phật Sống Tế Công giáng

Về học thuyết linh hồn, đầu với phương tiện khoa học kỹ thuật tân tiến ngày nay cũng chỉ thấu tỏ được một đôi phần nhỏ nhoi không đáng kể. Do đó ngoài phương thức dày công tu luyện tinh thần, khai thông huệ nhãn chẳng thể nhìn rõ được vấn đề. Cơ thể con người do ba nguyên tố "tinh, khí, thần" tổ hợp, còn cái thân huyễn ảo túi cơm giá áo này làm sao có thể tồn tại được lâu, bởi một sớm đất nước gió lửa biến hóa ắt xương thịt rữa nát tan thành tro bụi, người ra đi để lại lầu hoang gác trống. Cũng nhờ vậy mà linh hồn được chuyển kiếp, thân xác được hóa sinh, con người thay hình đổi dạng, mang bộ mặt mới chào đời. Những bậc tiên tri thuộc các tôn giáo cổ kim trong ngoài, hoặc những vị có năng lực thông tỏ siêu linh mắt họ đều có thể nhìn rõ việc này và làm chứng cho lời nói của ta.

Việc trước tác sách Địa Ngục Du Ký là do lòng trời thương xót chúng sinh từ lâu đắm chìm trong cõi hồng trần. Đã từ lâu ba khối trược ác độc "tham sân si" mặc sức hoành hành nhận chìm đạo đức gây nhiều nghiệp chướng khiến xã hội ngày càng đọa lạc. Bởi vậy cần phải gấp rút xây dựng lại giềng mối đạo cho đời, cũng hoàn cảnh sống tốt đẹp cho người, đặc biệt được phép tiết lộ cảnh huống trung thực ở âm phủ để cảnh cáo và biến cải thế tục, kêu gọi cùng hướng dẫn quay về đường nhân từ, đẩy mạnh chân lý đạo nghĩa, để bồi đắp lòng tin tưởng nhiệt thành, trí lương tri sáng suốt, kẻ phàm nếu có duyên may gặp được sách Địa Ngục Du Ký này nếu như chịu khó đọc và nghiền ngẫm ắt là "buông dao đồ tể". Ta chân thành cầu chúc độc giả "Minh tâm kiến tánh và thành Phật".

Hai năm qua lòng ta đã xúc động quá nhiều , giờ đây sóng tâm lại cảm ứng cùng Thái Thượng, kính

cẩn dẫn mấy câu để thay lời kết ở cuối sách: *"Họa phước vô môn, duy nhân tự chiêu. Thiện ác chi báo, như ảnh tùy hình."* (Họa phước không cửa, chỉ tại người tự chuốc. Thiện ác trả vay như bóng theo hình.)

Thánh Hiền Đường, bần tăng Tế Công kính bạt.
Ngày 29 tháng 6 năm Mậu Ngọ (1978)

Lời cuối cuả bản đường

Thơ

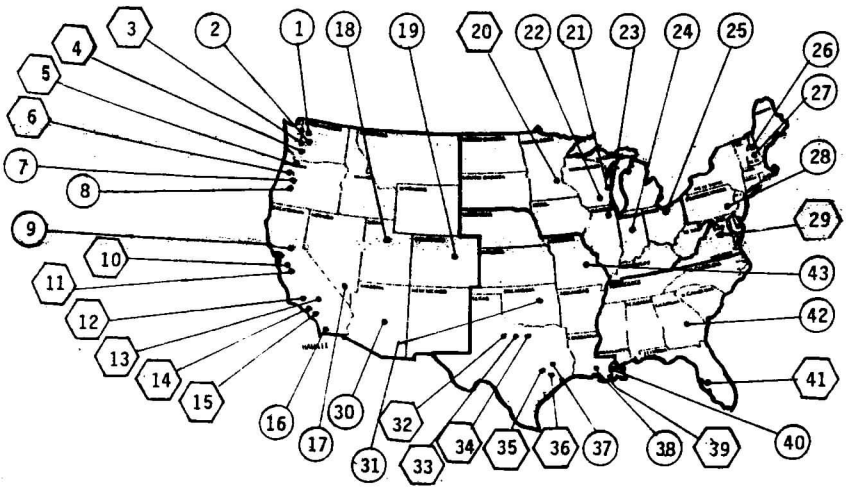
Liễu ngộ do như dạ đắc đăng
Vô song ám thất hốt khai minh
Thử thân bất hướng kim sinh độ
Cánh đãi hà thời độ thử thân.

Dịch

Ngộ đạo quả như tối gặp đèn
Sáng bừng phòng kín giữa đêm đen
Thân này không gắng đời này độ
Đợi đến đời nào mới độ thân.

CÁC THIỀN ĐƯỜNG HOẶC TRUNG TÂM LIÊN LẠC VỀ THIỀN ĐỊNH THEO PHÁP LÝ VÔ VI TẠI HOA KỲ

1. T/T BELLEVUE, WA
C/o Trần Vĩnh Tánh
1011 103rd Ave. S.E.
BELLEVUE, WA 98004
Tel. (206) 488-1375

2. T/T KENT, WA
C/o Uông Bình Chương
9812 S. 239th Pl.
KENT, WA 98031
Tel. (206) 854-2955

3. T/D SEATLE, WA
C/o Bùi Quang Trung
451 4th Ave. S. #702
KIRKLAND, WA 98033
Tel. (206) 882-4647

4. T/D LONGVIEW, WA
C/o Nguyễn Khắc Trừ
2787 Taylor Ave.
LONGVIEW, WA 98632
Tel. (206) 425-7654

5. T/D PORTLAND, OR
C/o Nguyễn Đức Trọng
2909 S.E. Division St.
PORTLAND, OR 97202
Tel. (503) 231-0059

6. T/D ALOHA, OR
C/o Đoàn Văn Tư
1700 SW 203th Ave.
ALOHA, OR 97006
Tel. (503) 642-7538

7. T/T CORVALLIS, OR
C/o Dương Ngọc Thủy
1571 N.W. Highland Dr.
CORVALLIS, OR 97330
Tel. (503) 758-8344

8. T/T EUGENE, OR,
C/o Nguyễn Quang Hải
1911 McKinley St.
EUGENE, OR 97405
Tel. (503) 342-2085

9. T/T DAVIS, CA
C/o Phạm Thị Thanh Huyền
1850 Hanover Dr. #157
DAVIS, CA 95616
Tel. (916) 758-0769

10. T/D SAN JOSE, CA
C/o Nguyễn Thái Hưng
2723 Ingalls Court
SAN JOSE, CA 95111
Tel. (408) 971-1446

11. T/D SAN JOSE, CA
C/o Võ Thanh Vân
548 Chinook Lane
SAN JOSE, CA 95123
Tel. (408) 227-5168

12. T/D NORTHRIDGE, CA
C/o Khương Bửu Võ
8558 Garden Grove Ave.
NORTHRIDGE, CA 91325
Tel. (213) 349-2584

13. T/D POMONA, CA
C/o Nguyễn Văn Diễm
20342 Julliard Dr.
Valnut, CA 91789
Tel. (714) 594-3730

14. T/D CULVER CITY, CA
Long, Tư, Du, Thành; Cô Mỹ
5333 Inglewood Blvd.
CULVER CITY, CA 90230
Tel. (213) 827-0430

15. T/D FOUNTAIN VALLEY
C/o Lê Văn Lạc
10237 Falcon Ave.
FOUNTAIN VALLEY, CA 92708
Tel. (714) 962-4427

16. T/T SAN DIEGO, CA
C/o Đinh Bá Vân
4657 32nd St. #8
SAN DIEGO, CA 92116
Tel. (619) 282-0640

17. T/T LAS VEGAS, NV
C/o Trưởng Tấn Phong
1900 E. Tropicana
LAS VEGAS, NV 89109

18. T/T KEARNS, UTAH
C/o Lê Văn Qui
5488 Obsidian Way
KEARNS, UTAH 84118
Tel. (801) 968-3138

19. T/T LITTLETON, CO
C/o Trần Duy Tân
6559 S. Kit Carson
LITTLETON, CO 80121
Tel. (303) 795-8416

20. T/D ST. PAUL, MN
C/o Bùi Đức Long
437½ University Ave.
ST. PAUL, MN 55103
Tel. (612) 222-4615

21. T/T MILWAUKEE, WIS
C/o Nguyễn thi Ngọc Vân
2425 W. Burham St.
MILWAUKEE, WI 53204
Tel. (414) 645-7833

22. T/T JANESVILLE, WI
C/o Trần Ngọc Quang
716 Rooseveit Ave.
JANESVILLE, WI 53545
Tel. (608) 756-5178

23. T/T CHICAGO, IL
C/o Mai San Thanh
1728 N. Rockwell Ave.
CHICAGO, IL 60647
Tel. (312) 342-3210

24. T/T INDIANAPOLIS, IN
C/o Trần Văn Triều
3414 Winchester Dr.
INDIANAPOLIS, IN 46227
Tel. (317) 888-9116

25. T/T CLEVELAND, OHIO
C/o Nguyễn Ngọc Khanh
3130 W 56th St.
CLEVELAND, OHIO 44102
Tel. (216) 281-4529

26. T/T LOWELL, MA
C/o Trần Ngọc Dũng
270 Wilder St. Apt. #2
LOWELL, MA 01851
Tel. (617) 452-1723

27. T/T CHARLESTOWN, MA.
C/o Nguyễn Thanh Tâm
118 High St.
CHARLESTOWN, MA 02129
Tel. (617) 242-9120

28. T/D TUMWATER, WA.
Huỳnh Đoãn
2530 27th Ave. S.W.
TUMWATER, WA 98520
Tel. (206) 943-0098

29. T/D ARLINGTON, VA
C/o Nguyễn Hữu Phú
1500 N. 12th #9
ARLINGTON, VA 22209
Tel. (703) 525-6139

30. T/T GLENDALE, AZ
C/o Nguyễn Đăng Khanh
3650 W. Bluefield Ave.
GLENDALE, ARIZONA
Tel. (602) 582-2568

31. T/T TULSA, OKLAHOMA
C/o Nguyen Huệ Hùng
5433 E. 71st St. #81
TULSA OKLAHOMA 74136
Tel. (918) 493-2762

32. T/D FORTWORTH, TEXAS
C/o Pham Văn Trạch
3217 Merrimac Dr.
FORTHWORTH, TEXAS 76140
Tel. (817) 293-2646

33. T/D ARLINGTON, TEXAS
C/o Nguyễn Võ
2120 Foxcrost Lane
ARLINGTON, TEXAS 76014
Tel. (817) 465-0986

34. T/D DALLAS, TEXAS
C/o Nguyễn Lưỡng Hai
2066 Royal Lane, #1276
DALLAS, TEXAS 75229
Tel. (214) 484-5855

35. T/D HOUSTON TÂY, TX
C/o Triệu Hòa
1015 Grand Junction
KATY, TEXAS 77450
Tel. (713) 392-6213

36. T/D HOUSTON TÂY NAM, TX
C/o Nguyễn Bình
5809 South West Freeway
HOUSTON, TEXAS 77450
Tel. (713) 663-6161

37. T/D HOUSTON BẮC, TX
C/o Nguyễn Văn Long
2606 Woodwild
HOUSTON, TEXAS 77038
Tel. (713) 931-5228

38. T/T HARVEY, LOUISIANA
C/o Nguyễn Văn Bông
1132 Curtis St.
HARVEY, LOUISIANA 70058
Tel. (504) 340-5991

39. T/D GRETNA, LA
C/o Ưng Văn Bôn
2193 Carol Sue Ave.
GRETNA, LA 70053
Tel. (504) 362-9550

40. T/T NEW ORLEANS, LA
C/o Nguyễn Văn Bảnh
7700 Butterfield Rd.
NEW ORLEANS, LA 70126
Tel. (504) 246-9373

41. T/D FLORIDA
C/o Lê Thanh Tùng
3314 W. Louisiana Ave.
TAMPA, FLORIDA 33614
Tel. (813) 870-0902

42. T/T SCROTTODALE, GA
C/o Phan Văn Võ
852 Tanner Dr.
SCROTTODALE, GA 30079
Tel. (404) 294-7229

43. T/T ST. LOUIS, MO
C/o Mrs. Ngô Quang Lê (Nam Ma
10015 Cloverdale Dr.
ST. LOUIS, MO 63136
Tel. (314) 867-3142

44. T/T HONOLULU, HI
C/o Nguyễn Văn Chi
47-592 Puapoo Place
KANEOHE, HAWAI 96744
Tel. (808)239-6916

TẠI CANADA

● T/D ALBERTA
C/o Trần Quốc Bảo
103-224-6 Ave. N-E Calgary
ALBERTA, CANADA T2E-0L7
Tel. (403) 230-0091

● T/D EDMONTON
C/o Nguyễn Chí Nghĩa
16250 109th St.
EDMONTON, ALBERTA
TX5 2RI CANADA
Tel. (403) 457-2512

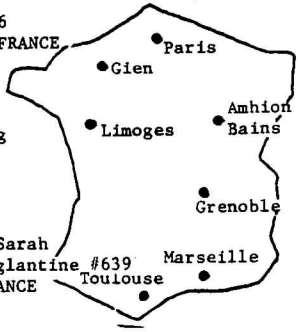
● T/D VANCOUVER
C/o Cao Văn Quan
784 East 56th Ave.
VANCOUVER B.C.
CANADA V5X-IR9
Tel. (604) 321-7136

● T/D TORONTO
C/o Bùi Văn Long
40 Millhouse
Crescent Scarborough
Ontario, TORONTO, M1B2E3
CANADA Tel. (416) 280-6017

● T/D CALGARY
C/o Nguyễn Cảnh Thanh
P.O. Box 2437 STN M
CALGARY, ALTA T2P 3C1
CANADA
Tel. (403) 273-6582

HỘI ÁI HỮU VÔ VỊ CANADA
T/D MONTREAL
C/o Cổ Văn Thuần
2340 Rue St. Jacques Ouest
MONTREAL, PQ H3J-2M7
CANADA
Tel. (514) 932-2444/931-9283

TẠI PHÁP

** HỘI ÁI HỮU VÔ VỊ PHÁP

● T/D PARIS
C/o Phan Cao Thăng
51 Auguste Blanqui #386
94600 Choisy Le Roi FRANCE
Tel. (1) 853-9561

● T/D GIEN
C/o Mme Thái Hoàng Long
Route de la Bosserie
45500 GIEN, FRANCE
Tel. 67-08-29

● T/D LIMOGES
C/o Mlle Mougamadou Sarah
28, Allée Fabre d'Englantine #639
87100 LIMOGES FRANCE

● T/D TOULOUSE
C/o Trịnh Quang Thắng
2, Rue Béarne
31100 TOULOUSE, FRANCE
Tel. 38-04-97

● T/D AMPHION-LES-BAINS
C/o Mme Abida Kassim
No. 108 Bat. HI
Residence La Rive
74500 AMPHION-LES-BAINS
FRANCE

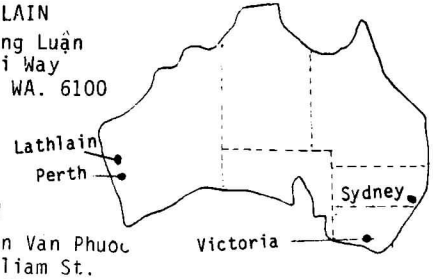
● T/D GRENOBLE
C/o Mme Trần Cao Sơn Kim Dung
2 Rue de la Torsade
Les Charmanches Crolles
38190 BRIGNOUD FRANCE

● T/D MARSEILLE
C/o Lương Trọng Mỹ
86 Blvd De Pont Vivaux Bat. 6
13010 MARSEILLE, FRANCE

● Trung Tâm STRASBOURG
C/o Mme Dupuis
21, Rue de Cerf
67200 STRASBOURG, FRANCE

● C/o Mme Mã Tố Anh
104 Rue D'Aubagne
13006 MARSEILLE, FRANCE
Tel. (91) 33. 46. 22

ÚC CHÂU

● T/D LATHLAIN
C/o Lê Công Luận
208 Castli Way
Lathlain, WA. 6100
AUSTRALIA

● T/T PERTH
C/o Nguyen Van Phuoc
2/495 William St.
Highgate, 6000 WA
AUSTRALIA

● T/D SYDNEY
C/o Hồ Văn Thăng
32 Jersey St.
Marrickville, N.S.W. 2204
AUSTRALIA
Tel. (02) 5593213

** HỘI ÁI HỮU VÔ VI ÚC-CHÂU
T/D VICTORIA
C/o Lý Ngọc Cường
203 George St.
Fitzroy Vic 3065
AUSTRALIA
Tel. (03) 419.1458

CÁC NƯỚC

AFRICA

- Lâm Văn Sĩ
  Sodesucre, B.P. 2164
  Abidjan 01 Cote D'Ivoire
  WEST AFRICA

ENGLAND

- Nguyễn Văn Bình
  18, Palin St.
  Hysongreen
  Nottingham, ENGLAND

WEST GERMANY

- T/D TRƯỜNG XUÂN

  C/o Sang & Xuân
  Demminerstr 3
  1000 Berlin 65 W. GERMANY
  030-463-7575

- Đoàn Kim Chi
  Evangelisches Madchen
  Wohn Heim Schiller Str 29
  7100 Heilbronn
  WEST GERMANY

HONG KONG

- T/D HONG KONG
  La Tuyết Mai
  425 King's Road
  4th Floor, Flat B
  North Point, HONG KONG

THÁI LAN

** HỘI ÁI HỮU VÔ VI SIKEW

C/o Hoàng Ngọc Chất

SI-12548-- B1R2
P.O. Box 30340
Sikew Camp
THAILAND

- Mrs. Lê Ngọc
  97/1 Soi Na Na Nua
  Bangkok, THAILAND

BELGIUM

- T/D Bruxelle
  Nguyễn Văn Cần
  26 Rue Joseph Dijardin
  1070 Bruxelles
  BELGIUM

- T/T LIEGE, BELGIUM
  Hoàng Quý Luật
  45 Quai Bonaparte, B4020
  Liege, BELGIUM

- T/T Lâm Quang Hiền
  5/183 Ave. de la Croix Rouge
  4020 Liege, BELGIUM

PHILIPPINES

- Xuân Hồng
  P.O. Box 5059
  Main Post Office
  Makati 3116, M. MANILA
  PHILIPPINES

** HỘI ÁI HỮU VÔ VI PALAWAN

C/o Huỳnh Văn Thiều
Group 53 Lubang URC
Palawan City
PHILIPPINES

HÒA LAN

- Nguyễn Tấn Lộc

  Karveelstraat6
  Alkmaar HOLLAND

THỤY SĨ

- T/T SWITZERLAND
  Nguyễn Tân
  Allmei 3
  CH-3930 VISP/VS
  SWITZERLAND

- Lâm Văn Ngọ
  Lau Penac Kerstr 14
  3302 MOOSSEEDORF BE
  SUISSE

BẢN LIỆT KÊ
(Các tài liệu nghiên cứu đã và sắp phát hành)

I. SÁCH DỊCH

1. Địa Ngục Du Ký	Thánh Hiền Đường
2. Thiên Đàng Du Ký	Thánh Hiền Đường
3. Nhân Gian Du Ký	Thánh Hiền Đường

II. SACH TRƯỚC TÁC

1. Thượng Đế Giảng Chơn Lý (Tôi Tầm Đạo 7) (Sắp ấn hành bản Anh và Pháp ngữ)	
2. Điều Sào Thiền Sư (hết)	Đỗ Thuần Hậu
3. Đời Đạo Song Tu (hết)	Đỗ Thuần Hậu
4. Kinh A Di Đà (chú giải và Phật Học vấn đáp)	Đỗ Thuần Hậu
5. Phép xuất hồn (chờ tái bản)	Đỗ Thuần Hậu
6. Phụ Ái Mẫu Ái 1	Lương Sĩ Hằng
7. Phụ Ái Mẫu Ái 2	Lương Sĩ Hằng
8. Phụ Ái Mẫu Ái 3	Lương Sĩ Hằng
9. Tôi Tầm Đạo 4	Lương Sĩ Hằng
10. Vấn Đáp Đại Cương	Lương Sĩ Hằng
11. Văn Tự Vô Vi	Lương Sĩ Hằng
12. Tôi Tầm Đạo 1,2,3,5, 9,10	Hồ Văn Em
13. Phương Pháp Công Phu	Hội Ái Hữu Vô Vi
14. Đặc San Vô Vi 1983	Hội Ái Hữu Vô Vi

III. Các bài giảng và nói chuyện liên quan đến thiền theo Pháp Lý Vô Vi.
Băng cassettes (trên 500 cuốn) và băng Video (trên 10 cuốn). Muốn có băng xin liên lạc thẳng về địa chỉ Hội Ái Hữu Vô Vi.

Muốn thỉnh sách (miễn phí) hoặc muốn được chỉ dẫn về Thiền theo Pháp Lý Vô Vi, xin liên lạc với những trung tâm.

ĐỊA NGỤC DU KÝ

地獄遊記

TRƯỚC TÁC VÀ ẤN TỐNG
THÁNH HIỀN ĐƯỜNG
PHIÊN DỊCH VÀ ẤN TỐNG
HỘI ÁI HỮU VÔ VI

ĐỊA NGỤC DU KÝ NGUYÊN BẢN VIẾT BẰNG CHỮ NHỌ DO THÁNH HIỀN ĐƯỜNG Ở ĐÀI TRUNG THUỘC ĐÀI LOAN PHỤ ĐỒNG TRƯỚC TÁC ĐĂNG TẢI TRÊN BÁN NGUYỆT SAN THÁNH HIỀN TỪ SỐ 10 ĐẾN SỐ 55 ẤN TỐNG LẦN THỨ NHẤT NĂM 1979 TÁI ẤN TỐNG LẦN THỨ MƯỜI BỐN NĂM 1980 HỘI ÁI HỮU VÔ VI ĐƯỢC PHÉP PHIÊN DỊCH SANG VIỆT NGỮ NĂM 1980 VÀ BAN KINH SÁCH ẤN TỐNG LẦN THỨ HAI NĂM 1983 TẠI HOA KỲ SỐ LƯỢNG 5.000 CUỐN CÁC ĐOÀN THỂ HOẶC TƯ NHÂN NÀO MUỐN PHÁT TÂM ẤN TỐNG PHỔ BIẾN HAY THỈNH SÁCH ĐỊA NGỤC DU KÝ NÀY XIN LIÊN LẠC VỚI BẢN HỘI ÁI HỮU VÔ VI

HỘI ÁI HỮU VÔ VI

TRỤ SỞ:10237 Falcon Ave. Fountain Valley,CA.92708
Tel. (714) 962-4427, (213) 827-0430